வெளியீடு நெ. 25

உ

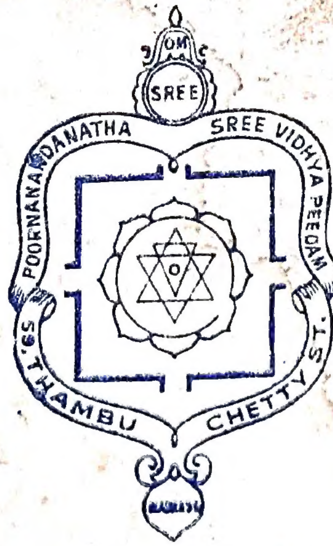

ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத ஸ்ரீ வித்யா பீடம்

(ஸ்தாபிதம்: விகாரி ஸம்வத்ஸரம் வைசாக பௌர்ணமி)

— பிலவங்க ஸம்வத்ஸர ஸ்ரீ சாரதா நவராத்திரி —

SOUVENIR

பூஜா மஹோத்ஸவ வெளியீடு

59, தம்பு செட்டி தெரு, சென்னை-1.

(Phone: 27938)

1967

சேஷ பூஜா மஹோத்ஸவங்கள் :

பிரதி பௌர்ணமி தினமன்று தேவி, நவாவரண, ஸ்ரீசக்ர, மேரு பூஜை, விசாக நக்ஷத்திரங்களில் கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை, ஸம்வத்ஸர சதுர் நவராத்திரி காலங்களில் தேவி பூஜை (ஆஷாட நவராத்திரி—வாராஹீ யந்த்ர பூஜை, சாரதா நவராத்திரி—பாலா நவ கோண யந்த்ர பூஜை, மாக நவராத்திரி ஸ்ரீ ராஜஸ்யாமளாம்பிகா பூஜை, வஸந்த நவராத்ரியில் ஸ்ரீ சக்ர காமேச்வர, காமேச்வரி பூஜை (பிரதமை முதல் பௌர்ணமி வரையில்) வைகுந்த ஏகாதசி தினம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நாராயண பூஜை—புருஷ சூக்த சுதர்சன ஹோமம், கிருத்திகா ஸோமவார ஸோமாஸ்கந்த பூஜை, சிவராத்ரி பூஜை-ருத்ராபிஷேகம் நவக்ரஹ மஹன்யாஸ ஜபம் ஸ்ரீ மஹா லக்ஷ்மீ ஹோமம் ம்ருத்யுஞ்ஜய, ம்ருத சஞ்ஜீவினீ ஹோமங்கள். ராதா கல்யாண மஹோத்ஸவம் ராமஜனன மஹோத்ஸவம், ஸ்ரீ ஜயந்தி, ஸ்ரீ நடராஜர் அபிஷேகம் முதலியவை சௌகர்யத்தை அனுசரித்து நடைபெறும்.

பீடத்தின் கார்ய மந்த்ர ஸ்வீகாரக்ரமங்கள் :

காயத்ரி உபமந்திரங்கள், பலா அதிபலா மந்த்ரங்கள், காணபத்ய, கௌமார, வைஷ்ணவ, சாக்த சைவ மஹா மந்த்ரங்கள் சிவதீக்ஷா பூர்வக, பஞ்சாக்ஷர ஜப, சிவபஞ்சாயதன பூஜை; சாக்ததீக்ஷா பூர்வக, பஞ்சதசீ, பராஷோடசீ மந்திர ஸ்ரீ வித்யா நவாவரண பூஜைகள்; வாஞ்சா கல்பலதா, சிதம்பர, த்வனி வித்யா மந்திரங்கள் சரப சூலினி கல்ப விதான மந்திரங்கள், மஹா வாக்யாதி ஆத்ம வித்யா மந்திரங்கள் வர்ண ஆச்ரம தர்மத்தையும் ஜாதக க்ரஹ அமைப்பை அனுசரித்தும் ஸாதகர்கள் பரிபக்குவ நிலைக்கும் தக்கவாறு. வைசாக, ச்ராவண, கிர்த்திகா. மாக சுத்தங்களில் பரம்பரா க்ரமப்படி உபதேசிக்கக்கூடும். கந்தர்வ, ஸ்வயம்வரா பார்வதி, ஸந்தான கோபால, சந்தான பரமேச்வர மந்த்ரங்களும், உபதேசிக்கப்படும்.

விசேஷ சாந்தி கர்மாக்கள் :

இந்தப் பீடத்தில் சிஷ்யர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஜாதகரீதியாக புலப்படும் கிரஹ தோஷம், பித்ரு தேவதா தோஷங்கள், அரிஷ்டங்கள் அபமிருத்யு தோஷம் பரமந்த்ர, யந்த்ர பிசார, ஔஷத பிரயோகத்தாலுண்டான உபாதிகள், பூத, ப்ரேத, பிசாச, சேஷ்டைகள் அபஸ்மார, உன்மாத ரோகங்கள், நிவர்த்திக்காக இயன்ற அளவு அவகாசத்தை அனுசரித்து ஜபஹோம கர்மாக்கள் செய்து பூஜா யந்த்ரம் ரக்ஷை தயார் செய்து கொடுக்கப்படும் சரப சூலினி கல்பப் பிரகாரம் கர்ம விபாக சாந்திகள் செய்யப்படும். நவராத்ரி லக்ஷார்ச்சனையில் வைத்து பூஜிக்கப்படும் ஸ்ரீ சக்ரம் காமாக்ஷி லக்ஷ்மி போன்ற உருவங்கள் பதித்த வெள்ளி டாலர்கள் விநியோகிக்கப்படும்.

குறிப்பு:—இந்த வெளியீடு பீடத்தின் சிஷ்யர்கள், அன்பர்களுக்கு இலவசமாக கொடுக்கப்படுமேயன்றி விற்பனைக்கு அல்ல.

ஷோடச்
(கல்யாண வ்ருஷ்டிஸ்தவம்)
பாராயணம்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகள்

(ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பிட ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாள் சாரதா நவராத்திரியை முன்னிட்டு அனுக்ரஹம் செய்த ஸ்ரீ முகம்)

—o—

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய வர்ய

ஸ்ரீமச் சங்கரபகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித
2 4 3 3 2

ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு
2 4 3 3 3

ஸ்ரீமச்சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதாதேசானு ஸாரேண
3 2 3 3 3

ஸ்ரீமஜ்ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதை: க்ரியதே நாராயண ஸ்ம்ருதி:
3 3

"அனந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்ட ஜனனீபத பங்கஜம்!
3 3 3

நமாமி யந்நதேர் நச்யேத் பயம் ஸம்ஸார பங்கஜம்"
3 4

"ஏகா மாதா ஸகல ஜக தாம்"
3

என்று மஹான்களால், எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாகவும், இந்த துக்கமய ப்ரபஞ்சமாகிற சேற்றில் உழலுவதால் ஏற்படும் பயத்தைத் தன் திருவடித் தாமரையை வணங்குவதாலேயே போக்கடிப்பவளாகவும் போற்றப்படும் பராசக்தியை சென்னை ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத ஸ்ரீ வித்யா பீடத்தின் நிர்வாகத்தினர் சென்ற வருஷங்களைப்போல இந்த ப்லவங்க வருஷத்திலும் நவராத்ரி முதலிய விசேஷ தினங்களில் விசேஷ பூஜைகள் முதலிய வைபவங்களுடன் ஆராதிப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

பக்தர்கள் எல்லோரும் இவ்விழாக்களுக்கு உதவி செய்தும் இவைகளில் கலந்து கொண்டும் "ஸர்வமங்களா" என்னும் பராசக்தியின் க்ருபைக்குபாத்ரர்களாகி எல்லா மங்களங்களையும் அடைவார்களாக.

யாத்ராஸ்தானம்
ராஜமகேந்த்ரம்
ப்லவங்க ச்ராவண பூர்ணிமை

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ச்ருங்கேரி ஜகத்குரு மஹா ஸம்ஸ்தானம்
சாரதா நவராத்திரியை முன்னிட்டு அநுக்ரஹம் செய்த ஸ்ரீமுகம்

श्री श्री शृंगेरी जगद्गुरु महासंस्थानम्, शृंगेरी मठ शारदापीठम्
पो. शृंगेरी—कड्डूर्, (मैसूर् स्टेट्)

Sri Sri Sringeri Jagadguru Mahasamsthanam,
Sringeri Math Sharada Peetham
P. O. SRINGERI-KADUR (Mysore State)

N. Lakshminarayana Sastry
Private Secretary

Office of the Private Secretary
to His Holiness The Jagadguru
Sri Sankaracharya of
Sri Sringeri Math

Camp : बोम्बे तमिल संघम्, बोम्बे-२२.

Ref. No. 7756/67/69

Date :

श्री नारायणशर्मसु सादरा विज्ञप्तिः । भवद्भिः ३०-८-६७ तमदिने लिखितं पत्रं समासादितम् । पत्रगतो विषयः श्रीचरणेषु विज्ञापितः । वासन्त, आषाढ, शारद, माघनवरात्रचतुष्टयमहोत्सवः वार्षिकग्रन्थ-मुद्रणं, श्री विद्यापीठं च उत्तरोत्तरं समेधन्तां इति श्रीचरणाः आशीर्भिः अन्वगृह्णन् ।

अनेन श्रीशारदाचन्द्रमौलीश्वरप्रसादाः प्रेषिता वर्तन्ते ।

इति निवेदयिता

N. Lakshminarayana Sastry

Private Secretary

உ

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ கணபதி மஹாமந்த்ரம்

அஸ்ய ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ விநாயக மந்த்ரஸ்ய அந்தர்யாமி
ருஷி : காயத்ரீ சந்த : லக்ஷ்மீ விநாயகோ தேவதா |
3 2 3 3
ஸ்ரீம் பீஜம் ஸ்வாஹா ஶக்தி:, மம அபீஷ்ட ஸித்யர்த்தே ஜபே விநியோக : ||
3 4 4 2 3

ஓம் ப்ஸ்ராம் காம்
3
ஓம் ப்ஸ்ரீம் கீம்
3
ஓம் ப்ஸ்ரூம் கூம்
3
ஓம் ப்ஸ்ரைம் கைம்
3
ஓம் ப்ஸ்ரௌம் கௌம்
3
ஓம் ப்ஸ்ர: க:
3

} இவ்விதம் நியாஸம் செய்யவும்

த்யாநம்:—தந்தாzபயே சக்ரவரௌ ததாநம், கராக்
4 3 4 3 4 3
ரகம், ஸ்வர்ணகடம் த்ரி நேத்ரம் |
3 4
த்ருதாப் ஜயா லிம்கிதக, மப்தி புத்ர்யா லக்ஷ்மீ கணேஶம் கநகாபமீடே ||
4 3 3 3 4 3 4 3

(பஞ்ச பூசை)

மூலமந்த்ரம்:—ஓம் ஸ்ரீம் கம் ஸௌம்யாய கணபதயே வர வரத ஸர்வ ஜநம் மே
3 3
வஶமாநய ஸ்வாஹா

(இதி அஷ்டாவிம்ஶத்யக்ஷர மந்த்ரம்)

பிறகு ஹ்ருதயாதி நியாஸ முதல் பஞ்ச பூஜை பர்யந்தம் செய்யவும்.

குறிப்பு :—இந்த மந்திரத்தை குரு மூலம் உபதேசக் கிரமத்தில் கிரஹிக்கவும் இதன் யந்த்ரம் பீடத்தில் தயார் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ஸ்ரீ ஸூர்ய கவசம்

(பிரஹ்ம யாமளம்)

ஸ்ரீ ஸூர்ய உவாச :—ஸாம்ப3 ஸாம்ப3 மஹாபா3ஹோ ஶ்ருணுமே கவசம் ஶுபம் |
த்ரைலோக்ய மங்களம் நாமம் கவசம் பரமாத்3பு4தம் || 1
யஜ்ஞாத்வா, மந்த்ரவித், ஸம்யக், ப2லமாப்நோதி, நிஶ்சிதம் |
யத்3த்4ருத்வாச, மஹாதே3வோ க3ணநாம தி4போऽப4வத் || 2
பட2நாத், தா4ரணாத்3, விஷ்ணு : ஸர்வேஷாம் பாலக: ஸதா3 |
ஏவமிந்த்3ராத3ய: ஸர்வே ஸர்வைஶ்வர்யமவாப்நுயு : || 3
கவசஸ்ய ருஷிர்ப்3ருஹ்மா ச2ந்தோ3 நுஷ்டுபு3தா3ஹ்ருதம் |
ஸ்ரீ ஸூர்ய தே3வதா சாத்ர ஸர்வதே3வ நமஸ்க்ருத : || 4
ஆரோக்3ய, யஶோ' மோக்ஷேஷு, விநியோக :, ப்ரகீர்தித : |
ப்ரணவோ, மேஶிர: பாதுக்4ருணிர்மே பாது பா2லகம் || 5
ஸூர்யோ, வ்யாந்நயநத்3வம்த்வமாதி3த்ய : கர்ணயுக்3மகம் |
அஷ்டாக்ஷரோ, மஹா மந்த்ர : ஸர்வாபீ4ஷ்டப2லப்ரத3: || 6
ஹ்ரீம் பீ3ஜம் மே, ஶிகா2ம் பாது ஹ்ருத3யே, பு4வநேஶ்வர : |
சந்த்3ர பீ3ஜம் விஸர் கா3ட்4ய : பாதுமே கு3ஹ்ய தே3ஶகம் || 7
த்ர்யக்ஷரோ ஸௌ மஹா மந்த்ர : ஸர்வதந்த்ரேஷு கோ3பித: |
ஶிவோ வஹ்நிஸமாயுக்தோ வாமாக்ஷி பி4ந்து பூ4ஷித: || 8
ஏகாக்ஷரோ மஹா மந்த்ர: ஸ்ரீ ஸூர்யஸ்ய, ப்ரகீர்திதம் |
கு3ஹ்யாத் குஹ்ய தரோ மந்த்ரோவாம்சா சிம்தாமணி : ஸம்ருத : || 9
ஶீர்ஷாதி3பாத : பர்யந்தம் ஸதா3 பாதுமனூத்தம : |
இதிதே க2தி3தம் தி3வ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு து3ர்லப4ம் || 10
ஸ்ரீ ப்ரத3ம் காம்தி3தம் நித்யம் த4நாரோக்3ய விவர்த4நம் |
குஷ்டாதி3 ரோக3 ஶமநம் மஹா வ்யாதி4 நாஶநம் || 11
த்ரி ஸந்த்4யம் ய : பட2ேந்நித்யமரோகீ3 ப3லவான் ப4வேத் |
ப3ஹுநா கிமிஹ உக்தேந யத்3யந்மநஸி வர்த4தே || 12

தத்தத்ஸர்வம் பவத்யேவ, கவசஸ்யச, தாரணம் |
4

பூதப் ரேதபிஶாசாஶ்ச, யக்ஷகந்தர்வ, ராக்ஷஸா : || 13
4 4

ப்ரஹ்மராக்ஷஸ வேதாலா நைவத்ரஷ்டுமபி ரக்ஷமா : |
3 3

தூராதேவ பலாயந்தே. தஸ்ய ஸம்கீர்தநாதபி || 14
3 3 3

பூர்ஜ பத்ரே ஸமாலிக்ய ரோசநாகுரு கும்குமை : |
4 2 3

ரவிவாரே ச ஸம்க்ராம்த்யாம் ஸப்தம்யாம் ச விஶேஷத ; || 15

தாரயேத் ஸாதகஶ்ரேஷ்டஸ்த்ரை லோக்ய விஜயீ பவேத் |
4 4 2 4

த்ரிலோஹ, மத்யகம் க்ருத்வாதாரயேத் தக்ஷிணே புஜே || 16
4 3 4 3 3 4

ஶிகா யாமதவா கம்டே ஸோபி ஸூர்யோந ஸம்ஶய : |
2 2 2

இதிதே கதிதம் ஸாம்பத்ரை லோக்யே மங்கலாபிதம் || 17
2 3 4 4

கவசம் துர்லபம் லோகே தவ ஸ்நேஹாத் ப்ரகாஶிதம் |
3 4

அக்ஞாத்வா கவசம் திவ்யம் யோ ஜபேத் ஸூர்ய முத்தமம் |
3

ஸித்திர் நஜாயதே தஸ்ய கல்ப கோடிஶதைரபி || 18
3 4

ஸ்ரீ குமார மங்கள ஸ்தோத்ரம்

யக்ஞோ பவீதிக்ருத போகி ராஜோ கணுதி ராஜோ, கஜராஜவக்த்ர : |
ஸுராதிராஜார்சித பாதபத்ம : ஸதா குமாராய ஶுபம் கரோது || 1

விதாத்ரு பத்மாக்ஷ மஹோ க்ஷ வாஹா : ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீகிரிஜாஸமேதா : |
ஆயு : ஶ்ரியம் பூமிமநந்த ரூபம் பத்ரம் குமாராய ஶுபம் திஶந்து || 2

மாஸஶ்ச பக்ஷாஶ்ச திஞுநி தாரா : ராஶிஶ்சயோகா: கரணுநி ஸம்யக் |
க்ரஹாஶ்ச ஸர்வேzதி திஜஸ்ஸ மஸ்தா : ஶ்ரியம் குமாராய ஶுபம் திஶந்து || 3

ருதுர் வஸந்த : ஸுரபி : ஸுதாச வாயுஸ்ததா தக்ஷிண நாம கே ய : |
புஷ்பாணி ஶஶ்வத்ஸுரபீணி காம : ஶிராய குமாராய ஶுபம் கரோது || 4

பாநு ஸ்த்ரிலோகீதி லகோz மலாத்மா கஸ்தூரிகாலங்க்ருத வாம பாக : |
பம்பாஸரஶ்சைவ ஸஸாகரஶ்ச ஶ்ரியம் குமாராய ஶுபம் கரோது || 5

பாஸ்வத்ஸுதாரோசிகிரீட பூஷா கீர்த்யாஸமம்ஶுப்ர ஸுகாத்ர ஶோபா |
ஸரஸ்வதீ ஸர்வஜநாபி வந்த்யா ஶ்ரியம் குமாராயஶுபம் கரோது || 6

ஆநந்தயந்நிந்து கலாவதம்ஸோ முகோத்பலம் பர்வதராஜ புத்ரியா : |
ஸ்ப்ருஶன் ஸலீலம் குசகும்ப யுக்மம் ஶ்ரியம் குமாராய ஶுபம் கரோது || 7

வ்ருஷஸ்தித : ஶூலதர : பிநாகீ கிரீந்த்ர ஜாலங்க்ருத வாம பாக : |
ஸமஸ்த கல்யாண கரா : ஶ்ரிதாநாம் ஶ்ரியம் குமாராய ஶுபம் கரோது || 8

லோகநாஶேஷாநவகாஹமாநா ப்ராக்ஞ்யை : பயோபி : பரிவர்தமாநா |
பாகீரதீ பாஸுர வீசிமாலா ஶ்ரியம் குமாராய ஶுபம் கரோது || 9

ஶ்ரத்தாம்ச மேதாம்ச யஶஶ்ச வித்யாம் ப்ரக்ஞாம் ச புத்திம் பல ஸம்பதௌச |
ஆயுஷ்ய மாரோ க்ய மதீய தேஜ : ஸதா குமாராய ஶுபம் கரோது || 10

(1) ‖ ஆதித்ய மஹாமந்த்ரம் ‖

த்யாநம் :
4

ப்ரத்யக்ஷ தேவம் விஸதம் ஸஹஸ்ர மரீசிபிஸ்ஸோபித பூமிதேஸம் ‖
3 3 4 4 4 3

ஸப்தாஸ்வகம் ஸதவ்ருதஹ ஸ்தமாத்யம் தேவம் பஜேஹம் மிஹிரம் ஹ்ருதப்ஜே |
3 3 3 3 4 3 3

மூலமந்த்ரம் :

ஓம் ஹ்ரௌம் ஸ்ரீம் ஆம் க்ரஹாதி ராஜாய ஆதித்யாய ஸ்வாஹா ‖
3 4 3

(2) | சந்த்ர மஹாமந்த்ரம் |

த்யானம் :
4

ஸங்க ப்ரபம் ஸௌர்யஸஹம் ஸஸாங்கம் ஈஸானமௌலிஸ்திதமீட்யரூபம் |
2 4 2 3

தாராபதிம்ச ம்ருதஸித்தகாத்ரம் த்யாயே ஹருதப்ஜே ஸஸிநம் க்ரஹேந்த்ரம் ‖
3 4 3 3 3 3

மூலமந்த்ரம் :

ஓம் ஸ்ரீம் க்ரீம் ஹம்ரம் சம் சந்த்ராயநம : ‖
3

(3) | அங்காரகக்ரஹ மஹாமந்த்ரம் |
3 3

த்யாநம் :—
4

ப்ரதப்தகாங்கேயநிபம் க்ரஹேஸம் ஸிஹ்மாஸநஸ்தம் கமலாஸிஹஸ்தம் |
3 3 4 3 2

ஸுராஸுரை : பூஜிதபாதயுக்மம் பௌமம்தயாலும் ஹ்ருதயேஸ்மராமி ‖
3 3 4 3 3

மூலமந்த்ரம் :—

ஐம் ஹ்மௌம் ஸ்ரீம்த்ராம் கம் க்ரஹாதிபதயே பௌமாய ஸ்வாஹா ‖
4 3 3 4 4

(4) | புதக்ரஹ மஹாமந்த்ரம் |
3 3

த்யாநம் :—
4

ஸோமாத்மஜம் ஹம்ஸகதம் த்விபாஹும் ஸங்கேந்து ரூபம் அஸிபாஸஹஸ்தம் |
3 3 2 3

தயாநிதிம் பூஷணபூஷிதாங்கம் புதம்ஸ்மரேமானஸ பங்கஜே஽ஹம் ‖
3 4 4 4 3 3 4

மூலமந்த்ரம் :—

ஓம் ஹ்ராம்க்ரோம் ஐம் க்ரஹநாதாய புதாயஸ்வாஹா ‖
3 3 4

(5) | ப்ருஹஸ்பதி மஹாமந்த்ரம் |
3

தேஜோமயம் ஸக்தி த்ரிஸூலஹஸ்தம் ஸுரேந்த்ர ஸம்ஸேவித பாத பத்மம் ‖
3 3 3

மேதா நிதிம் மத்ஸ்யகதம்த்விபாஹும் குரும்ஸ்மரே மாநஸ பங்கஜே஽ஹம் ‖
4 4 3 3 3

மூலமந்த்ரம் :—

ஓம் ஹ்ரீம் ஶ்ரீம் ப்லீம்ஐம் க்லௌம் க்ரஹாதிபதயே
3 3 2 4

ப்ருஹஸ்பதயே வீம்ட: ஶ்ரீம்ட: ஐம்ட: ஸ்வாஹா ||
3 2 2 3 2

(6) | ஶுக்ர மஹாமந்த்ரம் |

த்யாநம் :—
4

ஸந்தப்தகாஞ்சநநிபம் த்விபுஜம் தயாளும்
4 3 4 3

பீதாம்பரம்த்ருத ஸரோருஹத்வந்த்வஶூலம் |
3 4 3 3

க்ரௌஞ்சாஸநம் அஸுரஸேவித பாதபத்மம்
3 3

ஶுக்ரம் ஸ்மரேத்த்ரிநயநம் ஹ்ருதயாம்பு ஜேஷஹம் ||
3 3

மூலமந்த்ரம் :—

ஓம்ஐம் ஜம்கம் க்ரஹேஶ்வராய ஶுக்ராயநம : ||
3 3

(7) | ஶநிக்ரஹ மஹாமந்த்ரம் |
3

த்யாநம் :—

நீலாஞ்ஜநாபம் மிஹிரேஷ்டபுத்ரம் க்ரஹேஶ்வரம் பாஶ புஜங்க பாணிம் |
4 3 4 3

ஸுராஸுராணாம்பயதம் த்விபாஹும் ஸ்மரே ஶநிம் மாநஸ பங்கஜேஷஹம் ||
4 3 3 3

மூலமந்த்ரம் :—

ஓம் ஹ்ரீம் ஶ்ரீம்க்ரஹ சக்ரவர்த்திநே ஶநைஶ்சராய க்லீம் ஐம் ஸௌ: ஸ்வாஹா ||
3

(8) | ராஹுக்ரஹ மஹாமந்த்ரம் |
3

த்யாநம் :—
3

ஶீதாம்ஶுமித்ராந்தகமீட்யரூபம் கோரம்ச வைடூர்யநிபம் த்விபாஹும் |
3 4 3 4 3 3

த்ரைலோக்ய ரக்ஷாபர மிஷ்டதம் தம் ராஹும்க்ரஹேந்த்ரம்
3 3 3

ஹ்ருதயேப ஜேஷஹம் ||
3 4

மூலமந்த்ரம் :—

ஓம் க்ரீம் க்ரீம் ஹூம்ஹூம் டம் டங்கதாரிணே ராஹவேஶ்ரம் ஹ்ரீம்
4

ஶ்ரீம் பைம்ஸ்வாஹா ||
3

(9) | கேதுக்ரஹ மஹாமந்த்ரம் |
3

த்யாநம் :—
4

லாம்கூலயுக்தம் பயதம் ஜநாநாம் க்ருஷ்ணாம்புப்ருத்ஸந்நிபமேக வீரம் |
3 4 3 3 4 4

க்ருஷ்ணாம்பரம் ஶக்திஶூலஹஸ்தம் கேதும்பஜேமாநஸபங்கஜேஷஹம் ||
3 4

மூலமந்த்ரம் :—

ஓம் ஹ்ரீம் க்ரூம் க்ரூரரூபிணே கேதவே ஐம் ஸௌ : ஸ்வாஹா ||

ஸ்ரீ மஹாசாஸ்தா கவசம்

(ஸ்ரீ குஹ்யரத்ன சிந்தாமணி)

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ரகுமாராய ஆர்யாய ஹரிஹர புத்ராய மஹா
4 3
ஶாஸ்த்ரே ஹாடகாசல கோடிஸம தூர்ஸார மஹா வ்ருஷபாய ஹேம ஜாம்பூ
4 3 3
நதரத்நஸிம்ஹாஸநாதிஷ்டிதாய வைடூர்ய மணிமண்டப க்ரீடா க்ருஹாய லாக்ஷா
3 4 2 3 3 3 3
குங்கும ஜபா வித்யுத்துல்ய ப்ரபாய ப்ரஸன்ன வதநாய உன்மத்த சூடா கலித
4 4 3 3
லோல மால்யாக்ருத வக்ஷஸ்தல மணி பாதுக மண்டபாய ப்ரஸ்புரந் மணி மண்டி
4 3 3 3
தோப, கர்ணய, பூர்ணாலங்கார பர்யந்தத்ரிரீக்ஷிதாய. கநாகிந கோடி வாத்யாதி
3 3 3 3 3 3
நிர்த்தராய, ஜயப்பத்முகர நாரதாதி தேவர்ஷி மக்ர ப்ரமுக லோகபால குலோத்
3 3 2 3 2
தமாய திவ்யாஸ்த்ர பரிஸேவிதாய கோரோசநாகரு, கர்பூர, ஸ்ரீகந்த ப்ரலேபிதாய
3 3 3 3 4
விர்வாணஸ்ப்ரசாத கந்தர்வ ஸேவிதாய பூர்ண புஷ்கலாப்யாம் பார்ஸ்வ ஸேவி
4 3 4 4
தாய, ஸத்யஸந்தாய மஹாஶாஸ்த்ரே நம: மாம் ரக்ஷ மாம் ரக்ஷ பக்தஜநான்
4 4
ரக்ஷரக்ஷ மம ஶத்ரூன் ஶீக்ரம் மாரய மாரய பூதப்ரேத பிஶாச ப்ரும்ம ராக்ஷஸ
4 4 3
யக்ஷகந்தர்வ பரப்ரேஷிதாபிசார க்ருத்ய ரோக ப்ரதிபந்தக ஸமஸ்த துஷ்டக்ர
3 4 4 3 3 4 3 3
ஹான் மோசயமோசய ஆயுர்வித்தம் தேஹிமேஸ்வாஹா, ஸகல தேவதான்
3 3
ஆகர்ஷயாகர்ஷய, உச்சாடயோச்சாடய, ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய மமஶத்ரூன் மாரய
4 4
மாரய ஸர்வஜநம்மே வஸமாநய வஸமானய ஸம்மோஹய ஸம்மோஹய ஸதா
3
ஆரோக்யம் குரு குருஸ்வாஹா.
3

ஸுத3ர்ஶன கவசம்

ஓம் ஸ்ரீஸுத3ர்ஶன: பாது லலாடம் சக்ரநாயக:
பாணம் பாதுமுகம் ச நேத்ரே சக்ரராட் பாதுமே ப்4ருவௌ |
த்விஷோரோத்ரேச மகா பாது க்4ராணம் பாது க்ருபாமய: |
முக2ம்மே பாது விஶ்வாத்மா ஜிஹ்வாம் வித்3யாமயோ ஹரி: |
கண்டம் பாது ஸுசக்ரேச கபும் வல்ல ஹ்ருஷ்டதா3 |
கர்ணௌ பாது ஸஹஸ்ராரம் ஶக்தௌதனு4 தி3வ்யாயுதா4க்3ருதி: |
பு4ஜௌ பாது மஹா வீரோ கரௌ து ஜயவர்த்4ந: |
ஸர்ப்ப்ரதீ விஷ்ணு சக்ரஞ்ச வக்ஷ பாது மஹாப3லி: |
பக்ஷௌ பாது ஜ்3வாலதா2ர: வக்ஷ: பாது த3யாநிதி4: |
ஸ்தநௌமே சக்ர த்4ருத் பாது பார்ஶ்வம் பாது சதுர்த4ர: |
ஹ்ருத்3மே ஷட் கோண யந்த்ரஸ்து பாதுமத்4யம் மஹாஜ்வல: |
ப்ரஜ்வலஶ்ச உத3ரம் பாது நாபி4ம் பாது த்ரிலோசந: |
கடிந்து4பலைதா3ரீச கு3ஹ்யம் கு3ஹ்யார்த2பேவச |
மார்தாண்ட3 த்3யுதிமான் ப்ருஷ்ட2ம் ஊரு மாயா விப4ஞ்ஜந: |
ஜாநுநீ பாது விஶ்வேஶோ ஜங்கே4 பாது ஜகத்ப்ரபு4: |
கு3ல்பௌ2 பாது விஶ்வாத்4மா ப்ருஷ்டௌ பரபுரஞ்ஜய: ||
ப்ராச்யாம் ரக்ஷ மஹா விஷ்ணு: ஆக்3நேயாம் வஹ்நி லோசந: |
மஹேந்த்3ரோ த3க்ஷிணே பாது நைருத்யாம் ராக்ஷஸாந்தக: ||

மஹாஜ்வாலா : ப்ரதிச்யாம்து வாயவ்யாம்ச ஸுத3ர்ஶந :
ஜ்வாலாகேஶோ உதீ3ச்யாம்து ஈஶாந்யாம் பாது கேஶவ : |
ஊர்த்4வம் பாது மஹாசக்ரம் அத4 ஸ்த்ரைலோக்ய ரக்ஷக : |
யதி3தம் கவசம் கு3ஹ்யம ஸர்வாபீ4ஷ்ட ப்ரதா3யகம் |
ஸுத3ர்ஶ நாக்யதேவேஶம் ஶத்ரு ஸம்ஹார காரகம் |
ரணே ராஜ ப4யே த்4யூதே வ்யவஹாரே மஹா ப3யே |
பட்யதே ஶ்ருண்வதே சைவ ஸ்மரணாத் விஜயீப4வேத் |
ப்ராத ருத்2தய யோ ப4க்த்யா பட்யதே தத்ஸமாஹித : |
தஸ்ய ஸர்வேஷு கார்யேஷு விக்நஸ்தஸ்ய ந ஜாயதே |
யக்ஷ ராக்ஷஸ வேதாள ப்ரமுகாஸ் போடகாத3ய : |
பூ4த ப்ரேத பிஶாசாஶ்ச யேச து3ஷ்ட க்3ரஹாத3ய : |
பலாயந்தே யதா தாகா3: பக்ஷிராஜஸ்ய த3ர்ஶநாத் |
ஹவநந்து நத : குர்யாத் தர்பணம் க3ந்த3 வாரிணா |
புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத : குர்யாத் ம்ருஷ்டான்னஞ்சக்4ருதப்லுதம் ||
சதுர்விம்ஶத் த்3விஜா போ4ஜ்யா தத்தத் கார்யம்ச ஸாத3யேத் |
ஏவம க்ருத்வா மஹா தீ4ர: பரிஶுத்3தா4 நிலாத்மவான் |
ரணேஜித்வாகி2லான் ஶத்ரூன் ஜயீ ப4வது நிஶ்சயம் |
மந்த்ரிதாம்பு3 த்ரிவாரம் ஸ்யாத் ப4வேத் ஸப்ததிநாவதி
வ்யர்த3ய : ப்ரவிநஶ்யந்தி ஸகலா குக்ஷி ஸம்ப4வா : |
துஷ்டக்3ரஹ விநாஶஶ்ச யத்யத் வாஞ்சதி3 மாநவ : |
ஸகலம் ப்ராப்நுயாத் ஸத்யம் கவசஸ்ய ப்ரஸாத3த : ||

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வர பார்வதீ மாலா மந்த்ரம்

ஓம் ஹ்ரீம் நமோ பகவதி மஹாயோகிநீ மஹா மாயே ஸ்ரீ பார்வதீ தேவீ ஸகல லோக வஸ்ம்கரீ மாஹேஸ்வரீ ஸகலலோக ஸ்தாவர ஜங்கமஸ்ய முக ஹ்ருதயம் சக்ஷுஸ்ரோத்ரம் ஜிஹ்வா க்ராணம் மமவஸம் க்ஷிப்ரம் (குரு) குரு ஸர்வாமரதேவர்ஷியக்ஷ கின்னர கணகந்தர்வ கிம்புருஷ மஹாயோகினீகண திவ்யாங்கநா மநோஹ்ருதயானி மமவஸம் குரு குரு ஹ்ரீம் மஹா யோக பயம்கரி மஹா யோகேஸ்வரீ மஹா ஸௌபாக்ய தாயிநீ ஹ்ரீம் மமக்ரஹே புத்ரான் வர்த்தய வர்த்தய மமமுகே லக்ஷ்மீ: வர்த்தய வர்த்தய ஸர்வாங்க ஸௌந்தர்யம் போஷய போஷய ஸௌ: ஸுதான் பாலய பாலய ஐம் க்லீம் ஸௌ: மமஸர்வ ஸத்ரூன் பந்தய பந்தய மாரய மாரய நாஸய நாஸய த்ராவய த்ராவய ஸர்வாநந்தமயீ ஸர்வப்ரஹ்மமயீ ராஜத்வாரே ப்ரபுத்வாரே, மமாநுகூல்யம குரு குரு ஜாக்ராத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி அவஸ்தாஸு அஸ்மத் ஸுகம் போஷய போஷய ஸ்வாஹா ''

ஆதி வாராஹீ நிக்ரஹாஷ்டகம்
3 3

தேவி க்ரோட முகி த்வதம்க்ரி கமல த்வந்த்வா நு ரக்தாத்மநே
3 3 2 3 4 3 3

மஹ்யம் த்ருஹ்யதி யோ மஹேஶி மநஸா காயேநவாசா நர : |
2 3

தஸ்யாஶு த்வதியோக்ர நிஷ்டுரஹலா ஜாதப்ரபூதவ்யதாபர்யஸ்யந்,
3 3 2 4 4 2

மநஸோ, பவந்து வபுஷ : ப்ராணா : ப்ரயாணோந்முகா : ‖ (1)
4 2

தேவீ த்வத்பத பத்ம பக்திவிபவ ப்ரக்ஷீண துஷ்கர்மணி ப்ராதுர்பூத
3 3 3 4 4 3 3 4

ந்ருஶம்ஸ பாவ மலிநாம் வ்ருத்திம் விதத்தேமயி |
4 4

யோதேஹீ புவனே ததீய ஹ்ருதயாத் நிர்கத்வரைர் லோஹிதை :
3 4 3 3 3

ஸத்ய : பூரயஸே கராப்ஜசஷ்கம் வாஞ்சா பலைர் மாமபி ‖ (2)
3 3 2 2

சண்டோத் துண்ட விதீர்ண துஷ்ட ஹ்ருதய ப்ரோத்பிந்த
3 3 3 3 3

ரக்தச்சடா ஹாலாபாந மதாட்ட ஹாஸ நிநதாடோப ப்ரதா போத் கடம் ‖
2 3 3

மாதர்மத் பரிபந்திநாமபஹ்ருதை : ப்ராணை ஸ்த்வதம் க்ரித்வயம்
2 3 4 3

த்யாநோத்தா மரவைர்பவோதய வஶாத் ஸந்தர்பயாமி க்ஷணாத் ‖ (3)
3 3 3 4 3

ஶ்யாமாம் தாம்ரஸாநநாங்க்ரிநயநாம் ஸோமார்த்த சூடாம்
4 4 3

ஜகத்ராணவ்யக்ரஹலாயுதாக்ரமுஶலாம் ஸந்த்ராஸ முத்ரா வதீம் |
3 3 4 4 3

யேத்வாம் ரக்த கபாலிநீம் ஹரவராரோஹே, வராஹாநநாம், பாவை :
4

ஸந்தததே கதம் க்ஷணமபி ப்ராணந்தி தேஷாம் த்விஷ : ‖ (4)
3 4 2

விஶ்வாதீஶ்வர வல்லபே விஜயஸே, யாத்வம் நியந்த்ரயாத்மிகா
4 4

பூதாந்தா புருஷாயுஷா வதிகரீ பாகப்ரதா கர்மணாம் |
4 4 3

த்வாம் யசே பவதீம்கிமப்ய விததம் கோமத் விரோதீஜந ஸ்தஸ்யாயுர்மம
4 2 3 4

வாஞ்சிதாவதி பவேந் மாதஸ்தவை வாக்ஞயா ‖ (5)
4 4

மாத : ஸம்யகு பாஸிதும் ஜட மதிஸ்த்வாம் நைவஶக்நோம்
3

யஹம் யத்யந்விததை ஶுகாங்க்ரி, கமலாநுக்ரோஶ பாத்ரஸ்யமே ‖
3 4

ஜந்து: கர்சத நித்யத்யஜுஷ்யம் யஸ்தஸ்ய தத்வைபவ ஸம்
2

ப்ரயாத்தேவி விரோதி தோஷம் ச தேர்ரேய: பதாஸங்கிந: ॥ (6
4 3 3 4 3 3

வாராஹி வ்யது மாத மாதஸ கத்ஜெணக்யம் ததாப்யாவஹம்
2 3 3 3

ஸ்ரீதத்தும் மா பாக்ருதாத்ய வனிதம் ப்ராப்தாஸியோத் பாதிதம் ।
3 4 2 3

ச்ராந்தக்யந்து ஜந்த: கவேதி தருணம், கடைஸ்ரேஜ த்வத்கருமிம், பச்யாமி,
3 3 4 2

ப்ரதிபக்ஷமாமா பதிதம் ப்ராந்தம் தூடந்தம் முதா: । (7
4 2

வாராஹி த்வமபேவ ஜந்துஷா புன: ப்ராணாத்மிகா ஸ்பந்தனே
3

மேத்திவ்யாப்த சராசரா கதம் யதஸ் த்வாமேததப் யர்த்யே ।
2 3 4 2

த்வத் பாதாம்புஜ ஸங்கிநோ மம ஸக்ருத் பாபம் நிகீர்ஷந்தி யே
3 3 3

தேஷாம் மாகுரு சங்கரப்ரியதமே தேஹாந்தரா, விஸ்ம்ருதிம் । (8
3

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ வித்யா

(மஹாஶைவ தந்த்ரம்)

ஸ்ரீ ஶிவ உவாச :—

அதலக்ஷ்மீம் ப்ரவக்ஷ்யாமி கணேஶாம்க நிவாஸிநீம் |
3
தேஶ கால கலாதீதாம் ஜகதா நந்த வர்த்தநீம் ||
3 3 3 3 4
ததாருஷிஸ் ததாச்சந்தோ மஹாலக்ஷ்மீஸ்து தேவதா |
2 2 3 3
ஸ்ரீம் பீஜம் அத ஹ்ரீம் ஶக்தி : ஸ்வாஹா கீலகமுச்யதே ||
2
விநியோகஸ் ஸர்வஸித்யை த்வாப்யாம் ந்யாஸாம் கராம்கயோ : ||
3 4 3 4 3

த்யாநம் :—

முக்தாபாந் திவ்ய வஸ்த்ராம், ம்ருக
4 3 3
மத திலகாம் புல்லகல்ஹார மாலாம்,
3 2
கேயூரைர் மேகலாத்யைர் ந்நவமணி
2
கசிதைர் பூஷணைர் பாஸமாநாம் |
2 4 4
கர்பூரா மோத வக்த்ராம் பரிமிதக்ருபா
3
பூர்ண நேத்ராரவிந்தாம்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீம் பத்ம ஹஸ்தாம்
3
ஜிதபதி ஹ்ருதயாம், ஸர்வபூத்யை நமாமி ||
3 4

மந்த்ரோத்தாரம் :—

ப்ரணவஞ்ச மஹாலக்ஷ்மீம் மஹாமாயாம்ச மந்மதம் |
2
க்லௌமோந் நமோ பகவதி மஹாலக்ஷ்மீ தத : பரம் ||
3 4 3
வரவரதே தத: பஶ்சாத் தத ஸ்ரீஞ்ச விபூதயே |
3 4

வஹ்நி ஜாயா யுதம் மந்த்ர மஷ்டா விம்ஶதி வர்ணகம் ||

அஷ்டா விம்ஶச்சத ஜபம் குர்யாதநுதினம் ஸுதீ: |
2 3 3 4

அஷ்டாவிம்ஶத்தி நாதேவ லபேதகிலமீப்ஸிதம் ||
3 3 3 4 3 2

யந்த்ரம்

மத்யே தாரஞ்ச லக்ஷ்மீம் ஹுதவஹ பவநே
4 4

ஶக்திமார க்ஷமார்ணன்

ஸப்தாரே ஸப்த வர்ணன் ஸ்வரதலகமலே
3

ஶிஷ்டவர்ணன் க்ரமேண |

தத்பாஹ்யே சந்த வ்ருக்த்தம் ததநுபுடமஹா
3 3

கோண லக்ஷ்மீ ஸமேதம்

த்ரைலோக்ய ஐச்வர்ய ஜால ப்ரதமித
3

மதுலம் ஸர்வஸௌபாக்ய யந்த்ரம்
4

ஶாதகும்ப மயே பத்ரே ஸர்வ ஸௌபாக்ய யந்த்ரகம் |
3 4

ஸாமலிக்யமிஹஸ்தாப்ய ஶநைர்ஜப்த்வா விதாநத: |
2 2 4

உத்தமாம்கேந கர்ணேன, பாஹு மூலேதவா ஸுதீ: |
3 2 4

நிவஹேத் யந்த்ர ராஜந்து நிகிலைஸ்வர்ய ஸித்தயே ||
2 4

தான்யம் லபேத் தான்யகாமீ, தநகாமீ தநம் லபேத் |
4 4 4 4 4 4

க்ஷேத்ரம் லபேத் க்ஷேத்ரகாமீ ஸ்த்ரீகாமீ ஸ்த்ரியம்லபேத் ||
4 4

புத்ரம் லபேத் புத்ரகாமீ ராஜ்ய காமீது ராஜ்யகம் |
4

மைத்ரம் லபேத் மைத்ரகாமீ பந்துகாமீச பாந்தவம் ||
4 3 4 3 4

ஸர்வம் லபேத் ஸர்வகாமீ ஜடிதி ஸ்ரீப்ரஸாதத: |
4 3

லக்ஷ்மீ வித்யா ஸ்ரீ தோயஸ்து ஸபவேத் ஸர்வவந்தித: ||
3 4 3

ஸ கணேஶ: ப்ரியதம: ப்ரியோஸ்மாகம் விஶேஷத: |
4

ஸௌபாக்ய யந்த்ரகம் யத்ர வர்த்ததே ஸாதகாஹ்ருதம் ||
4

பரிதஸ்தஸ்ய ஷட்க்ரோஶம் புண்ய க்ஷேத்ரம் தபஸ்விந: |
2

ஸ்வஸ்வாஸ்ரமேஷு ஸம்ஸ்தாநாம் அநதிக்ரமதர்மிணும் ||
4

ஸௌபாக்ய யந்த்ரகா வாஸம் ஸித்த க்ஷேத்ரமிதீரிதம் |
4 3 3 4

ஸௌபாக்ய யந்த்ரகம் யஸ்த்து ஸப்தஸ்தாநேஷு ஸம்ஸ்மரேத் ||
4 3 2

லக்ஷ்மீ வித்யாம் ஜபேந்நித்யம் அஷ்டா விம்ஶதிம் ஸுதீ: |
3 2 4

உபராகே ஸமாரப்ய ஆதாரே ஸோம ஸூர்யயோ: ||
3 4 4

ததா ஜபேதாக்ரஹணம் த்ருடவ்ருதமதந்த்ரித: |
2 3 3 3 4 3

ஸஹஸ்ர கோடி. விஸ்தீர்ணாம் ஸர்வைஶ்வர்ய விபாஸிநீம் ||

அகண்டகாம் மஹீம் ப்ராப்ய போக போக்ய ஸுகீபவேத் |
2 3 4 3 4 3 2

யாவத்து ஸாதிதம் புண்யம்தத் ஸஹஸ்ர குணம் பலம் ||
4 3 2

லப்த ராஜ்யாநுகைஸ் ஸர்வைர் லக்ஷ்மீ வித்யாஸ்ரிதோஸ்நுயாத் |
4 3 3 3

துஶ்ஶீலாநாமகாந்தாநாம், துஷ்கர்ம நிரதாத்மநாம் |
3

க்ருதக்நாநாமதீராணாம், பஶூக்நாநாம் யவீயஸாம் ||
4 4 4

அத்ருஷ்டாநாமதாந்யாநாம், லக்ஷ்மீ வித்யாந் ந தர்ஶயேத் |
4 4 3

பலேந வா தஸ்கரேண கபடாநுநயேந வா |
3

நக்ருஹ்ணீயாத் நக்ருஹ்ணீயாத் நக்ருஹ்ணீயாத் கதாசந ||
3 3 3 3

துஷ்டதீர்யஸ்து க்ருஹ்ணீயாத் குரு வக்த்ராச்ச புஸ்தகாத் |
3 4 3 3

தம் தஹத்யாஶு ஸா லக்ஷ்மீ ரநுகாந்வய ஸம்யுதம் ||
3 3

தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந கோபயேத் புஸ்தகம் மநும் |
3

கோபநாத் ஸர்வஸித்தி ஸ்யாத்திவ்ய பீஜாகமம் யதா ||
3 3 4 3 3 3 3 2

(இந்த லக்ஷ்மீ மஹாமந்த்ரத்தைக் குரு மூலம் ஸ்விகரித்தால்தான் பலன் கொடுக்கும். இதில் கூறியுள்ள யந்த்ரம் பீடத்தின் ஸௌகரியத்தை அனுஸரித்துத் தயார் செய்து கொடுக்கப்படும்).

ருத்ரசண்டி ஸ்தோத்ரம்
3

(ருத்ரயாமளம்)

ருத்ரத்யேயா ருத்ரரூபா ருத்ராணீ ருத்ரவல்லபா |
3 4 3 3 3 4
ருத்ரஶக்தி, ருத்ரரூபா, ருத்ராநந ஸமன்விதா ||
3 3 3
ஶிவசண்டீ மஹா சண்டீ ஶிவப்ரேதகணாந்விதா |
3 3 3
பைரவீ பரமா வித்யா மஹாவித்யா ச ஷோடஶீ ||
4 3 3 3
ஸுந்தரீ பரமா பூஜ்யா மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ |
3
குஹ்யகாலீ பத்ரகாலீ மஹாகால விமர்தநீ ||
3 4 3 3
க்ருஷ்ண த்ருஷ்ண ஸ்வரூபா ஸா, ஜகந் மோஹநகாரிணீ |
3
அதி மாத்ரா, மஹாலஜ்ஜா, ஸர்வ மங்கல தாயிநீ ||
3 3
கோர தந்த்ரீ பீம ரூபா, பீமா, தேவீ, மநோஹரா |
4 3 4 4 3
மங்கலா பகலா ஸித்திதாயிநீ ஸர்வதா ஶிவா ||
3 3 3 3 4 3
ஸ்ம்ருதி ரூபா, கீர்த்திரூபா, யோகீந்த்ரைராபி ஸேவிதா |
3 3 3
பயாநகா மஹாதேவீ பயது:கவிநாஶிநீ ||
4 4 3 4 3 2
சண்டிகா ஶக்தி ஹஸ்தாச கௌமாரீ ஸர்வகாமதா |
3 3
வாராஹீ ச வராஹஸ்யா இந்த்ராணீ ஶக்ரபூஜிதா ||
3
மஹேஶ்வரீ மஹேஶஸ்ய மஹேஶகண பூஷிதா |
3 4
சாமுண்டா நாரஸிம்ஹீச ந்ருஸிம்ஹ ரிபு மர்த்தநீ ||
3 3 3
ஸர்வ ஶத்ரு ப்ரஶமநீ, ஸர்வா ரோக்ய, ப்ரதாயிநீ |
3 3
இதிஸத்யம் மஹா தேவீ, ஸத்யம், ஸத்யம், வதாம்யஹம் ||
3 3
நைவஶோகோ நைவ ரோகோ, நைவது:கம் பயம்ததா |
3 2 3 4 2
ஆரோக்யம், மங்கலம், நித்யம், கரோதி, ஶுபமங்கலம் ||
3 3 4
மஹேஶாநி, வராரோஹே ப்ரவீமி, ஸுத்ருடம் வச: ||
3 4 3
அபக்தாய, ந தாதவ்யம் மம ப்ராணாதிகம் ஶுபம் ||
4 3 4 4

[illegible]

[illegible] 12

[illegible]

[illegible] 13

[illegible]

[illegible] 14

[illegible]

[illegible] 15

[illegible]

[illegible] 16

With best compliments from:

ஸ்ரீ ஸூலினீ கவசம்

(ஶிவ ரஹஸ்யம்)

ஓம் அதவக்ஷ்யே மஹாகுஹ்யம் கவசம் ஸர்வ ஸித்திதம் |
ஸமாஹிதேந, மநஸா, ஶ்ருணு கல்யாணி, தாத்ருஶம் |
ஶூலின்யா : கவசந் திவ்யம் ஜகத்ரக்ஷண காரணம் ||
ஸர்வ ஸித்தி ப்ரதம் ஶ்ரேஷ்டம், ஸர்வ பாப ப்ரணாஶநம் ||
ஸர்வ மங்களமாங்கள்யம் ஸர்வைஶ்வர்ய ப்ரதாயகம் |
ப்ரஹ்ம க்ஞாந கரம் ஹ்ருத்யம் பீஷணம் ஜயவர்த்தனம் ||
ஸர்வ ரோக ஹரம் ஶாந்தம் ஸர்வ ரக்ஷாகரம் பரம் ||
ருஷிர் தேவ்யா கவசஸ்ய ம்ருத்யஞ்சயமுதாஹ்ருதம் |
உஷ்ணி க்சந்த ஸ்ததா தேவீ தேவதா ஜகதம்பிகே |
தும்காரம் பீஜ மித்யுக்தம் ஸ்வாஹா ஶக்திஸ்தத: பரம்
ஸர்வாபீஷ்ட ஸித்யர்த்தே விநியோகே வராநநே |
மாயா z ந்யைஶ்ச (ஹ்ரீம்) கரந்யாஸம் ஷடங்கம் ப்ரண
வாந்விதம் |

சாந்தி துர்க்கா பரமேச்வரி

த்யானம் :

தாரிஞ்ச ஸ்நிக்த வர்ணாம் தமா ஶத வதனும் சந்த்ரரேகாவதம்ஸாம் ஹர்யக்ஷ ஸ்கந்த ரூடாம், த்விதம ஶதபுஜாம் ஹாட வாஸோவ்ருதாங்கீம், த்யாயேஹம் வைரி லோகக்ருதந பரிணதாம் க்ரீடநா லோல ஜிஹ்வாம். தேவீம் க்ரீடாம், ஸுமேதாம் ப்ரணத பயஹராம் சிக்ஷிதாZஶேஷ லோகாம் ||
(பஞ்சபூஜை—பஞ்சமுத்ரை).

ஓம் ஐயேஸ்வர்யக்ரத : பாது ப்ருஷ்டதோ விஜயேஸ்வரீ |
அஜிதா வாமத : பாயாத், தக்ஷிணும் மேZ பராஜிதா |
அபர்ணா நயநம் பாது மாநஸ்தோகா Zக்ஷி தக்ஷணா |
அம்பிகா மேளிகம் பாது முகம் ஹைமவதீததா |
ஜிஹ்வாம் பாது மஹாவித்யா லம்பிகாக்ரம் ஸரஸ்வதி |
ஸத்யம்பிகா மமோர்த்வோஷ்டம் லக்ஷிமீர்மேZதர பல்லவம் |
த்ருத்யம்பிகா பாதுமே தந்தாந் கௌமாரீ சிபுகம் ததா ||
தாலும் பீமஸ்வநா பாது கபோலௌமே பயங்கரீ |
இந்த்ராணி பாது மே கர்ணௌ இந்த்ர நாதா ஹநூர்மம |
க்ரீவா பார்ஸ்வம் மஹா ஶக்தி : க்ரீவாம்மே பரமேஸ்வரீ ||
கராளீ தக்ஷண ஸ்கந்தம் வைஷ்ணவீ பாது வாமகம் ||
அச்யுதா தக்ஷ தோர்தண்டான் அநந்தா பாது வாமகம்.
தக்ஷ கூர்பரமீஶாநீ த்ரிஶூலீ பாது வாமகம் |
ஜ்வாலா முகீ பிரகோஷடம்மே பாதுபத்ராச வாமகம் |
பைரவீ மணிபந்தௌமே வாமாங் குஷ்டம் மஹேஸ்வரீ
கரப்ருஷ் டேது வாராஹீ விகடாங்கீது வாமகம் |
கரஸ் தலம் ஸஹஸ்ராக்ஷீ, ரோக ஹந்த்ரீது வாமகம் ||
அகோரா தக்ஷிணுங்குஷ்டம் கோர ரூபாது தர்ஜநீ |
மத்யமாம் முக்தகேஶீச, அநாமிகாந்து மஹாபலா |
மாயா கநிஷ்டிகாம்பாது பாவாணீ விஷநாஶிநீ |
நகாநி மேகராளாஸ்யா வாமாங்குஷடம் மஹோதரீ |
தர்ஜநீம் ரக்தசாமுண்டீ மேகநாதாது மத்யமாம் ||
அனுமிகாம் ரௌத்ர முகீம் காளீ பாது கநிஷ்டிகாம் |
பர்வாணீ காளராத்ரீ மே நாரஸிஹ்மீ நகாநி மே ||
ஜடிலா தக்ஷிணம் கக்ஷம் வாமகக்ஷம் வயஸ்விநீ |
வக்ஷோ ஜ்வாலா முகீ பாது ஹ்ருதயம் க்ருஷ்ண பிங்களா ||
நாராயணீ ஸ்தநத்வந்த்வம் ருத்ராணீ மேஸ்தநாக்ரகம் |
ஜடாம் பத்ரகாளீமே சண்டிகா சோதரம் ததா ||
தத் தக்ஷிணமநந்தா மே, தத் வாமம் ப்ரஹ்மவாதிநீ ||
ஸாவித்ரீ பாதுநாபிம் மே காயத்ரீ மே கடித்வயம் |
த்வரிதா பாதுமே குஹ்யம் ப்ருஷ்டபாகம் ஶதாநநா |
யோகேஸ்வரீ குதம்பாது ஜகனம் லோக மோஹிநீ |

ஊருயுக்மம் வஸுமதீ சண்டகண்டாது ஜாநுநீ |
ஜங்கே காத்யாயநீ பாது குல்பே மஹிஷமர்த்தநீ |
ஶாகம்பரீ பாதப்ருஷ்டே கௌரீ பாதாம்குளீமம |
ஸூக்ஷ்மா பாததலம் பாது பாத பார்ஶ் வமநஞ்ஜநா |
ஸர்வாங்கம் பாதுமே புஷ்டிஸ்ஸர்வஸந்திம் மதத்ரவா |
ஜ்வாலிநீ ரோம கூபாணி வஸுதாரா த்வசம் மம |
வஸுதா சர்மமே பாது ருதிரம் மதனுவதி |
தீவ்ராமாம் ஸத்வயம் பாது மேதாமே விக்நநாஶிநீ |
மமாzஸ்தி போகதா பாது ஶுக்லம்மே காமரூபிணீ |
மூலாதாரம் உமா பாது ஸ்வாதிஷ்டாநஞ்சிதம்பிகா |
அம்ருதா மணிபூரம் மே அநாஹதம் கமலேக்ஷுணு |
விஶுத்தி : பாதுமே நாதா பாது சாக்ஞாம் பரா மம |
ஜாதவேதாக்நி ஹோமே ப்ருஹ்ம ரந்த்ரம் ஸதாவது.
ஶூலினீ ஸகலம் பாது அநுக்தாங்கம் மஹாபலா ||
ஜாகருகா க்ரியாzவஸ்தாஸு பத்நீம் பத்மாஜிநீ ததா |
ஶங்கரீ பாதுமே புத்ரான் புத்ரீஶ்ச கமலாஶநா |
ஸஹஜாந்ஶாம்பவீ பாது ஸுபகா ஸுமுகம் மம |
பத்மகேஶீ குலத்வந்த்வம் துஷ்டான துஷ்டா பஹாரிணீ |
பவநம் புவநாகாரா நகரீம் நகரேஶ்வரீ |
த்ராவிணீ பாது ராஜ்யம்மே ராஜ்யாஞ்ச க்ஷேபா நாஶிநீ |
ராஷ்ட்ரஞ்ச மஹதீ பாது ப்ரஜாம் ஸர்வ வஶங்கரீ |
ஸ்ரீதேவீ தநதாந்யாந்மே ஸர்வத : ஸர்வஸம்பதா |
இதி குஹ்யம் மஹாவீர்யம் தேவ்யா கவச மத்புதம், பாவநம் ஸர்வ
விஜயம் பரமாயுஷ்ய வர்த்தநம் |
அபேத்யான் அதுலான் நாநாபூதப்ரேத நிபர்ஹணம்.
கிமத்ரபஹு நோக்தேந சதுர்வர்க்க பலப்ரதம் |
த்ரிஸந்தியம் யோஜபேந்நித்தியம் ந்யாஸ பாவயுதஶ் ஶிவே |
தஸ்ய ஸ்ர்வ பயம் நாஸ்தி விஜயஶ்ச பதேபதே |
கவசேநாவ்ருதோ வித்வாந் ஸம்பூஜ்ய ஸகலைரபி |
அநேநைவ ஶரீரேண ஜீவன் முக்தோ பவேத்ஶிவே |
இதி சிவ ரஹஸ்யே ஷட்த்ரிம்ஶோத்யாய : ||

ஸ்ரீ பாலா திருபுரஸுந்தரி

ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத ஸ்ரீ வித்யா பீடம்

பாலாதிருபுரஸுந்தரீ ஸ்தவராஜம்

(மந்த்ர ரஹஸ்யம்)

த்4யாயேந்நிராமயம் வஸ்து ஜக3த்ரய விமோஹநம் |
அஶேஷ வ்யவஹாராணும் ஸ்வாமிநீம் ஸம்வித3ம் பராம் ||
உத்யத்ஸூர்ய ஸஹஸ்ராபா4ம் தா3டி3மீகுஸுமப்ரபாம் |
ஜபாகுஸும ஸங்காஶாம் பத்3மராக3 ஸமப்ரபா4ம் || (2)
வித்3யுத்புஞ்சநிபா4ம் தப்தகாஞ்சநாபா4ம் ஸுரேஶ்வரீம் |
ரக்தோத்பல த3ளாகார பாத3 பல்லவ ராஜிதாம் || (3)
அநர்க்3ய ரத்ந க2சிதமஞ்ஜீர சரணத்3வயாம் |
பாதா3ம்கு3ளீயக க்ஷிப்த ரத்ந தேஜோ விராஜி தாம் || (4)
கத3ளீ லலித ஸ்தம்ப4 ஸுகுமாரோரு கோமலாம் |
அலக்ஷ்ய மத்4யமாம் நிம்ந நாபீ4ம் ஶாதோத4ரீம் பராம் || (5)
அநர்க்4ய மௌக்திகஸ்யூத ஹார பா4ர விராஜிதாம் |
உத்2ய தா3தி3த்ய ஸங்காஶ தாடங்க குஸுமப்ரபா4ம் || (6)
பூர்ண சந்த்3ர முகீ2ம் பத்3மவத3நாம் வர நாஸிகாம் |
ஸ்பு3ரந் மாத3ந கோ3தண்ட3 ஸுப்4ருவம் பத்3மலோசநாம் || (7)
லலாட பட்டஸம்ராஜத்3ரத்நாட்4ய திலகாஞ்சிதாம் |
முக்தாமாணிக்ய க4டித மகுட ஸ்த2ல கிங்கிணீம் || (8)
ஸ்பு2ரச்சந்த்3ர களா ராஜந் மகுடாம் லோசநத்ரயீம் |
ப்ரவாள பல்லவ லஸத் பா3ஹு வல்லீ சதுஷ்ட யாம் || (9)
இக்ஷுகோ3தண்ட புஷ்பேஷு பாஶாங்குஶ சதுர் பு4ஜாம் |
ஸர்வ தே3வ மயீம் பா3லாம் ஶ்ரீமத் த்ரிபுரஸுந்த3ரீம் || (10)
ஸர்வ தீர்த2 மயீம் வித்3யாம் ஸர்வ காமப்ரபூரணீம் |
ஸர்வாம்நாய மயீம் தே3வீம் ஸர்வ
தே3வோபஶோ பி4தாம் || (11)
ஏவம் த்4யாத்வா பராம் பா3லாம் வாம ந்யாஸ புடக்கரமாத் |
த்ரிகோண முத்3ரயாவிந்தௌ3 மஹா பத்3மமநுஸ்மரேத் ||
ஆவாஹ்ய பா3லாம் தந்மந்த்ரம் பட2ந் பீ2டே ஸ்தி2தாம் ஸ்மரேத் ||

புவநேச்வரீ த்ரைலோக்ய மங்களகவசம்

(ருத்ர யாமளம்)

தே3வ்யுவாச :—

பு4வநேச்வர்யாச்ச தே3வேச, யா யா, வித்3யா: ப்ரகாசிதா: |
ச்ருதாச்சாதி4க3தா: ஸர்வா: ச்ரோதுமிச்சா2மி, ஸாம்ப்ரதம் || 1
த்ரைலோக்ய மங்க3ளம், நாம கவசம் யத்புரோதி3தம் |
கத2யஸ்வ மஹாதே3வ மம ப்ரீதிகரம் பரம் || 2

ஈச்வர உவாச :—

பார்வதி, ச்ருணு வக்ஷ்யாமி, ஸாவதா4நாவதா4ரய |
த்ரைலோக்யமங்க3ளம் நாம கவசம் மந்த்ர விக்3ரஹம் || 3
ஸித்3த4 வித்4யாமயம் தே3வி, ஸர்வைச்வர்ய ஸமந்விதம் |
பட2நாத்3 தா4ரணாத் மர்த்ய: த்ரைலோக்யைச்வர்ய பா4க்3ப4வேத் | 4
ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீபு4வநேச்வரீ த்ரைலோக்ய மங்க3ள கவசஸ்ய ஸ்ரீசிவ ருஷி: விராட்ச்ச2ந்த:
ஜக3த்3தா4த்ரீ பு4வநேச்வரீ தே3வதா, த4ர்மார்த்த2 காம மோக்ஷார்த்தே2
ஜபே விநியோக3: || 5
ஹ்ரீம் பீ3ஜம் மே சிர: பாது பு4வநேசீ லலாடகம் |
ஐம் பாது த3க்ஷநேத்ரம் மே, ஹ்ரீம் பாது வாமலோசநம் || 6
ஸ்ரீம் பாது த3க்ஷகர்ணம் மே த்ரிவர்ணாத்மா மஹேச்வரீ |
வாமகர்ணம் ஸதா3 பாது ஐம் க்4ராணம் பாது மே ஸதா3 || 7
ஹ்ரீம் பாது வத3நம் தே3வீ ஐம் பாது ரஸநாம் மம |
வாக்புடா ச த்ரிவர்ணாத்மா கண்ட2ம் பாது பராத்மிகா || 8

ஶ்ரீம் ஸ்கந்தெள பாது நியதம் ஹ்ரீம் புஜௌ பாது ஸர்வதா |
4 4 3

க்லீம் கரௌ த்ரிபுடா பாது த்ரிபுரைஶ்வர்ய தாயிநீ ||
3

ஓம் பாது ஹ்ருதயம் ஹ்ரீம் மே மத்ய தேஶம் ஸதாவது |
3 4 3

க்ரௌம் பாது நாபி தேஶம் மே த்ரியக்ஷரீ புவநேஶ்வரீ, ||
4 3

ஸர்வ பீஜப்ரதா ப்ருஷ்டம் பாது ஸர்வஶம்கரீ |
3 3

ஹ்ரீம் பாது குஹ்யதேஶம் மே நமோ பகவதீ கடிம் ||
3 3 4 3

மஹேஶ்வரீ ஸதா பாது ஶங்கிநீ ஜாநுயுக்மகம் |
3 2 3

அந்நபூர்ணா ஸதாபாது ஸ்வாஹா பாது பதத்வயம் ||
3 3 3

ஸப்த தஶாக்ஷரீ பாயாதந்நபூர்ணாகிலம் வபு : |
3 3

தாரம் மாயா ரமா காம : ஷோடஶார்ணா தத : பரம் ||
3

ஶிர :ஸ்தா ஸர்வதா பாது விம்ஸத்யர்ணாத்மிகா பரா | 1
2 3

தாரம்துர்கே யுகம் ரக்ஷிணி ஸ்வாஹேதி தஶாக்ஷரீ ||
3 3 3 3

ஜயதுர்கா கநஶ்யாமா பாதுமாம் ஸர்வதோமுதா | 1
3 3 4 3

மாயாzபீஜாதிகாசைஷா தஶார்ணச தத : பரா ||
3 3 3

உத்தப்தகாஞ்சநாபாஸா ஜய துர்காzநே நேzவது | 1
4 3 3

தாரம் ஹ்ரீம் தும்ச துர்காயை நமோzஷ்டார்ணாத்மிகா பரா ||
3 3 3

ஶங்க சக்ர தநுர் பாணதரா மாம் தக்ஷிணேzவது | 1
2 4 3 4 3

மஹிஷமர்த்தநீ ஸ்வாஹா வஸு வர்ணாத்மிகா பரா ||
3 3

நைருருத்யாம் ஸர்வதா பாது மஹிஷாஸுர நாஶிநீ | 1
3

மாயா பத்மாவதீ ஸ்வாஹா ஸப்தார்ணா பரிகீர்த்திதா ||
3

பத்மாவதி பத்ம ஸம்ஸ்தா பஶ்சிமே மாம் ஸதாவது,
2

பாஸாங்குஶ புடா மாயேஹி பரமேஶ்வரி || 1

ஸ்வாஹா த்ரயோதஶார்ணா தாராத்யா அஶ்வாருடா அநேநேவது ஸரஸ்வதீ ||
3 3 4

சரஸ்வதி, பஞ்சஸ்வரே நித்யக்லின்னே மதத்ரவே || 19
3 3

ஸ்வாஹா ஸ்வக்ஷரீ வித்யா மாமுத்தரே ஸதாzவது | 20
3 3

ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி

ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத ஸ்ரீ வித்யா பீடம்

தாரம் மாயாச, கவசம்கே ரக்ஷேத், ஸததம், வதூ : || 21
2 4
ஹூம்க்ஷேம் ஹ்ரீம் பட் மஹா வித்யா த்வாத ஸார்ணுகில ப்ரதா |
2 4 3 2 3
த்வரிதாஷ்டா ஹிபி :, பாயாச்சிவகோணே ஸதா ச மாம் || 22
4 2 3
ஐம் க்லீம் ஸௌ : ஸததம் பாலா மூர்த்த தேஸே, ததோzவது |
3 3 3
பிந்த்வம்தா பைரவீ பாலா ஹஸ்தௌ ச மாம் ஸதாவது || 23
3 3 4 3 3
இதிதே கதிதம் புண்யம் த்ரைலோக்ய மங்கலம் பரம் |
2 3
ஸாராத் ஸார தரம் புண்யம் மஹாவித்யௌக விக்ரஹம் || 24
3 4 4
அஸ்யாபி படநாத் ஸத்ய : குபேரோபி தநேஸ்வர : |
2 3 4
இந்த்ராத்யா : ஸகலா தேவா தாரணாத் படனாத் யத் || 25
3 3 3 4 2
ஸர்வ ஸித்தீஸ்வரா : ஸந்த : ஸர்வைஸ்வர்யமவாப்நுயு : |
3 4
புஷ்பாஞ்ஜல்யஷ்டகம் தத்யாந் மூலேநைவ ப்ருதக் ப்ருதக் 26
3 3
ஸம்வத்ஸர க்ருதாயாஸ்து பூஜாயா : பல மாப்நு யாத் |
2
ப்ரீதி மந்யோந்யத : க்ருத்வா கமலா நிஸ்சலா க் ருஹே || 27
3
வாணீச நிவஸேத் வக்த்ரே ஸத்யம் ஸத்யம் ந ஸம்ஸய : |
யோ தாரயதி புண்யாத்மா த்ரைலோக்யமங்கலாபிதம் ||
4 3 4 4
கவசம் பரமம் புண்யம் ஸோபி புண்யவதாம் கர : | 28
ஸர்வைஸ்வர்ய யுதோ பூத்வா த்ரை லோக்ய விஜயீ பவேத் ||
4
புருஷோ தக்ஷிணே பாஹௌ நாரீ வாம புஜே ததா | 29
3 3 4 2
பஹு புத்ரவதீ பூயாத் வந்த்யாபி லபதே ஸுதம் ||
3 4 3 4 4
ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதீநி ஸஸ்த்ராணி நைவ க்ரும்தம்தி தம் ஜநம் | 30
3 3
ஏதத்கவசமக்ஞாத்வா யோ பஜேத் புவநேஸ்வரீம் ||
4 3 4
தாரித்ரயம் பரமம் ப்ராப்ய ஸோz சி ராந் ம்ருத்யு மாப்நுயாத் || 13
3 3
32

ஷோடசி ஸ்தோத்ரம்

கல்யாணவ்ருஷ்டிபிரிவாம்ருத பூரிதாபிர்
4 4
லக்ஷ்மீ ஸ்வயம் வர்ணமங்கள தீபிகாபி : |
3 4
ஸேவாபிரம்ப தவ பாதஸரோஜமூலே
4 3 3
நாகாரிகிம் மநஸி பக்திமதாம் ஜநாநாம் ||
4

ஏதாவதேவ ஜநாநி ஸ்ப்ருஹணீயமாஸ்தே
3
த்வத் வந்தநேஷு ஸலீலஸ்தஸரோஜநேத்ரே || (1)
3 2
ஸாந்நித்ய முத்ய தருணம் புஜஸோதரஸ்ய
4 3 3
த்வத்விக்ரஹஸ்ய ஸுதயா பரயாஸ்ஸப்லுதஸ்ய ||
3 3 4

ஈஷத்ப்ரபாவ கலுஷா : கதி நாம ஸந்தி
4
ப்ருஹ்மாதய : ப்ரதி தினம் ப்ரலயாபிபூதா : || (2)
3 3 3
ஏகஸ்ஸ ஏவ ஜநாநி ஸ்திர ஸித்தி ராஜ்யே
4 4
2 3 4
ய: பாதயோ ஸ்தவ ஸக்ருத் ப்ரணதிம் கரோதி ||
3

லப்த்வா ஸக்ருத் த்ரிபுரஸுந்தரி தாவகீநம்,
3 4 3
காருண்யகந்தலதிகாதி பரம் கடாக்ஷம் || (3)
3 4
கந்தர்ப்பபாவ ஸுபகாஸ்த்வயி பக்திபாஜ:
3 4 4 3
ஸம்மோஹயந்தி தருணீம் புவநத்ரயேऽபி ||
4 4
4

(4)

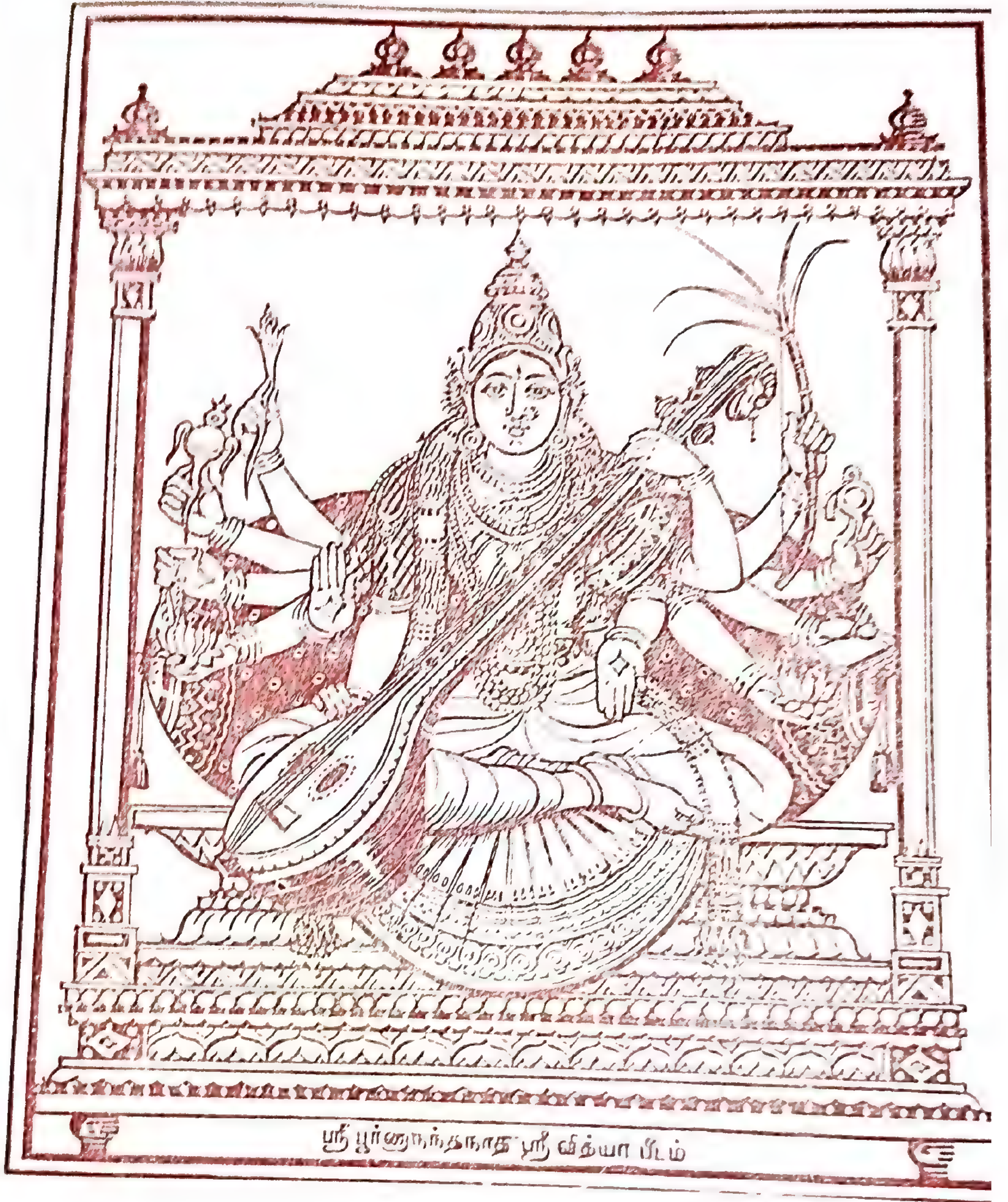

ஷோடசி ஸ்தோத்ரம்

கல்யாணவ்ருஷ்டிபிரிவாம்ருத பூரிதாபிர்
4 4
லக்ஷ்மீ ஸ்வயம் வர்ணமங்கள தீபிகாபி : |
3 4
ஸேவாபிரம்ப தவ பாதஸரோஜமூலே
4 3 3
நாகாரிகிம் மநஸி பக்திமதாம் ஜநாநாம் ||
4
ஏதாவதேவ ஜநாநி ஸ்ப்ருஹணீயமாஸ்தே (1)
3
த்வத் வந்தநேஷு ஸலீலஸ்தஸரோஜநேத்ரே ||
3 2
ஸாந்நித்ய முத்ய தருணும் புஜஸோதரஸ்ய
4 3 3 3
த்வத்விக்ரஹஸ்ய ஸுதயா பரயாSSப்லுதஸ்ய ||
3 4
ஈஷத்ப்ரபாவ கலுஷா : கதி நாம ஸந்தி (2)
4
ப்ருஹ்மாதய : ப்ரதி தினம் ப்ரலயாபிபூதா : ||
3 3 3 4 4
ஏகஸ்ஸ ஏவ ஜநாநி ஸ்திர ஸித்தி ராஜ்யே
2 3 4
ய: பாதயோ ஸ்தவ ஸக்ருத் ப்ரணதிம் கரோதி ||
3
லப்த்வா ஸக்ருத் த்ரிபுரஸுந்தரி தாவகீநம், (3)
3 4 3
காருண்யகந்தலதிகாதி பரம் கடாக்ஷம் ||
3 4
கந்தர்ப்பபாவ ஸுபகாஸ்த்வயி பக்திபாஜ:
3 4 4 3 4 4
ஸம்மோஹயந்தீ தருணீம் புவநத்ரயேSபி ||
4

(4)

த்யான ச்லோகம

"சாபம்ச்சேக்ஷு சமயம் ப்ரஸூந விசிகம் பாசாங்குசம் புஸ்தகம்
2

மாணிக்யாக்ஷஸரோவரம் மணி மயீம் வீணும் ஸரோஜ த்வயம் |

ஹஸ்தாப்யாம் வரதா அபயந் தததீம் ப்ருஹ்மாணி ஸேவ்யாம்
4 3 3 34 3

பராம் ஸிந்தூராருண லோசநாம் பகவதீம் தாம் ஷோடசீமாச்ரயே.
3 43 3

ஹரீம்காரமேவ தவநாமக்ருணம்தி யேவா
3
மாதஸ்த்ரிகோணநிலயே த்ரிபுரே த்ரிநேத்ரே ||
த்வத் ஸம்ஸ்ம்ருதௌ யமபடாபிபவம்விஹாய
4 4 4
தீவ்யம்தி நந்தனவநே ஸஹ லோகபாலை : || (5)
3 3
ஹம்து : புரா, மதிகலம் பரிபூர்ணமாந :,
43
க்ரூர : கதம் நபவிதாகரலஸ்ய வேக : ||
2 4 3 3
நாஸ்வாஸநாய யதி மாதரிதம் தவார்த்த
3 3 3 4
தேஹஸ்ய ஸஸ்வதம்ருதாப்லுத ஸீதலஸ்ய || (6)
3 3
ஸர்வக்ஞதாம் ஸதஸி வாக்படுதாம் ப்ரஸூதே
3
தேவீத்வதம்க்ரி ஸரஸீருஹயோ : ப்ரணும : ||
3 3 4
கிம்ச ஸ்புரந் முகுடமுஜ்வலமாதபத்ரம்
2
த்வேசாமரே ச மஹதீம் வஸுதாம் தததி || (7)
3 4 3 4
கல்பத்ருமைரபிமத ப்ரதிபாதநேஷு,
4 3
காருண்ய வாரிதிபிரம்ப பவத்கடாக்ஷ : ||
4 4 3 4 4
ஆலோகய த்ரிபுரஸுந்தரி மாமநாதம்,
3 2
த்வய்யேவபக்திபரிதம் த்வயிபத்தத்ருஷ்டிம் || (8)
4 4 3 3 3
ஹந்ததேதரேஷ்வபிநிதாய மனாம்ஸி சான்யே
4
பக்திம் வஹந்தி கில ஸாபரதைவதேஷு ||
4 3
த்வமேவதேவீ மநஸாZஹமநுஸ்மராமி
3 4
த்வமேவநளமி சரணம்ஜநநி த்வமேவ || (9)
லக்ஷேஷுஸத்ஸவபி தவாக்ஷிவிலோகநாநா
மாலோக்ய த்ரிபுரஸுந்தரி மாம் கதம்சித் ||
3 2
நூநம் மயா ச ஸத்ருஸம் கருணைகபாத்ரம்
3
ஜாதோஜநிஷ்யதி ஜநோ ந ச ஜாயதே வா || (10)
ஹ்ரீம் ஹ்ரீமிதி ப்ரதி திநம் ஜபதாம் தவாக்யாம்,
3 2
கிம் நாமதுர்லபமிஹ த்ரிபுராபிதாநே ||
3 4 4 4
மாலா கிரீட மதவாரண மாநநீயாம்,
3
தாந்ஸேவதே, மதுமதீஸ்வயமேவ லக்ஷ்மீ : || (11)
4

ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்தி3ரிய நந்த3நாநி
ஸாம்ராஜ்ய தா3ந குஸலாநி ஸரோருஹாணி ||
த்வத்3வந்த3நாதி து3ரிதோத்3த4ரணோத்3யதாநி
மாமேவ மாதரநிஸம் கலயந்து நாந்யம் || (12)

கல்போபஸம்ஹரண, கல்பிததாண்ட3வஸ்ய,
தே3வஸ்ய க2ண்ட3பரஸோ: பரபை4ரவஸ்ய ||
பாஸாம்கு ஸைக்ஷவ ஸராஸந புஷ்பபா3ணா,
ஸா ஸாக்ஷிணி விஜயதே தவ மூர்த்திரேகா || (13)

லக்3னம் ஸதா3 ப4வது மாதரித3ம் த்வதீ3யம்
தேஜ: பரம் ப3ஹுலகுங்கும பங்கஸோணம் ||
பா4ஸ்வத்கிரீட மம்ருதம் குஸலாவதம்ஸம்
ரூபம் த்ரிகோண மு3திதம் பரமாம்ருதாக்தம் || (14)

ஹ்ரீம்காரத்ரய ஸம்புடேந மஹதா மந்த்ரேண ஸந்தீபிதம்
ஸ்தோத்ரம் ய: ப்ரதிவாஸரம் தவபுரோ மாதர்ஜபேந் மந்த்ரவித் ||

தஸ்யக்ஷோணிபு4ஜோப4வநதிவஸகா, லக்ஷ்மீ ஸ்சிரம்ஸ்தா2யிநீ
வாணீ நிர்மல ஸூக்தி பா4வப4ரிதா ஜாக3ர்தி3தீ3ர்க்4க4ம் யஸ: (15)

(இதிப்ருஹ்மவிரசிதம் ஷோடசீ ஸ்தோத்ரம்)

சிவரக்ஷா ஸ்தோத்ரம்

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீஶிவரக்ஷா ஸ்தோத்ர மஹாமந்த்ரஸ்ய யாக்ஞவல்க்ய ருஷி :

அனுஷ்டுப்ச்சந்த : ஸ்ரீ ஸதாஶிவோ தேவதா, ஸ்ரீஸதாஶிவ ப்ரஸாத
2 3 3 3 3

ஸித்யர்த்தம் ஸ்ரீ ஶிவரக்ஷாஸ்த்தோத்ர ஜபேவிநியோக : ॥
2 3

சரிதம் தேவ தேவஸ்ய மஹா தேவஸ்ய பாவநம் |
3 3 3

அபாரம் பரமோதாரம் சதுர்வர்க்கஸ்ய ஸாதநம் ॥ (1)
3 3 4

கௌரீ விநாயகோபேதம் பஞ்ச வக்த்ரம் திரிணேத்ரகம் |
3

ஶிவம்த்யாத்வா தஶபுஜம் ஶிவ ரக்ஷாம் படேந்தச : ॥ (2)
4 3 4 2

கங்காதரஶ்ஶிர : பாது பால மர்த்தேந்துஶேகர : |
3 3 4 2 4 3 2

நயநே மதநத்வம்ஸீ கர்ணௌ ஸர்ப்பவிபூஷண : ॥ (3)
3 4 4

க்ராணம்பாது புராராதிர்முகம் பாது ஜகத்பதி : |
4 2 3

ஜிஹ்வாம் வாகீஶ்வர : பாது கந்தராம் ஶஶிகந்தர : ॥ (4)
3 4 4

ஸ்ரீகண்ட : பாது மே கண்டம் ஸ்கந்தௌ விஶ்வதுரந்தர : |
2 2 4 4 4

புஜௌ பூபாரஸம் ஹர்த்தா கரௌ பாது பிநாகத்ருத் ॥ (5)
4 4 4 4

ஹ்ருதயம் ஶங்கர : பாது ஜடரம் கிரிஜாபதி : |
3 2 3

நாபிம் ம்ருத்யுஞ்ஜய : பாது கடிம்வ்யப்ராஜிநாம்பர : ॥ (6)
4 3 3

ஶக்திநி பாது தீனார்த்த ஶரணாகதவத்ஸல : |
2 3 3

ஊருமாஞேஶ்வர : பாது ஜாநுநீ ஜகதீஶ்வர : ॥ (7)
3

ஜங்கே பாது ஜகத்கர்த்தா குல்பௌ பாது கருணாநிபா : |
4 3 3 2 3 4
சரணௌ கருணாஸிந்து : ஸர்வாங்காநி ஸதாஶிவ : || (8)
4 3 3
ஏதாம் ஶிவபலோபேதாம் ரக்ஷாம் யஸ் ஸுக்ருதீ படேத் |
3 2
ஸபுக்த்வா ஸகலாந் காமான் ஶிவஸாயுஜ்ய மாப்நுயாத் || (9)
4
க்ருஹபூத பிஶாசாத்யா ஸ்த்ரைலோக்யவிசரந்தியே |
3 4 3
தூரதேஶம் பலாயந்தே ஶிவநாமா பிரக்ஷணாத் || (10)
3 3 4
அபயங்கர நாமேதம் கவசம் பார்வதீபதே : |
4 3
பக்த்யா பிபர்தி ய : கண்டே தஸ்ய வஶ்யம் ஜகத்ரயம் ||
4 34 2 3
இமாம் நாராயணஸ்வப்நே ஶிவரக்ஷாம்யதாதிசத் |
3 3
ப்ராதருத்தாய யோகீந்த்ரோ யாக்ஞ்யவல்க்யஸ் ததாலிகேத் ||
2 3 3 2 2
இதி ஸ்ரீயாக்ஞ வல்க்யப்ரோக்தம் ஶிவரக்ஷாஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

ஶிவ மானஸ பூஜை

ரத்னை: கல்பிதமாஸனம் ஹிமஜலை: ஸ்நானம் ச திவ்யாம்பரம்
3 3

நாநாரத்ன விபூஷிதம் ம்ருகமதா மோதாங்கிதம் சந்தனம் |
4 3 3 3

ஜாதி சம்பக பில்வ பத்ர ரசிதம் புஷ்பம் ச தூபம் ததா
3 4 2

தீபம் தேவ தயா நிதே பஶுபதே ஹ்ருத் கல்பிதம் க்ருஹ்யதாம் || (1)
3 3 3 4 3

ஸௌவர்ணே நவரத்ன கண்டரசிதே பாத்ரே க்ருதம் பாயஸம்
2 3 4

பக்ஷ்யம் பஞ்சவிதம் பயோததியுதம் ரம்பாபலம் பானகம் |
4 4 34 4 2

ஶாகானா மயுதம் ஜலம் ருசிகரம் கர்பூரகண்டோஜ்ஜ்வலம்
2 3

தாம்பூலம் மனஸா மயா விரசிதம் பக்த்யா ப்ரபோ ஸ்வீகுரு || (2)
4 4

சத்ரம் சாமரயோர்யுகம் வ்யஜநகம் சாதர்ஶகம் நிர்மலம்
2 3 3

வீணாபேரி ம்ருதங்க காஹல கலா கீதம் ச ந்ருத்யம் ததா |
4 3 3 3 2

ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணதி: ஸ்துதிர் பஹுவிதா ஹ்யேதத் ஸமஸ்தம் மயா
3 3 4

ஸங்கல்பேன ஸமர்பிதம் தவ விபோ பூஜாம் க்ருஹாண ப்ரபோ || (3)
4 3 4

ஆத்மா த்வம் கிரிஜா மதி: ஸஹசரா: ப்ராணா: ஶரீரம் க்ருஹம்
3 3

பூஜா தே விஷயோபபோக ரசனா நித்ரா ஸமாதி ஸ்திதி: |
4 3 3 4 2

ஸஞ்சார: பதயோ: ப்ரதக்ஷிண விதி: ஸ்தோத்ராணி ஸர்வா கிரோ
3 3 4 3

யத் யத் கர்ம கரோமி தத் ததகிலம் ஶம்போ தவாராதனம் || (4)
3 3 3 2 4 4

கரசரணக்ருதம் வா காயஜம் கர்மஜம் வா

ஶ்ரவண நயநஜம் வா மானஸம் வாபராதம் |
4

விஹிதமவிஹிதம் வா ஸர்வமேதத் க்ஷமஸ்வ

ஜய ஜய கருணாப்தே ஶ்ரீமஹா தேவ ஶம்போ ||
3 4 3 4

(இதி ஶ்ரீமத் ஶங்கராசார்ய விரசிதா ஶிவ மானஸ பூஜா ஸமாப்தா)

ஸர்வ வியாதி விக்ந ப்ரசமன கவசம்

(தன்வந்தரீ தந்த்ரம்)

ஸதாசிவ உவாச :—

கவசஸ்ய ருஷிர்தேவீ மஹா ருத்ரோ மஹேஸ்வர : |
3
ச்சந்தோzநுஷ்டுப் ச விக்ஞேயம் தேவீ ஸம்ஸார நாஸிநீ |
2 3 3
தர்மார்த்த காம மோக்ஷாணும் விநியோக : ச ஸாதநே ||
4 2 3 4
ஐம் க்லீம் ச பாது ஸீர்ஷே மாம் ஸக்தி பீஜம்ததா ஹ்ருதி |
3 2 3
ஹ்ஸௌ : பாது நாபிதேஸே, ஸுந்தரீ கண்ட தேஸத : ||
4 3 2
மஹேஸ்வரீ ஸர்வகாத்ரே கௌமாரீ தக்ஷிணேததா |
3 2
வைஷ்ணவீ பூர்வத : பாது உத்தரே ஸர்வ மங்கலா ||
3
பஸ்சிமே பாது வாராஹீ, இந்த்ராணீ பாது நைர்ருதே |
3
ஸூந்யேzநலேzநிலே, க்ஷேத்ரே ஸர்வத்ர புவனேச்வரீ ||
3 4
இதந்து கவசம் புண்யம் தாரணுச்ரவணுதபி |
4 3
ந து : ஸ்வப்நோ பவேத் தஸ்ய நபிபீஷிகாதர்ஸநம் ||
4 3 4 3
தூஷித ஜ்வர பீதிஸ்ச ந ச பீடகபீடநம் |
3 4 3 3
ஸம்க்ராம வ்யாதி ரோகாணும், வாயூந்மாதாதிநாமபி |
3 4 3 3 3
ஸ்த்ரீ ரோகாணுஞ்ச தேவேஸீ நாஸயம் கவசோத்தமம் ||
3
டாகிநீ, பிஸாசீ, பூத, த்ருஷ்டி நிவாரகம் பரம் |
3 4 3
பாணபயம், வஜ்ர பயம், ஹிம்ஸ்ர ஜந்து பயம்ததா ||
3 4 4 4 2
ஜலஜந்து பயம் சைவ க்ஷிப்ரம் நாஸயதே த்ருவம் ||
4 4

வேதார்த்த ரத்நாகர ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி கல்பஸூத்ர உபய மீமாம்ஸ இதிஹாஸபுராண விஶாரத வித்யாலங்கார அக்னி ஹோத்ரம்

ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார்

கும்பகோணம்

சென்னை தம்பு செட்டி தெருவில் விளங்கிவரும் ஷ ஸ்ரீ வித்யா பீடத்திற்கு பல சந்தர்ப்பம் போகும்படியான பாக்யம் எனக்குக் கிடைத்தது. இப்பொழுது ஸ்ரீ வித்யா பீடத்தின் அதிபராக விளங்கும் ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத அவர்களை பல முறை சந்தித்துப் பேசி இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு மந்திர சாஸ்திரங்களில் பாரங்கத பாண்டித்தியம் இருப்பதை நேரில் அனுபவித்தேன் கோடிக்கணக்கில் உள்ள மந்திர சாஸ்திர மந்திரங்களில் அவருக்கு தெரியாததே கிடையாது. மந்திரதத்வம், யந்திரங்கள் இவைகளைப்பற்றி பலவித சர்ச்சைகளை நான் செய்து இருக்கிறேன். உலகத்திற்காக வாழும் அந்தப்பெரியவர் அவரவர்கள் படும் கஷ்டத்திலிருந்து அவரவர்களை விடுவிக்க மந்திர உபதேசம் செய்யத் தயங்குவதே கிடையாது. அபூர்வமான சைவ வைஷ்ணவசாஸ்திர ரூபங்கள், மந்திரங்கள் இவைகளை உலகத்தாருக்கு அளித்து வருகிறார். உலக க்ஷேமார்த்தமாக பிரதி தினமும் பீடத்தில் பல பூஜைகள் நடக்கின்றன. ஸ்ரீ வித்யா பீடமாகவிளங்குவதால் அம்பாளுக்கு எப்பொழுதுமே உத்ஸவம். வஸந்த நவராத்திரி, சாரதா நவராத்திரி முதலிய உத்ஸவங்கள் அங்கு நடக்கின்றன. இவருடைய மந்திர உபதேசத்தால் பல பெரியோர்கள் நற்பயனை அடைந்திருப்பதை நான் அறிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும், மேன்மேலும் முன்னேற்றத்தை அடைய வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களுக்கும் இது ஒரு தஞ்சமாக விளங்குகிறது. இப் பொழுதுள்ள அதிபரின் பெருமை முழுவதும் அவருடைய 'குரு' வை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவருடைய குருநாதனை மந்திர சாஸ்திர மஹோததி சுந்தர சாஸ்திரிகள் (-ஆனந்தாநந்தநாத) அவர்களை என்னுடைய பால்யத்தில் சந்தித்தது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. சமீபகாலத்தில் சகல மந்திரசாஸ்திரத்தை நன்றாகக் கற்று சகலமந்திரங்களிலும் சித்தி அடைந்த ஒரு மகா புருஷாள் அவர்கள். வாழ்நாள் முழுவதும் ஜீவன் முக்தர்களாகவே சஞ்சரித்து வந்தார்கள். நடக்கும் காலத்திலேயே குறிக்கோள் இல்லாமல் தெய்வத் தியானத்தோடு இங்கும் அங்கும் போவார்கள், ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடிபீடம் ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் ஸ்வாமிகளின் பரிபூர்ணமான மதிப்பையும் ஆசியையும் பெற்று இருந்தார்கள், 'குரு' வைப் போலவே சிஷ்யனும் உலகம உய்யப் பாடுபட்டு வருகிறார். ஸ்ரீ வித்தியாபீடம் வாழ்க.

லோகமாதா

ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸ்ரீவத்ஸ சோமதேவ சர்மா
No. 2, Station Road, West Mambalam,
Madras-33.

நம்மை பெற்றவள் நமது தாய் உலகை எலாம் படைத்தவள் லோகமாதா. அவளே ஜகத்ஜனனி. அவள் கண்ணைக் கொட்டும் போது உலகம் முடிந்து மறுபடியும் சிருஷ்டி ஆகின்றது. உன்மேஷ நிமிஷோத்பன்ன விபன்ன புவனாவளி: இந்த நாமம் "ஜன்மாத்ஸ்திய யதஹா" என்ற பிரம்ஹஸூத்திரத்தின் கருத்தை விளக்குகிறது. கண்ணை கொட்டுவது இயற்கையாக கண்ணை மூடி திறப்பதாகும். அப்படி தேவி கண்மூடி திறப்பதற்குள் அநேக கோடி ப்பிருஹ்மாண்டங்கள் தோன்றி மறைகின்றன. அதனால் புவனாவளி: (பிரஹ்மாண்ட வரிசைகள்) என்ற பதத்தால் பலகோடி புவனங்களையும் படைத்து பரிபாலித்து ஒடுக்கி கொள்கிறவள் என்று ஏற்படுகின்றது. ஆதலால் தேவி பரப்பிரம்மமே ஆவாள்.

அங்கிங்கநாதபடி எங்கும் நிறைந்து சுடர் வடிவமாகவும் ஆனந்த வடிவமாகவும் அசைவற்றதாகவும் நிற்குணமாகவும் இருக்கின்ற பரம்பொருள் எப்படி உலகை படைக்கும் என்ற ஐயம் உண்டாகும்.

பிரம்மஸ்வரூபத்தை விளக்கி அத்வைத ஸித்தாந்தத்தை பிரசாரம் செய்த ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள் இதற்கு விளக்கம் தர "பரப்பிரம்ம மஹிஷி" என்றார். மஹிஷி என்றால் மகாராணி பட்டாரிகா எஜமானஸ்வரூபிணி என்றெல்லாம் பொருள் உண்டு பரப்பிரம்மமான மஹிஷி அல்லது பரப்பிரம மமும் மஹிஷியும் என்றும் பொருள்.

உலகில் தோன்றும் ஒவ்வொரு பிராணியும் தாயும் தந்தையுமில்லாமல் உண்டாவதில்லை சிவஸ்சக்தியாயுக்த்தஹ என்றும் அர்த்த நாரீஸ்வரர் என்றும் வர்ணிக்கிறார். தேவியை தனிப்பட்ட முறையில் அழைக்கும்போது ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீ மாஹாராஜ்ஞீ ஸ்ரீமத் ஸிம்ஹாஸனேஸ்வரீ என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறாள்.

ஸத் வடிவமானவள் பரபிரம்மம் சித்வடிவமானவள் பரபிம்ம மஹிஷி இவ்விருவரும் பேதமின்றி ஒன்றாக சேர்ந்தே உலகமெனும் குழந்தையை பெற்றெடுக்கின்றார்கள்.

சத்தும் சித்தும் சேர்ந்த போது அவர்களுக்கும் அவர்களால் உண்டாக்கப்பெற்ற உலகமயமான ஆனந்தம் உண்டாகின்றது. குழந்தை என்பது தாய் தந்தைகளின் அன்பின் ஒரு மொழியாகும். அவர்களை எப்படி பிரிக்க முடியாதோ அப்படியே அந்த இன்ப முடியையும் அவிழ்க்க முடியாது.

இதை ஓர் மகாகவி "ஆனந்த - கிரந்தி - ரேகோயம் - அபத்யமிதி - கீயதே -" தாய் தந்தைகளுடைய அன்பின் முடியே குழந்தை வடிவம் என்று வர்ணிக்கிறார். பெற்றோருக்கு குழந்தைகளிடம் சமமாகயிருக்கும் அன்பு. குழந்தைக்கும் தாயினிடமும் தந்தையினிடமும் சமமாயிருக்கும் அன்பு ஆயினும், தாய்க்கு சேயினிடமும் சேய்க்கு தாயிடமும் உள்ள அன்பு சிறிது ஏற்றமுள்ளதே. அதனால்

தான் தாயினினும் அன்புடையோய், என்று சிவனை கூறும் தேவார சொல் தாயின் அன்பே அளவிட முடியாதது என்று காட்டுகிறது. தாயுமானவர் என்றே பகவானுக்கு திருநாமம் சூட்டினர். ஒரு சமயம் பிள்ளைகள் குற்றம் செய்தால் தந்தைக்குக் கோபம் வரும் தாயோ தனயன் என்ன செய்தாலும் அதை பொருள் படுத்தாமல் புத்திரனிடம் பேரன்பு கொள்வாள்.

புதிதாக வந்த மனைவியை அவள் சந்தோஷ படும் பொருட்டு சொந்த தாய்க்கு தீங்கு இழைத்தாலும் இழைக்கலாம். தாயோ ஒரு நாளும் பெற்ற மகனுக்கு தீங்கிழைக்கமாட்டாள். இதை தேவி பக்த சிகாமணியான ஓர் சிறந்த உத்தம பக்த்தர் கீழ்க்கண்டபடி வர்ணிக்கிறுர். "தாயே உலகில் தாயை வெறுக்கும் ஒரு பிள்ளை பிறந்தாலும்பிறக் கலாம் ஆனுல் பிள்ளையை வெறுக்கும் தாய் ஒருநாளும் உலகில் இருக்கமாட்டாள்" எனக் கூறுகிறுர். ஆதலால் ஜகன்மாதாவான பராசக்தியை பூஜித்து புகழ்ந்து இகபர நன்மை பெருவோமாக.

அன்னையின் பக்தியில் ஈடுபட்டு அன்னை வருக்கும் நன்மையை தரும் பூர்ணநந்தநாத ஸ்ரீ வித்தியா பீடம் மேன் மேலும் விருத்தியாக அன்னையின் திருவடியை வணங்குகிறேம்.

அன்னையின் அருளால் சென்ற 20 ஆண்டுகளாக தர்ம பிரசாரம் செய்துவரும் வைதிக தர்மவர்த்தனியை வித்தியா பீடத்து அங்கத்தினரனைவர்களும் ஆதரிப்பார்களாக.

"த்விஜ ப்ருந்த நிஷேவிதா என்று ஸந்தியாஸ்வரூபிணியான தேவியை உபாஸிக்க யஜுர் வேதஸந்தியா வந்தனம், ருக்வேத சாமவேத சந்தியா வந்தனம் லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் முதலிய நூல்களையும் துர்க்கா த்ரிசதி, புவனேஸ்வரித்ரிசதி இவைகளை வெளியிடும் வைதிக தர்ம வர்த்தனிக்கு வருஷ சந்தா ரூ. 5/- செலுத்தி அதை ஆதரிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

Sastraratnakara, Panditaraja
Acharya S. Subramanya Sastri, M.A.,
Principal
Mumbadevi Samskrit Mahavidyalaya
Jnt. Director : Ehavan's Sanskrit Examinations
Jnt. Secretary : Samskrit Visva Parishat

BHARATIYA VIDYA BHAVAN
CHOWPATTY ROAD
BOMBAY 7

It gives me great pleasure to associate myself with the activities of Sri Purnananda Sri Vidya Peetam w ich is steadily inculcating Bhakthi of the Divine Mother in the City of Madras. All the Bhaktas of the Peetam high and low are equal before the peetam in their own way. The Divine Mother is always prepared to shower her blessings to the needy. What all is required of us is to approach her. The Peetam supplies the path to approach her. I wish and pray God that Sri M. R. Krishnamurthy the founder-guide of the Peetam may be spared for a very long time to serve humanity with his hard-earned spiritual powers.

நம் கடமை

பக்ஷிதீர்த்தம் ஸுப்ரமண்ய தீக்ஷிதர்

பிறந்த குழந்தைக்கு 7வது வயது நிறைந்த பின் 8வது வயதில் உபநயந கர்மாவைச் செய்ய வேண்டுமென ஶ்ருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. பிருஹ்ம வர்சஸுடன் விளங்கக்கூடியவன் என்று தோன்றும் குழந்தைக்கு 5வது வயதில் செய்யலாம் என்றும் கூறியிருக்கிறது. இதற்கு உதாஹரண புருஷன் ஆதிஶங்கரர்.

உபநயநம் ஆனவுடனேயே குருவின் உபதேசப்படி ஶிஷ்யன் ஸமிதாதானம் செய்கிறான். அதில் முதல் மந்திரத்தினால் அக்னியைச் சுற்றியுள்ள இடத்தை நன்றாக தீர்த்தத்தினால் துடைத்து சுத்தம் செய்கிறான்.

கருத்து — ஹே அக்னியே! எனக்கு தீர்காயுஸ், நிறைய தனதான்யம், நல்லபிள்ளை (ஸுப்ரஜா: என்னும் பதத்திற்கு வ்யாகரண ரீதியாக தனது பிள்ளை யாகாதிகள் செய்த பிறகுதான் தகப்பனுருக்கு ஸுப்ரஜா: என்று அழைக்கும் படியான அர்ஹதை வருகிறது என்று கொள்ள வேண்டும்) உத்தம பேரன்கள் நல்ல காந்தி, பிரும்ஹ வர்சஸ், நல்ல சரீர புஷ்டி, உயர்ந்த வீடு, வாசல், உத்தமமான ஆசார்யன், நுண்ணறிவு, தன்னுடன் வேத மோதுபவர் பலர் இவையெல்லாம் நிறைய ஏற்பட வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறான்.

5 அல்லது 7 வயது சிறுவர்க்கு பிள்ளை பேரன்களைப் பெறுவது என்பது எப்படித் தெரியும். நடக்காத கார்யத்தை வேதமோ அல்லது ரிஷிகளின் ஸூத்ரங்களோ விதிக்குமா எனப் பலரும் ஸந்தேஹப்படுகிறார்கள்.

குரு, ஆசார்யன் முதலானோர் சொன்னப[டி] செய்து வந்தால் நமக்கு எப்போதும் க்ஷே[மம்] முண்டு. இதற்கு உதாஹரணம் மஹாபாரத[க்] கதை தௌம்யர் ஆருணி முதலிய ஶிஷ்யருக்[கு] வேதம் முதலானதைக் கற்பித்து வந்தார். ஒரு நாள் மழை பெய்து நிலத்தில் நிறைய ஜலம் வந்து பயிருக்குச் சேதம் விளைவித்தது. அப்போது ஆருணியைப் பார்த்து, பயிர் கெடா[ம]மலிருக்க நிலத்திற்குள் ஜலம் புகுந்து விடாமல் வேலை செய்யும்படி கட்டளையிட்டார். குருவின் ஆக்ஞையை சிரமேற்கொண்டு நிலத்தில் ஜலம் புகாமலிருக்க வரப்பை நன்றாகக் கட்டினான். பலமுறை கட்டியும் ஜலம் அடித்துக்கொண்டு போவதைப் பார்த்து தானே அவ்விடத்தில் படுத்துக்கொண்டு நிலத்துக்குள் ஜலம் புகாதபடி தடுத்து பயிரைக் காப்பாற்றினான். வெகு நேரமாகியபின் மற்ற மாணாக்கரைப் பார்த்து ஆருணி எங்கே என்று கேட்டார் குரு. தாங்களே அவனை ஜலத்தைக்கட்ட அனுப்பினீர்கள் என்று விடையளித்தனர் மாணாக்கர்கள். உடனே சி[illegible]ருடன் ஆருணியிருக்குமிடம் சென்று, குழந்தாய் ஆருணியே எங்கிருக்கிறாய? வா என்றழைத்தார். குருவின் குரலைக் கேட்டு ஆருணி எழுந்து ஓடி வந்தான். இவ்வளவு நேரம் எங்கு சென்றாய் என குரு கேட்க, தாங்கள் உத்திரவுப்படி ஜலத்தை எவ்வளவு கட்டியும் நிற்காமல் அடித்துக்கொண்டு போவதைத் தடுப்பதற்காக நானே படுத்துத் தடுத்து விட்டேன். இப்போது தாங்கள் அழைத்ததினால் எழுந்து வந்தேன் என பதில் கூறி, பின்னும் குருவின் ஆக்ஞையை எதிர்பார்த்து பக்தியுடன் நின்றான். இவனது குரு பக்தியைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்து உனக்கு

எல்லா வேதங்களும் தர்ம சாஸ்திரங்களும் விதிக்கும் என்று அனுஷ்டித்து உன் இஷ்டப்படி செய்யலாம் என்று விடை கொடுத்தனுப்பினார். அடுத்த பிள்ளையை மாடு மேய்த்து வரும்படியாகவும், மற்றவனை ஸ்நான மான காரியங்களைச் செய்யும்படியும் பரீக்ஷித்து கடைசியில் அனுக்கிரஹம் புரிந்தார்.

இந்தக் கதைகளால் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது குரு, குரு பத்நீ, ஆசார்யன், மாதா, பிதா முதலானோர் சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி நடந்தால் நமக்கு எப்போதும் ஒரு குறையும் ஏற்படாமல் க்ஷேம மாக இருக்கலாம் என்பது.

நாம் இந்த ஜன்மாவிலோ, முன் ஜன்மாக் களிலோ புத்ரப்ராப்தி பந்தகமான காரியங்களைச் செய்திருப்பின் அவைகளுக்குத் தக்க பரிஹாரம் செய்த பிறகுதான் நமக்கு ஸந்ததி ஏற்படும். நாம் செய்த பாபம் அல்பமானதா அல்லது பலமானதா, என நமக்குத் தெரியாது. அந்தக் காரணத்தை உத்தேசித்துதான் த்விஜருக்கு முக்ய தேவதையான அக்னியைப் பார்த்து பல வருஷ காலம் இரு வேளைகளிலும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

நல்ல ஆசார்யனிடம் நல்ல மந்திரங்களை உபதேசம் பெற்று அந்தந்த தேவதைகளை க்ரமப்படி உபாஸித்து வர ஸர்வா பீஷ்டங் களும் நமக்கு உண்டாகும் என்பதில் ஸந்தே ஹமேயில்லை.

இம்மாதிரியான உத்தம கார்யத்தை ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத ஸ்ரீ வித்யா பீடத்தவர்கள் லோகோபகாரத்தை யுத்தேசித்து செய்து வருவது நமக்கும் நம் தேசத்துக்கும் க்ஷேமத்தை அளிக்க வல்லது என்பதை நாம் என்றும் மறக் காமலிருந்து ஸகல க்ஷேமத்தையும் அடைய வேண்டியது நம் கடமை

ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வர்யை நம:

ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வரியின் பெருமை

(ப்ரஹ்மஸ்ரீ காசி கனபாடிகள், ஸ்ருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதா பீட ஆஸ்தான பண்டிதர்)

உலகத்தில் க்ஷேமம் வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புவது இயற்கை. அந்த க்ஷேமம் என்பதுதான் மோக்ஷம். உலகத்தில், அபூர்வமாக ஒன்று கிடைத்தால் அதை யோகம் என்று சொல்வார்கள். அதைப் பரிபாலித்தலை க்ஷேமம் என்று சொல்வார்கள். ஸ்ரீ சங்கராசார்யாள், ''அப்ராப்தஸ்ய ப்ராபதி: யோக:,
3
ப்ராப்தஸ்ய பரிரக்ஷணம் க்ஷேம:, என்றும், கீதாபாஷ்யத்தில் '' யோக க்ஷேமம் வஹாம்
3
யஹம் என்ற விரிவுரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸாதாரணமாய் அதிகமாய்ப் பொருள் வந்தால் யோகம் என்று சொல்வார்கள். அதே போல் கிடைத்த பொருளை வருத்தி செய்தால் அதை க்ஷேமம் என்று சொல்வதுண்டு. இதை ஒட்டி உலகத்தில் யோக க்ஷேமம் எப்படியிருக்குமென்று கேட்பதுண்டு. ஆராய்ந்து பார்த்தால் மனிதப் பிறவி பெரிய யோகம். அதை தேவி உபாஸனையில் பயன்படுத்தி மறுபிறப்பில்லாத க்ஷேமம் என்ற உயர்ந்த ஸ்திதியை அடைய வேண்டும். அதையே மோக்ஷம் என்று சொல்வதுண்டு. அந்த மோக்ஷத்தைக் கொடுத்த நம்மைக் காப்பாற்றும் திறமை ஸ்ரீ ராஜேச்வரிக்குத்தான் பூர்ணமாய் இருக்கும் என்று ''ஸம்ஸார பங்க நிர்மக்ன ஸமுத்தரண பண்டிதா'' என்ற நாமத்
3 3 4 3
தால் தெரிய வருகிறது. தேவியை உபாஸித்து க்ஷேமத்தை அடைந்தவர்களை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர மூர்த்தி, ஸத்யவ்ரதன், ஸுதர்சனன், வஸுதேவர் முதலிய பக்தர்கள் க்ஷேமத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று தேவி பாகவதம் கூறுகிறது.

ஸ்ரீராமன் ஸீதையின் பிரிவு தாங்காம கஷ்டப்படும் சமயத்தில் ஸ்ரீ நாரதமஹரி நவாக்ஷரீ மந்த்ரத்தை ராமருக்கு உபதேச செய்தார். அதை ராமர் முறைப்படி ஜபித்து வந்ததால் ஆஞ்சனேயர் மூலமாக ஸுக்ரீவ ஸக்யம் ஏற்பட்டு ராவணவதம் செய்து ஸீதையை அடைந்து பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டார்.

ஸத்யவ்ரதன் என்ற ப்ராமணன் முதலில் மூடனாய் இருந்து பிறகு '' ஐம் '' என்ற ஸாரஸ்வத பீஜ மந்த்ர ஜபப்ரபாவத்தால் உயர்ந்த பண்டிதராய் உலகம் கொண்டாடும்படி விளங்கினர்.

ஸுதர்சனன் என்ற ராஜகுமாரன் ''க்லீம்'' என்ற காமபீஜ மந்த்ர ஜபத்தால் சத்ருக்களை ஜயித்து சசிகலா என்ற கன்னிகையை விவாஹம் செய்து நன்கு விளங்கினன்.

இதே போல் ''ஹ்ரீம்'' என்ற மாயா பீஜ மந்த்ர ஜப ப்ரபாவத்தால் எல்லாவிதமான ஆபத்திலிருந்தும் விடுபட்டு ஸத்யவாதி என்ற புகழுடன் ஹரிசந்திரன் விளங்கினன்.

இதே போல் அனேகம் பக்தர்கள் தேவி மந்த்ர ஜபத்தால் க்ஷேமத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் நாமும் ஒரு குரு மூலமாக மந்த்ரத்தைபெற்று ஜபித்து க்ஷேமத்தை அடைய வேண்டும். புஸ்தகத்தைப் பார்த்து மந்த்ரத்தை ஜபிக்கக் கூடாது. அப்படி ஜபித்தால் நரகம் ஏற்படும். அவனை மந்த்ர சோரன் என்று சாஸ்த்ரம் கூறுகிறது. குரு முகமாகத்தான் மந்த்ரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். ஸர்க்கார் முத்ரை இருந்தால்தான் ரூபாய் நோட்டுக்கள்

காமாக்ஷி

செலாவணி ஆகும். அதுபோல் குருவின் உபதேசம் என்ற முத்ரையிருந்தால்தான் மந்த்ர ஜபம் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். உலகத்தில் ராஜா என்றால் ஜனங்களுக்கு நாயகன் என்று சொல்லுவார்கள். அதுபோல், துர்க்கா, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, ப்ரஹ்மா,
3
விஷ்ணு, ருத்ரர், ஈச்வரன், ஸதாசிவன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் ஈச்வரியாயிருப்பதால் ராஜ ராஜேச்வரி என்ற பெயர் பொருத்தமா யிருக்கிறது. இதை சங்கராசார்யாள் ஸௌந்தர்யலஹரியில் '' ஸுதா ஸிந்தோர்மத்யே, ஜகத்ஸூதே
4 4 4 3
தாதா '' என்ற ச்லோகங்களால் நன்கு விளக்கி
4
யிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீதேவிக்கு பராசக்தி என்று ஒரு பெயர் உண்டு. நம் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒவ்வொரு சக்தி இருக்கிறது. எல்லா சக்தியும் அம்பாளிடத்தில் இருக்கிறது அதனால் தான் அம்பாள் பராசக்தி என்று சொல்லப்படுகிறாள். ஸ்ரீதேவி பெரிய ஸமுத்திரம். நாம் எல்லோரும் தேவியாகிய ஸமுத்திரத்தில் கலக்கும் ஆறு, நதி போன்றவர்கள். நமக்கு அம்பாள்தான் கதி. '' நதீனாம் ஸாகரோ கதி:
3 3 3
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிவ ஸ்வரூபத்தில் இரண்டு சக்தி இருக்கிறது. புருஷ சக்தி விஷ்ணு ஸ்திரீசக்தி அம்பிகை. ஆகையால் பத்மநாப ஸஹோதரி என்பது பொருத்தமா
3 4 3
யிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சங்கர நாயினார் கோவில் என்ற தேவாலயத்தில் ஒரே சிலையில் சங்கரநாராயண ஸ்வரூபம் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோட்டில் ஒரே சிலையில் உள்ள சிவசக்தி ஸ்வரூபம் அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபம் என்று வழங்கப்படுகிறது. தவிர ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரியே தன்னுடைய தேஹத்திலிருந்து மூன்று சக்திகளை உருவி, துர்கா
3
லக்ஷ்மீ, ஸரஸ்வதீ முதலிய அச்சக்திகளை ருத்ரன், விஷ்ணு, ப்ரம்மா முதலியவர்களுக்குக் கொடுத்து, இவர்கள் மூலமாக உத்பத்தி, பாதுகாப்பு, அழித்தல் இவைகளை நடத்த வேண்டும் என்று மும்மூர்த்திகளுக்குக் கட்டளை இட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் சக்தியின் முக்யத்வம் தெரிகிறது. உலகத்தில் நல்ல வித்வான்களை ஸரஸ்வதீ கடாக்ஷம் உள்ளவன் என்றும், ப்ரபுவை லக்ஷ்மீ கடாக்ஷம் உள்ளவன் என்றும் சொல்வதுண்டு. அக்னி பகவான் முதலிய தேவர்களுக்கும் நமக்கும் ஸகல சக்திகளையும் அம்பாளே கொடுக்கிறாள், ஆகையால் அம்பாளை மந்த்ர ஜபம், ஸஹஸ்ர நாம பாராயணம் முதலியவைகளால் பூஜித்து அம்பாளின் க்ருபைக்கு பாத்திரமாகவேண்டும்.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரிக்கு மற்ற தேவதைகள் தாஸர்கள். ப்ரஹ்மா உத்பத்தி செய்கிறார். விஷ்ணு பாதுகாக்கிறார்; ருத்ரன் அழிக்கிறார்; என்று தேவீபாகவதம் கூறுகிறது. உதாஹரணமாக நாம் சொந்த வீட்டுக்கு யஜமானனாயிருக்கிறோம். கொத்தன் தான் கட்டினேன் என்றும் தச்சன் தான் கட்டினேன் என்று சொன்னாலும் யஜமானனுக்குத்தான் பூர்ண ஸ்வாதந்த்ரியம். தேவீ மந்த்ரத்தை உபதேசம் பெற விரும்புகிறவர்கள் இந்த ஸ்ரீபூர்ணாநந்தநாத ஸ்ரீவித்யா பீடம் மிகச் சிறந்து. வைதிக ஆசாரத்துடன் கூடியது. ஆடம்பரமற்றது, சிஷ்ய அனுக்ரஹத்தையே முக்கியமாகக் கருதி வருகிறது என்பதை அறியவேண்டும். ஒரு மனுஷ்யனுக்கு குருவும் மந்த்ரமும்தான் தாரகமாகிறது. அவச்யம் மந்த்ரத்தைப் பெற்று க்ஷேமத்தை அடையவேண்டும்.

சுபமஸ்து

THE PHILOSOPHY OF THE UPANISHADS

by

DR. T. M. P. MAHADEVAN, M. A., Ph. D.

(Professor of Philosophy, University of Madras)

THE Upanishads constitute the summit of Indian philosophy, the source of the various systems of thought that have flourished in India. Not only the orthodox schools but also the so-called heterodox ones have been influenced by the teachings of the Upanishads. And, whenever there was a slide-back, or a falling-off, from the standards of Indian culture, it was the Upanishads that served as spurs of fresh effort and purifiers for the Indian people. Thus, every Renaissance in India has been inspired by the philosophy of the Upanishads.

The Upanishads form the concluding portions of the Veda, and also contain the highest Vedic teaching. Hence they are called *Vedanta*, which means the 'Veda-end'. It is not ritual that is taught therein but the eternal value and the ultimate Reality which is *Brahman - Atman*. No lasting good can result from the performance of sacrifices. Heaven which is said to be the goal of ritual practices is not the supreme end; it is only a temporary abode of pleasure. *Moksha* which is the objective of *Vedanta* is the life eternal, which is the realization of freedom and perfection.

The Reality whose realization brings in freedom is *Brahman*, also called *Atman*. This is the inmost Self of all beings, and the ground of the universe. The familiar term by which it is known is *sat-chid-ananda*: Existence-Consciousness-Bliss. *Brahman* is unconditioned Being, undivided Consciousness and unlimited Bliss. It is the basic reality and the end of all our endeavour. Through an enquiry into the core of the objective universe as also into the nature of one's own being, the Upanishads seers discovers that the reality of the universe is the same as the self of the individual. The equation *Brahman Atman* is the grandest truth ever discovered by man.

There are two distinguishable doctrines of *Brahman* in the Upanishads. According to one, *Brahman* is God, who is the sole and whole cause of the world. The world, in other words, is an expression of God. It, however, does not exhaust God; it is only an aspect of God. And the aim of man should be to find his place in God, as a dependent or a part of the divine. According to the other view, *Brahman* is the Absolute wherein there is no distinction or division. All differences that constitute the world are but appearances occasioned by ignorance

When this ignorance is removed, it will be realized that there is only one non-dual Spirit. What man should strive for, therefore, is the destruction of ignorance through the dawn of wisdom. The later schools of *Vedanta* elaborate the one or the other of the two views.

Whatever be the doctrine of *Brahman* one may adopt, the Upanishads are unanimous in stressing the need for a holy life. One must get rid of selfishness and the desire for possession. The mind must be rendered pure and calm. The cardinal virtues must be cultivated. One should turn one's vision within, and discipline oneself in the technique of concentration. Then one becomes competent to 'hear, reflect on, and realize' the true Self. At the end of this road of inquiry, one attains release. All one's karmabonds get snapped, primal ignorance ceases, and there is an end to the transmigratory process.

The Upanishadic seers beckon every soul whose hunger in the world increases by what it feeds on—to the grand feast of eternity. They make no distinction between one individual and another. They call forth: 'Hearken; O children of Immortality; hearken to the Gospel of the Non-dual Spirit!'.

AAYURAISWARYA AAROGYA AASRAMAM,
No. 34, Third Main Road, Nehru Nagar,
Adyar, Madras-20.

Sri Poornananthanatha Sri Vidya Peetam is a Centre of Light, Power and Wisdom. It has been serving Divinity and Humanity alike from long. Its Publications like the Souvenir are worth their weight in gold. The Peetam must have a place of its own before long and may the Supreme Mother inspire devoted souls to take early steps. The Pooja functions are capable of doing every good even in this Kali Age. Man cannot live without Mother and Mother will not live without Man. Sri Vidya Upasana can be practised only by great persons like the worthy Founder of Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam. Our Prostrations to that holy self and our Salutations to all associated with this great Mission.

JUSTICE N. SOMASUNDARAM,
(RETIRED)
MOORE'S GARDENS
NUNGAMBAKKAM
MADRAS-6.

I consider myself privileged to be associated with Sree Poornananthanatha Sri Vidya Peetam. My connection with it dates back to the time when it was established by Sri M. R. Krishnamurthy Ayyar Avl, whom we affectionately call as M. R. K. Sri M. R. K. has laid the religious and spiritual minded public of Madras under a deep debt of gratitude to him, for the very valuable services the Peetam is doing, in the field of Religion and Spiritualism.

May the Peetam under his guidance take its roots firmly and deeply, so that in due course it may reach the same height, and take its rightful place along with the other Sankarar's Peetams, is my fervent prayer.

K. R. MANICKAM, M.A., L.T.,
MADRAS EDUCATIONAL SERVICE
Principal,
Teachers' College Madras-15.

The Poornanandanatha Sreevidya Peetam is an institution of great worth. It achieves lokasangraha to a remarkable extent by preparing and training its votaries to the life spiritual, through initiation in Mantras and Pujas and by the conduct of well organised worship under its own roof. May the Peetam flourish ever more and more and may the Adyaksha who is its very soul live long to guide its activities and the endeavours of his disciples.

K. RAMIAH CHETTY,
Correspondent
A. R. C. SCHOOLS, MUTHIALPET,
109, Coral Merchant Street,
G. T., MADRAS,

I am glad that Sree Poornananda Natha Swamiji is bringing out the usual Souvenir during the Dasara festival. In mundane world, our activities are, devoted in pursuit of objects materialistic. Some we achieve and many we do not. We are confronted with obstacles which come in the way of their realisation. We feel unhappy and it causes a depression in our hearts. We go in for the Doctor. He treats the symptom and could go no further to root-out the cause for such a malady. It is here the above Peetam comes to our rescue. The Peetam under its able Adhyaksha guides us to pray and meditate and solves our difficulties. The prayer and meditation dispells the satanic forces working in our way and helps not only to realise our earthly objectives but also leads us to a spiritual path, paving the way for mental solace, moral elevation and spiritual bliss.

This is my personal experience and also experience of several friends in high positions. I write this so that sufferers confronted with problems causing worries may seek relief at this Peetam and get themselves emancipated.

G. S. Krishnamurthi
Sub, Judge, Kumbakonam

I met Sri Poornanandhanatha in 1962. Since then, I have been attending the poojas done in the Peetam, whenever possible. Shri M R. Krishnamurthi (Poornanandhanatha) had his initiation from Shri Anandanandanatha of Kumbakonam. On one side, he is a retired Offi cer and **Grihasta** with his family, and on the other, he is the **Adyaksha** of the Peetam. He is an Upasaka and a mystic and his **Ishta Devatha** is **Maha Varahi**. I shall try to express as best as I can, why I have been drawn to them. These are purely my subjective impressions.

A metaphysician obtains at best, a side-long and indirect glance at the unchanging yet illusive Brahmam whom he has seen often unintelligibly defined, but never discovered. The Upasaka and mystic has a more direct vision, and is able to gaze with confidence into the very eyes of the Infinite, as into the eyes of the Beloved. What else is Sri Adi Sankaracharya's "Soundarya Lahari" and "Anandha Lahari"! Such personalities have, by faith, substituted experience in the place of guesses and have achieved solution, not by the dubious process of thought, but by faith and direct perception.

The expression of an abstraction, cannot be wholly done without symbol and image, inadequate though they are. Experience has to be expressed, if it is to be communicated, but it is inexpressible except in some indirect way Like Poetry, symbolism is intended to convey something beyond its surface sense. It is an attempt to translate the Truth of That World into the beauty and rhythm of this world.

The perceived "World" round us is a result of the selective activity of senses. The nature of selection is outside our control, because of the timing and rhythm at which the normal human machine is set for all of us, by Nature, in its evolution, limiting our perceptions and circumscribing our conceptions. Vibrations are fed into the various senses and are transmitted into perceptions of light, sound and so forth. If one were able to slacken or accelerate this natural rhythm, it follows that one necessarily must have a different picture. If human consciousness is able to change or transcend its ordinary rhythm, other aspects of this World or other Worlds can and must be ours. The mystic and Upasaka strives just to do this-to change the condition of consciousness and shift its centre, and apprehend a deeper and still deeper reality unrelated to speech The ordinary consciousness, which is merely a trained organ of mundane utility, adequate to deal with the world of senses, slowly recedes, giving place to one which is at once

the root and basis of personality, inarticulate but unextinguishable, by which the Sadaka perceives intuitively, and becomes aware of higher and higher truths, and ultimately THE TRUTH. The illusion of finitude is only to be escaped and cast off by relapsing into Universal Life, abolishing individuality.

The 64 Saktha Agamas (See Sir John Woodroffe or Arthur Avalon) make it clear that (1) Sakthi is the seed-essence of everything. (2) Sakthi is immeasurable in everything. Current day science (physical, biological and psychical) approximate to this position. The view of Vedanta is that this Power, manifesting in or as matter, is essentially Consciousness.

Sri M. R. Krishnamurthi, is one of the moderns who have ventured into that noble and sublime excursion, and so far as I sense, gone far in his journey to Poornanandham. He has retained his wordly individuality as M. R. Krishnamurthi, but has harmonised it to co-exist with the other shifted and sublime centre of consciousness, and has resolved the paradox in them to a great extent. I suspect he must have, on occasions, thanks to the Grace of the Devi, left the ruffled centre of "Me" and bathed in that Ocean, full of peace and stillness but brimming with the fulness of infinite Life and Shānti.

May Poornanandhanatha's guidance and blessings, and the Grace of the Devi help us all to truer self-fulfilment and lead us to higher levels of Perceptions of the Brahmam.

I. A. CHIDAMBARAM PILLAI, M.A. M.L.A.
"LOVE'S HAVEN',
ILANJI. TENKASI.

I am glad you are bringing out a Souvenir on the occasion of Sarada Navarathri. As a disciple of the mutt, I can say the Souvenir will contain many illuminating articles by Savants. May the Peetam serve the Spiritual needs of needs of thousands of devotees, who need Spiritual guidance and solace

R. SHANMUGASIGAMANI, M. A.,
DISTRICT REVENUE OFFICER.
Madurai-13.

I am delighted to hear that another Souvenir is proposed to be released by the Venerable Adyaksha and the disciples of Sree Poornananthanatha Sri Vidya Peetam on the auspicious occasion of "Sarada Navarathri". The Souvenir and publications of the Peetam produced with unrivalled sacrifice of effort, time and money of the Revered Adyaksha and his worthy band of disciples have greatly enriched the literature on the realisation of Self. In this noble endeavour, many a rare and precious manuscript long consigned to oblivion or on the brink of natural decay and destruction have been preserved and perpetuated.

2. Who am I, a novice on matters spiritual to write about the manifold activities of the great Peetam and that giant among men who is dedicated to bring about universal happiness and prosperity by his selfless service, notwithstanding his failing health ? Striking a personal note, I may add metaphorically, that in my own relations with the Benevolent Adyaksha, I am like a constituent of a Bank constantly in heavy overdrafts. Not a morning or evening passes without grateful tears on the eyes for all that the Compassionate Adyaksha has done us. May the Almighty God spare him many more years to render this yeoman service to suffering humanity and shower upon him his choicest blessings.

N. K. VINAYAKAM
4, Raghaviah Road, Madras-17

As one of the millions who are seeking after truth, I value greatly the opportunity that occurred to me recently to come into contact with Shri Poornananthanatha Sri Vidya Peetam.

I fully believe that this contact would help me in my spiritual advancement.

Om Sri Gurubyonnamaha

The Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam.

(Prakasanandanatha Dikshit)

As you walk along Thambu Chetty Street, starting from the 'No Entry' board at its entrance in Netaji Subhash Chandra Boase Road, you feel as though you are recollecting one of those dreams in which you walk through a maze of strange yet familiar streets, narrow lanes, with tall fearsome buildings which cast their sprawling shadows on a sensitive mind. Passing along the bustling warehouses and the petty pan shops, you see a wide section of people' from the man at the small pavement temple, begging for his meal, to the busy executive driving fast with mind fixed on future plans.

You have walked along this street a number of times, but you have never noticed anything remarkable about No. 59. Yet, this building is a power-house of immeasurable capacity, supplying energy not to burn lamps or turn wheels, but to restore the frayed and torn strands of human bonds, to apply a soothing balm to a blistered mind, or to lift a man from the depths or frustration to heights of achievement. People who have been benefited by this house may not be in tens of thousands but they are spread over a wide area from Calcutta to Srinagar and from Kanyakumari to Benares.

In a rear room on the first floor of this building, with window curtained by floral creepers, is a Person reclining on a couch, and talking with a smile to two or three men, respectfully seated in front. If you happen to come upon such a scene, you would make no mistake. You would know at once that you are looking at Sri Poornanandanatha and his Sishyas. If you stay long enough, you would not fail to notice the strength of the bonds between Guru and Sishyas and between one sishya and another; and you would like to become one of them. *That is the beginning of the end of your troubles.*

What is the origin of the Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam? We know of course that it was established in 1958, by Sri M. R. Krishnamurthy Iyer, a senior official of a city firm, at the suggestion of certain people who wanted to share with others, the fruits of a discovery. What we see however is only the tree. The roots themselves live in a remote past deriving nourishment from a hoapy tradition, enriched by the blessings of a great line of sages. I have myself no doubt that this Peetam has the blessings of a great legendary sage who chose a southern hill for his abode.

Sometime in the last century, Sri Venkatarama Sastrigal (Sri Vimarsanandanatha) of Karuvelikkarai in Nannilam Taluk, in Thanjavur District, was pleased to take as his disciple, Sri Swaminatha Sastrigal of Paravakkarai village in the same Taluk. This disciple became Sri Prathibanandanatha. Not much is known about the history of these two great Gurus. But we have authentic knowledge of Sri Anandanandanatha who was the chosen disciple of Sri Prathibanandantha.

This sage who is our Paramaguru was commonly known by the name of Sundara Sastrigal. He belonged to Painganadu near Mannargudi. In all outward appearance, Sri Sundara Sastrigal was just a simple, kind and pious grihastha. Watching him walking along the village street, one would never know him to be a yogin with direct access to the infinite. True to traditions, our Paramaguru never chose to make any spectacular demonstrations. On the other hand he never failed to use his powers to relieve human suffering or to correct an erring disciple. Such instances show not only the extent of his attainments but also the depth of feeling for humanity and the interest in the welfare of his disciples.

On one occasion he inadvertantly displayed not only his extra-sensory powers but also his great devotion to Sri Devi. There is an Amman Temple near Melapathy Vilage which some of his disciples including Sadhu Sundara Arya were preparing to visit. Just at that time Sri Sastrigal arrived. Seeing his disciples preparing to go to the temple, he said almost to himself that the Devi was adorned all in white, that day. It is needless to say that the disciples, when they reached the temple at about 10 p.m. were struck at once by the White Splendour of the Devi and the wonderful vision of their Guru.'

One day, Sri Sastrigal was at the house of the Post Master of Kumbakonam, when he met the son-in-law of the house, who was a young man of twenty eight. This meeting is of crucial importance in the history of the Peetam. It was a meeting between two kindred souls, between one who was waiting for a proper person to whom, to transmit his entire knowledge of mantrasastra and another who was known to have all the qualifications to receive it.

This young seeker was Sri M. R. Krishnamurthy Iyer who later became Sri Poornanandanatha and the founder Adyaksha of the Peetam. He was born in Melapathy village in Thanjavur District, in the month of Chaitra in the year Visvavasu, under the asterism Sathabishak. His father Sri. Ramamrutha Iyer belonged to the Kausika Gothram and was a great Gayatri upasaka initiated by the then Pontiff of the Sringeri Peetam. The child was brought up in a deeply religious atmosphere by his mother Srimathi Janaki Ammal. An old aunt in the house was interested in Adwaita. Sri. Balakrishna Dikshitar of Tirukkadayur was a Sri Vidya Upasaka of the Vamachara School, and he often visited the house. There were frequent discussions on Sri Vidya and Adwaita and the boy listened with deep interest to these discussions.

It is therefore no wonder that when the young seeker met Sri Anandandanatha, he took to mantra sastra as fish to water. When the first meeting took place, Sri Krishnamurthy Iyer had resigned a job in Bombay and was living in his village. Thus he had the necessary time to receive the mantras and for intensive practice. The attachment between Guru and Sishya which grew at this time continued also when the disciple took up an employment first in Madura and later in Madras. Taking advantage of the weekly return tickets, the

sishya used to go to Kumbakonam every week-end. Guru and Sishya spent the day and a large part of the night in discussions. A teacher gives only so much as the pupil can receive and assimilate. In this case the sishya was receiving so fast that Sri Anandanandanatha could transmit to this pupil with ease all his knowledge of Sri Vidya and mantra sastra.

After years of strenuous practice and by the grace of the Guru, Sri Poornanandanatha became qualified to give initiation to others. He however did not take any one as his sishya during the lifetime of his Guru. When Sri Anandanandanatha attained Siddhi in 1948 it was left to Sri Poornanandanatha to propagate the Guruparampara.

Sri Anandanandanatha had another disciple by name Sri Satyanandanatha of Sri Vaikuntam. He was also called Sadhu Sundararya. He had lived with Sri Ramana Maharshi for twelve years, and came to Melapathy in 1936 where he approached the Alhyaksha for Sri Vidya. The Adhyaksha however took him to his own Guru, Sri Anandanandanatha for the purpse. Soon he became the disciple of Sri Anandanandanatha and remained with him till 1948. He then went to Varnasi. When he came back he went to Sri Gnanananda Giri Swamigal of Thirukkoilur. He has now taken Sanyasa and remains with the Swamigal.

It is a rare privilege and a pleasure to listen to the conversation between the two disciples of Sri Anandanandanatha, when they recall various anecdotes of their lives. This is no place however to record or even summarise these narrations We may however say that these narrations reveal the intense spiritual life of the times and the way in whch supernatural powers are just taken for granted and are considered of minor importance.

The establishment of the Peetam in 1958 is a landmark in the history of the Guruparampara. This has made it possible for the Adyaksha to make use of his knowledge to the benefit of a larger number of people than is otherwise possible.

Sri Poornanandanatha has great faith in humanity. His one great object is that the advantages of the Hindu faith should be made available to all people irrespective of their caste, or even religion. His approach is based on a universal love which could be called Adwaita in practice. He has no hesitation to take into his fold even foreigners belonging to other religions provided they are earnest seekers In fact, his love embraces all life from the smallest plant to mankind. It is no wonder that his Being envelopes his disciples. I have gone to him sometimes with certain questions and thoughts in my mind. But I had no occasion to put words to my thoughts, for in the course of about half an hour the Guru would have echoed the very thoughts or answered the very question. I later learnt that certain other disciples also have had similar experiences.

If a man has no aspirations except to tide over certain difficulties the Adyaksha prescribes suitable remedies either in the form of a yantra. or japa. If the man is genuinely interested he gradually leads him on with pooja and japa to as high an attainment as the seeker is capable of. It is indeed fortunate that one who has such unparalleled knowledge, has also the urge to use it for the benefit of mankind inspite of the fact that such activities cause no small inconvenience to him physically.

May he live long so that our ancient faith may come alive in the minds and lives of all our people !

Sadhana of Mantrasastra

By

Dr. S. Paramasivan

There is a very valuable contribution elsewhere in this Souvenir on the theory and practice of Mantra Sastra from our Adhyaksha. He has given a list of more than hundred Mantras. He has been gracious enough to set forth the beneficial effects resulting therefrom. Mantra is absolutely essential for Deva Upasana of the six Mathas as established by the Great Sankara. He has also shown the superiority of the Yantra over the idol in Puja. This reveals the importance of Mantra as enshrined in the Yantra.

One gets the favour of the deity which one propitiates through the Mantra. The Mantra does not produce any evil effect on the Upasaka. The beneficial effects are sure to be produced on the Sadhaka in this life. If this is not possible for reasons which we need not go into, he is sure to get it in the next birth or in the births to come. While having his desires fulfilled in his future births, his actions in those births will be followed by their reactions, which may produce good or evil effects. And one experiences the sum total of these effects. In the highest stage of one's development, one is compelled to act in a disinterested or desireless way.

The aim of Mantra Sastra is to help one to attain Sadhana through Mantras. This brings to the forefront the importance of Japa.

In order to enable one to get Mantra Siddhi quickly, he is enjoined to do Japa in certain favoured places. Such places are holy ground, thirthas, river side, tank, well, garden of flowers with a beautiful temple in it perfumed with camphor, sandal and incense, bright, pleasant and delightful to the mind; places grown with Tulsi plant, pasture lands, temple of Siva, at the foot of the Aswatha or the Amalaki tree, cowsheds, islands, sea shore, one's own house, the abode of the Guru, places pointing to singlemindedness, places free from animals which are solitary caves and summits of mountains. If the Sadhaka does Japa in solitude at any place, the particular Devata accepts even the leaves, flowers, fruits and water as offering made by him. The Devata who gets attached to its

devotees appear quickly of its own free will at such a place.

As a preliminary to the commencement of the Japa, the Sadhaka bathes and dresses in clean and unsoiled cloth. He washes his face, feet and hands and puts on his Thrupundra or Urdhvapundra. After doing Achamaniya thrice, he sits in Padmasana, Swastika or Vira posture, and faces east.

A seat is called an Asana for giving Atma Siddhi (Siddhi of the self), Navasiddhi and for preventing Sarvaroga (all diseases). Hence Asana has an important place in Japa Karma.

A Sadhaka should sit on a seat which is neither too high nor too low. He should not sit on a broken seat The seat may be made of skin, woollen cloth or wood.

A seat made of skin of the black deer enables the Sadhaka to obtain liberation. But such a seat is reserved only for Yatis, Vanaprasthas, Brahmacharis or Bikshus. No householder, even if he is initiated, may use it. A seat made of tiger skin enables one to acquire wealth and liberation. If any rite is to be performed for obtaining a specific desire, red woollen carpet is the best. A seat of Kusa grass enables one to get Mantra Siddhi. In rites connected with killing (Marana Karma), black woollen seat is advisable. Earthen seat brings sorrow. That is the reson why one is enjoined not to sit on the floor. Wooden seat brings ill luck. Seats of mango, nimba, kadamba bring destruction of the family. Seat made out of the wood of Vakula, kinsuka and jack results in loss of property. Among wooden seats, those of Gambari alone is considered auspicious. One should not use seats made of iron, brass or lead, precious metals, stones or gems Seats made of bamboo, brick earth, grass, twigs and the like bring poverty, disease and sorrow. A Sadhaka should not use seats cut out of weapons ; nor may he use worn-out, broken, unclean ones or those belonging to others.

A Sadhaka should not sit on hair lest h religious merits be destroyed.

A Sadhaka should not do Japa in water in standing posture. He should be seated. He ma make use of seats of stone, kusa grass, woo or metal If no such seat is available he shou imagine one and consecrate it.

While doing Japa, the Sadhaka must fac east. In worshipping Siva, one must fac north, day and night. In the worship of th Devi, one might face north. In worshippin Vishnu one must face east, though north is no inadmissible.

On taking his seat on the Asana, the Sadhaka joins his hands and prays to his own Guru (Guruthraya) and Ganesa. As our Adyaksha says in his article, faults, defects and sins which crop up in the course of the Upasana are remedied through the strength of the Guru.

A Sadhaka should first worship Siva and then only the other deities. This holds good whether he is a Saiva, Vaishnava, Sakta, Saura or Ganapatya. If he worships other deities after worshipping Siva, the fruit of that worship is increased several times. But if he worships other devatas before worshipping Siva, all the fruits of that worship will be devoured by the Yakshas and Rakshasas. He will suffer painful death. While worshipping Siva, one should seek permission to worship the other Devatas. This would seem to fix our mind on one God in a subtle way. If Siva is worshipped first, the Devatas of this Universe and outside are gratified. The worship of a Sivalinga of even earthenware is good. But the worship of a Banalinga is better.

A Sadhaka should not worship a Devata without becoming a Devata himself. His body becomes the Devata's through Pranayama, Dhyana and Nyasa. The Dhyana sloka of the Mantra has a vital role to play.

It gives a mental picture of the particular deity. At the same time, the Sadhaka must get rid of all feelings of jealousy, rancour, anger, doubt and hatred, which stand in the way of Sadhana. He tries to fill his mind with peace. He tries to look at joy and sorrow alike. In this purified state, the Sadhaka must feel intensely that the particular Devata, his guru and he are all one.

But all these efforts will be in vain if he does not develop Bhava. Bhava is a quality of the mind. It cannot be explained. Words might probably indicate the direction in which it lies. For example, the sweetness of sugar cannot be explained by words. It can be realised only by the tongue.

In real life, it is not unusual to find a man filled with Bhava for his wife and children. The more he loses himself and becomes full of them, the greater is the Bhava. The Sakti of love creates this Bhava. This is communicated equally to the body, senses and mind of the lover. He is like one who has become intoxicated by wine. He loses sight of the Samsara even though he is living in it. He gets himself freed of all other bonds even though he is constantly living in them. He lives in the Samsara because it is necessary for his Sadhana of love for his beloved. This explains why a lover looks at Samsara with great endearment. If he loses his beloved, the same Samsara pierces as it were, his eyes like a poisoned arrow. A person may have love for the husband, wife, son or daughter with a full intensity. He lives in the Samsara. But if the loved one dies, the same person renounces the Samsara and becomes a Sanyasin or attempts to end the pain of separation from the loved one by committing suicide.

The things of Samsara appear full of love to the lover because they are connected with the object of his love. The dresses, jewels and even the plaything of a wife, son, daughter or a husband, who is absent, becomes dear to one. Parents are, therefore, tempted to keep with great care things belonging to their children, who live far away from them. The sight of even a piece of cloth worn by a deceased son fills his parents with intense grief. The sight of a ring worn by the diseased husband moves a woman to tears.

Such personal articles are the materials for the perfection of Bhava (Siddhi) in the realm of love.

Let us imagine that his love is centred round not on a wife or children, who are but dreams in this transient world. Let us also imagine that his love is concentrated on the beauteous Mother of the world, who is the centre of all love in this world, who is full of love, who is Brahmam and full of Bliss. Let us suppose that he has offered at the feet of the Mother all devotion, all love and all affection, which he has experienced for his parents, wife and children. The consummation of his Bhava will become intense.

In whatever direction he turns his eyes-on water, land or space - he sees the robes (Ambara) of Her who is robed in Space (Digambara). In a playful mood, the Devi has gone away - no one knows where - leaving Her Garments and Jewels behind. The Sky is full of Mother's robes and the universe is full of Mother's Garments and jewels and more so, in the shape of fast moving star and starry world in their millions. If the sight of a toy, which belongs to a son or a daughter can overpower us with Bhava and make us sometimes laugh and sometimes weep, the sight of the Mother's Robes and Garments will also overpower us. No Sadhaka can remain unmoved. He is moved to tears in the fulness of his tender feelings.

It is only when perfection of such Bhava takes place that one begins directly to realise that She exists as Tejas (luminous Energy of Universal Consciousness) in living beings, in stones, minerals and the like. He feels that there can be no existence without Brahmamayi existing. Worship of Devi's playful, eternal forms is nothing but Sadhana for the great Siddhi.

Affection, love, devotion and the like are great Bhavas. They express different conditions. When Bhava deepens, all these differences are ultimately lost and replaced by a single Great Bhava. Thus one single Maha Bhava appears in different forms. It is this Maha Bhava which is the Lord in whom all Bliss is confined and consecrated. It is the Atma whose substance is Bhava which must be meditated upon through Mantra in accordance with the instructions of the Guru.

சரபோபாசனை

ஞானானந்தநாத தீக்ஷித்

மந்த்ர சாஸ்திரங்களில் சரபம் ஒரு சிறந்த சிகரமான மஹாமந்த்ரமாகும். சரபமென்றால் அநேகருக்குப் பயம். சரபோபாசனையால் விபரீதம் ஏற்படுமென்று சிலர் பயப்படுகிறார்கள். சரபோபாசனை செய்கிறவர்களைப் பார்க்கவும் மாட்டார்கள். அவர்களைக் கண்டாலும் விலகிவிடுவார்கள். ஆனால் வேதம், உபநிஷத், புராணம் முதலிய பிரமாண நூல்களில் சரபமூர்த்தியைப் பற்றி விரிவாகவும், பிரசித்தமாகவும் கூறியுள்ளது. இந்த சரப மூர்த்தியை நங்கபுரம் போன்ற இடங்களில் பல பெரிய குடும்பங்கள் கொண்டாடுகின்றன. நான் கடந்த மூன்று வருடங்களாக சரபோபாஸனையில் பூர்ணமாகத் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுள்ளேன். அதனால் எனக்கு ஒரு ப்ரதிகூலமும் இதுவரையில் ஏற்படவில்லை. என் குருவின் கிருபையும், அனுக்கிரஹமும், அவர் காட்டிய வழிகளும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. சரபம், சூலினி முதலிய மஹாமந்த்ரங்களில் தான் அதிகமா ஈடுபடவேண்டும் என்று என் குருவின் கட்டளை.

என் பரம குரு பெரிய மஹான். மந்த்ர சக்திவாய்ந்தவர். ஆனால் அவரிடம் மந்த்ர சக்தி இருப்பது அநேகருக்குத் தெரியாது. அவர் அதைப்பற்றி பேசுவதுமில்லை. சில வருஷங்களுக்குமுன் மன்னார்குடியில் ஒரு பெண்ணுக்குப் பேய் பிடித்திருந்தது. அப் பெண் வீட்டில் இருந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு உபத்திரவமும். கஷ்டமும் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவும் கொடுத்துவந்தாள் ஒருவரும் அவளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அவளுக்கு வேத பாடம் ஒருவரும் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் பேய் பிடித்தது முதல் வேத பாராயணத்தை சரமாரியாகப் பொழிந்தாள். இதற்கு அவளைப் பிடித்த (உள்ளே இருக்கும்) பேய் (ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்) தான் காரணம். அது போன ஜன்மத்தில் வேதாத்யயனம் பண்ணினதுதான் காரணம். அவளுக்கு சாந்தி செய்ய வேண்டுமென்று அவர் சிஷ்யர் ஒருவர் என்ப பரம குருவை மன்னார்குடிக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள் அவரைக் கண்டதும், அந்தப் பெண் (உள்ளே இருக்கும் பேய்) பின்வருமாறு சொல்லிற்று: "உன்னை அழைத்துவந்து விட்டார்களா! இனி நான் இங்கு தங்கக் கூடாது; போய்விடுகிறேன். போவதற்கு முன் உன்மேல் வேஷ்டித் தலைப்பில் முடிந்துவைத்

திருக்கிருயே, அதில் கொஞ்சம் கொடு. நான் போய்விகிறேன்.'' என் பரமகுரு அதனிடத்தில் வெகு சாதுர்யமாக நடந்துகொண்டார். ''உனக்கு ஏதாவது இச்சை இருக்கிறதா? ஏதாவது வேண்டுமா? சொன்னல் நான் முடிந்ததைச் செய்கிறேன்,'' என்று கேட்டார். தனக்கு ஒன்றும் வேண்டாமென்றும், ஒரு இச்சையும் இல்லை என்றும், வேஷ்டித் தலைப்பில் இருப்பதை கொஞ்சம் கொடுத்தால் போதும் என்றும் சொன்னள். வேஷ்டித் தலைப்பில் இருந்தது சரப ஜபம் செய்த விபூதி அதை அப்பெண்ணுக்குக் கொடுத்தார் பேயும் பெண்ணை விட்டது. அவளும் குணமடைந்தாள். இதிலிருந்து சரபத்தின் மஹிமை விளங்கும்.

ஒரு சமயம் என் குரு ஒரு நாட்டு வைத்தியரைப் பார்க்கத் திருவிடைமருதூர் சென்றிருந்தார். அப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாக அந்த வைத்தியரைப் பார்க்க நேர்ந்தது. வைத்தியரைப் பார்க்க ஒரு கூட்டம் இருந்தது. கூட்டம் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், வைத்தியர் என் குருவை பக்கத்தில் வரும்படி வெகு மரியாதையுடன் அழைத்து உட்காரவைத்தார். வைத்தியர் வெகு அவசியமான காரியங்களை முடித்துவிட்டு என் குரு வந்த காரணத்தையும் நன்ருகக் கவனித்து முடித்தார். பிறகு தனக்கு சரப மஹாமந்த்ரத்தை உபதேசம் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டார். என் குரு சரபோபாசகர். சரபத்தால் என் குருவுக்கு ஏற்பட்ட சக்தி வைத்தியர் உள் கண்களுக்குப் புலப்பட்டதுபோலும் ஒருவரும் சொல்லாமலே சரபோபாசகர் என்று வைத்தியர் தெரிந்து கொண்டார்.

புராண ரீதியாக, ஹிரண்யகசிபு என்ற அசுரன், தன் பிள்ளை ப்ரஹலாதனுக்கு அநேக விதத்தில் துன்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் கொடுத்தான், ப்ரஹ்லாதன் பெரிய பக்தன். ஆகையால் அவனைக் காப்பாற்ற மஹாவிஷ்ணு அவதரித்து, அசுரனின் ரத்தத்தை உறிஞ்சி, அவனைக் கொன்ருர். ரத்தத்தைக் குடித்ததால், மதம் பிடித்தவர்போல் காணப்பட்டார். அவர் கோபம் தணியவில்லை. தேவர்களால் அந்தக் கோபத்தைத் தணித்துவைக்க முடியவில்லை. தேவர்களுக்கு பயம் ஏற்பட்டது. தேவர்கள் முறையிட்டுப் ப்ரார்த்திக்க சிவன் சரப ரூபத்தில் காட்சி அளித்தார். அவர் ந்ருஸிம்ம மூர்த்தியின் கோபத்தைச் சமனம் செய்து, சாந்தப்படுத்தினர்.

ந்ருஸிம்மர், சரபமூர்த்தியை சிவனென்று உணர்ந்து அவருடன் ஐக்கியமானர் என்று சில புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சரப மூர்த்தியே சிவன். அவர் புத்தியைக் கூர்மை செய்கிறவர், விஷ்ணுவின் க்ரோதத்தை அடக்கியவர் அவரை எல்லா தேவர்களும் பின்பற்றுகிறர்கள் என்றெல்லாம் ரிக், யஜுர் வேதங்களிலும் உபநிஷத்களிலும் சிலவர்ணனைகள் இருக்கின்றன.

மேலும் சரபம் என்ருல் தன்னுடைய கண்ணுகிய தாமரையால் அர்ச்சித்த விஷ்ணுவுக்குச் சக்ரமளித்தவர், காமனைக்கண்ணுல் எரித்தவர், காலனைக் காலால் உதைத்தவர், தடங்கல் இல்லாமல் நிக்ரஹ அனுக்ரஹ சக்தியுள்ளவர், என்றெல்லாம் சிவ பரதத்வ ஸாத[illegible] மான பல ஏதுக்களைக் கூறி, புராதனக்ரந்த[illegible] கள் அவருக்கு வணக்கம் கூறுகின்றன.

துன்பங்களை அனுபவிக்கும் ஜீவன்களை வி[illegible] விப்பது சரபமெனப்படுவர்.

த்ருபுரஸம்ஹாரத்தில் சிவன் யுத்த வீ[illegible] ராகவும், விஷ்ணு சிவனுக்கு அம்பாகவு[illegible] இருந்தார். ஆகையால் சரமென்ருல் விஷ்ணு[illegible] வையும் குறிக்கும். எல்லா ஜீவன்களும், சரம[illegible] கிரவிஷ்ணுவும், சிவனிடத்தில் அடங்கி இரு[illegible] கின்றது. சாபம் என்பதற்கு மோக்ஷமளிக்கு[illegible] பரம்பொருள் என்ற தாத்பர்யமும் உண்டு.

காஞ்சீபுராணத்தில் சரபத்தைப்பற்றி[illegible] சொல்லி இருக்கிறது.

பிரம்மாண்ட புராணத்தில், கௌரீமாஹ[illegible] மஹாத்மியபாகத்தில் சரப ஸ்வரூபத்தை[illegible] பற்றி நன்கு விளக்கி இருக்கின்றது. அதன்ப[illegible] தேகத்திற்குக் கீழ் நான்கு கால்கள் தேகத்திற்[illegible] மேல் நான்கு கால்கள் ஆகமொத்தம் எட்[illegible] கால்கள். நான்கு கரங்கள். (சில த்யா[illegible] ஸ்லோகங்களில் ஆயிரம் கைகள் இருப்பதா[illegible] சொல்லி இருக்கிறது.) 'அக்னியின் அங்கம[illegible]

இருக்கிருயோ, அதில் கொஞ்சம் கொடு நான் போய்விடுகிறேன்.'' என் பரமகுரு அதனிடத் தில் வெகு சாதுர்யமாக நடந்துகொண்டார். ''உனக்கு ஏதாவது இச்சை இருக்கிறதா? ஏதாவது வேண்டுமா? சொன்னல் நான் முடிந்ததைச் செய்கிறேன்,'' என்று கேட்டார் தனக்கு ஒன்றும் வேண்டாமென்றும், ஒரு இச்சையும் இல்லை என்றும், வேஷ்டித் தலைப்பில் இருப்பதை கொஞ்சம் கொடுத்தால் போதும் என்றும் சொன்னள். வேஷ்டித் தலைப்பில் இருந்தது சரப ஜபம் செய்த விபூதி அதை அப்பெண்ணுக்குக் கொடுத்தார் பேயும் பெண்ணை விட்டது. அவளும் குணமடைந் தாள். இதிலிருந்து சரபத்தின் மஹிமை விளங்கும்.

ஒரு சமயம் என் குரு ஒரு நாட்டு வைத்திய ரைப் பார்க்கத் திருவிடைமருதூர் சென்றிருந் தார். அப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாக அந்த வைத்தியரைப் பார்க்க நேர்ந்தது. வைத்தியரைப் பார்க்க ஒரு கூட்டம் இருந்தது. கூட்டம் அதிகமாக இருந்தபோதிலும், வைத் தியர் என் குருவை பக்கத்தில் வரும்படி வெகு மரியாதையுடன் அழைத்து உட்காரவைத்தார். வைத்தியர் வெகு அவசியமான காரியங்களை முடித்துவிட்டு என் குரு வந்த காரணத்தையும் நன்ருகக் கவனித்து முடித்தார். பிறகு தனக்கு சரப மஹாமந்த்ரத்தை உபதேசம் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டார். என் குரு சரபோ பாசகர். சரபத்தால் என் குருவுக்கு ஏற்பட்ட சக்தி வைத்தியர் உள் கண்களுக்குப் புலப் பட்டதுபோலும் ஒருவரும் சொல்லாமலே சரபோபாசகர் என்று வைத்தியர் தெரிந்து கொண்டார்.

புராண ரீதியாக, ஹிரண்யகசிபு என்ற அசுரன், தன் பிள்ளை ப்ரஹ்லாதனுக்கு அநேக விதத்தில் துன்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் கொடுத்தான், ப்ரஹ்லாதன் பெரிய பக்தன். ஆகையால் அவனைக் காப்பாற்ற மஹாவிஷ்ணு அவதரித்து, அசுரனின் ரத்தத்தை உறிஞ்சி, அவனைக் கொன்ருர். ரத்தத்தைக் குடித்ததால், மதம் பிடித்தவர்போல் காணப்பட்டார். அவர் கோபம் தணியவில்லை. தேவர்களால் அந்தக் கோபத்தைத் தணித்துவைக்க முடிய வில்லை. தேவர்களுக்கு பயம் ஏற்பட்டது. தேவர்கள் முறையிட்டுப் ப்ரார்த்திக்க சிவன் சரப ரூபத்தில் காட்சி அளித்தார். அவர் ந்ருசிம்ம மூர்த்தியின் கோபத்தைச் சமனம் செய்து, சாந்தப்படுத்தினர்.

ந்ருசிம்மர், சரபமூர்த்தியை சிவனென்று உணர்ந்து அவருடன் ஐக்கியமானர் என்று சில புராணங்கள் கூறுகின்றன.

சரப மூர்த்தியே சிவன், அவர் பத்தியைக் கூர்மை செய்கிறவர், விஷ்ணுவின் க்ரோதத்தை அடக்கியவர் அவரை எல்லா தேவர்களும் பின்பற்றுகிருர்கள் என்றெல்லாம் ரிக், யஜூர் வேதங்களிலும் உபநிஷத்களிலும் சிலவர்ணனை கள் இருக்கின்றன.

மேலும் சரபம் என்ருல் தன்னுடைய கண்ணுகிய தாமரையால் அர்ச்சித்த விஷ்ணு வுக்குச் சக்ரமளித்தவர். காமனைக்கண்ணுல் எரித்தவர், காலனைக் காலால் உதைத்தவர், தடங்கல் இல்லாமல் நிக்ரஹ அனுக்ரஹ சக்தி யுள்ளவர், என்றெல்லாம் சிவ பரதத்வ ஸாதக மான பல ஏதுக்களைக் கூறி, புராதனக்ரந்தங் கள் அவருக்கு வணக்கம் கூறுகின்றன.

துன்பங்களை அனுபவிக்கும் ஜீவன்களை விடு விப்பது சரபமெனப்படுவர்.

த்ருபுரஸம்ஹாரத்தில் சிவன் யுத்த வீர ராகவும், விஷ்ணு சிவதனுசுக்கு அம்பாகவும் இருந்தார். ஆகையால் சரமென்ருல் விஷ்ணு வையும் குறிக்கும். எல்லா ஜீவன்களும், சராமா கிரவிஷ்ணுவும், சிவலிடத்தில் அடங்கி இருக் கின்றது. சரபம் என்பதற்கு மோக்ஷமளிக்கும் பரம்பொருள் என்ற தாத்பர்யமும் உண்டு.

காஞ்சீபுராணத்தில் சரபத்தைப்பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறது.

பிரம்மாண்ட புராணத்தில், கௌரிமாயூர மஹாத்ம்யபாகத்தில் சரப ஸ்வருபத்தைப் பற்றி நன்கு விளக்கி இருக்கின்றது. அதன்படி தேகத்திற்குக் கீழ் நான்கு கால்கள் தேகத்திற்கு மேல் நான்கு கால்கள் ஆகமொத்தம் எட்டு கால்கள். நான்கு கரங்கள். (சில த்யான ஸ்லோகங்களில் ஆயிரம் கைகள் இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறது.) பக்ஷியின் அங்கமாக

அலகும், இறக்கையும் இருக்கின்றன. விலங்கின் அங்கமாக வால் (நரியின் வால் போன்றது என்றும் ஒரு த்யான சுலோகம் உண்டு). கூர்மையான நகங்கள். கோரைப் பற்கள் சந்த்ரன், சூர்யன், அக்நி என்ற மூன்று கண்கள் சந்திரப்ரபை அணிந்தசடை. மேகம்போன்ற கர்ஜனை செய்பவர். மின்னல் கொடிபோன்ற ஒளிவீசும் உடல். தூக்கியகாது, கருத்த கழுத்து, பயங்கரமாகவும், துடித்துக்கொண்டிருக்கும் நாக்கு, ஹ்ருதயபாகம் பைரவர், வயிற்றில் பாடவாக்னி. தொடையில் வ்யாதியும் ம்ருத்யுவும். புயல் காற்றைக் காட்டிலும் அதிக வேகம். தலையில் கங்கையும், க்ரீடமும், மடியில் ந்ருஸிம்மம். மந்த்ர, யந்த்ர பேதங்களுக்கு ஏற்றவாறு சிற்சில உருவ மாறுபாடு கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிரஹ்மாண்ட புராணத்தில் ந்ருஸிம்ஹம் சரபமூர்த்தியை துதிப்பதாகஒரு அஷ்டோத்திர சதநாம ஸ்தோத்திரம் உண்டு. அதிலுள்ள நாமங்கள் பெரும்பாலும் வேதமந்த்ரமாகிய ஸ்ரீருத்ரத்தில் உள்ளபடியே இருக்கின்றன.

சரபதிலகத்திலும், மந்த்ர மஹார்ணவம் முதலிய க்ரந்தங்களிலும் சரபமந்த்ரம், ரிஷி, சந்தஸ், ந்யாஸம் முதலியவைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஆகாச பைரவக் கல்பத்தில்தான் சரபமந்த்ரம், யந்த்ரம், த்யானம் ந்யாசம், புரச்சரணம் முதலியவைகளைப்பற்றி விரிவாக செரல்லப்பட்டிருக்கிறது. அநேக ஸ்துதிகளும் ஆகாச பைரவ கல்பத்திலும், பிரம்மாண்டபுராணத்திலும் உண்டு. அவைகளில் சராபாஷ்டகம் தாருண சப்தகம், சரப புஜங்க ஸ்துதி முதலியவை முக்கியமானது. பிரஹ்மாண்ட புராணத்திலும் சரபஸ்துதிகள் உள்ளன. அதிலும் சரபா ஷ்டகம் மிகச் சிறந்தது.

எதிரிகளை நிக்ரஹம் செய்வதில் சரபம் முக்கியமானது. ''சரபக் காரனிடம் சதி செய்யாதே''. என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இப்படி உலக வழக்கத்தில் கூறப்பட்டாலும், சாந்தி, வசீகரணம், ஸ்தம்பனம், வித்வேஷணம் உச்சாடனம், மாரணம் என்று சத்ரு நிவாரணத்திற்கு வேண்டிய ஷட்கர்ம விதானமும் சரபத்திற்கு உண்டு. இன்னும் பிள்ளை பேறு, பிணி நீக்கம், பிசாசு முதலியவற்றின் நிவர்த்தி முதலியவைகளில் விசேஷ பலன்களைக் கொடுக்கும். யந்தரங்கள், அபிஷேகமுறை, பலி முறை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும் நோய்கள், வாதரோகம், பிசாசுகளின் பீடை, காக்கை வலிப்பு, க்ஷயரோகம், முதலிய நோய்கள் சரபத்தின் மூலம் நீங்கும். சரபோபாஸனை ஒன்றே ஆகாமி, ஸஞ்சிதம் போன்ற கர்மாக்களின் கொடுமையை நீக்க வல்லது. தோஷத்திற்குத் தக்கவாறு, யந்த்ரமோ, ரக்ஷையோ, அபிஷேகமோ உபயோகப் படுத்த வேண்டும்.

சரபோபாஸனைக்கு சரப மூலமந்த்ரத்தோடு அடியில் கண்ட பல மந்த்ரங்கள் அனுசரணையாக உண்டு.

1. சரப சித்கலா
2. சரபோப நிஷத்
3. சரப மாலாமந்த்ரம்
4. சரப ஹ்ருதயம்
5. சரபகவசம்
6. சரபாஷ்டகம்
7. சரப சூலினி
8. சரப காளி
9. சரப காயத்ரி
10. சரபஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்ரம்
11. சரப சூலினி சர்வ சாந்தி.

சரபத்துடன் இவைகளை ஜபிப்பது மிகவும் விசேஷமாகும். இவைகள் ஏட்டுச் சுவடிகளில் உள்ள ஆகாச பைரவ கல்பத்தில் விஷேமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன உபாசகர், ரூப நாம பேதங்களைக்கூறி, சரபரைப்ரார்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறது.

சரப காயத்ரீஜபம் செய்பவர்களுக்குக் கனவிலும் பாம்பு பயமில்லை.

சரப மூர்த்திக்குத் தனியாகப் பல பீஜாக்ஷரங்கள் நிரம்பிய ஒரு ஸஹஸ்ர நாமாவளி உண்டு.

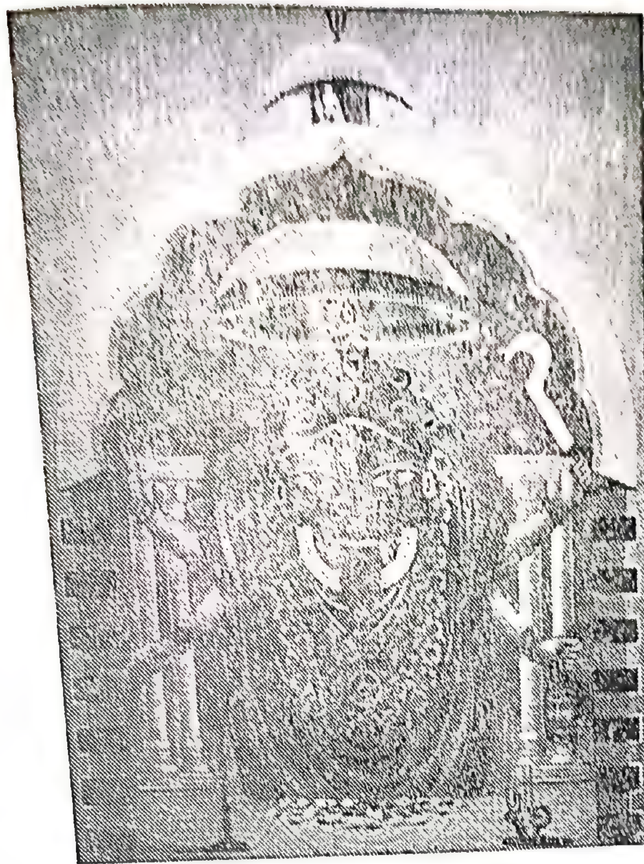
மந்த்ரங்களை மட்டும் ஜபிப்பது அதிக விரைவில் பயனளிப்பதில்லை. ஆகையால் யந்த்ரமும், புரச்சரணமும் இன்றியமையாதது. மந்த்ரங்களுக்கு ரிஷி, சந்தஸ், அங்கன்யாஸம்,

கரன்யாஸம், தியானம் இவைகளை நன்கு அறிந்து கொண்டு, பரம்பராக்ரமத்தில் வரும் குருவிடம் உபதேசம் பெற்று தான் மந்த்ரங்களை ஜபிக்க வேண்டும். குருவின் அனுக்கிரஹமும், அருளும் இல்லாமல் சரப மந்த்ரமோ யந்த்ர மோ பலனிளிக்காததோடு, விபரீத பலனுமளிக்கும். சரபோபாசனையில் குருவே சரபரூப மென்று கருத வேண்டும்.

சரப க்ஷேத்ரங்கள் நம் நாட்டில் அதிகம் கிடையாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் திருவிடைமருதூருக்கு அருகிலுள்ள திருபுவன க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீசரபேச்வரர் மிகவும் பிரஸித்தியுடன் விளங்கிவருகிறார். அங்குள்ள உத்ஸவர் படத்தை மேலே காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

Note :— The Block of Sarabhamurthy at the top of this article has been produced by the kind courtesy of the French Institute of Indology, Pondichery.

(KALIMATHA of CALCUTTA)

ELEMENTS OF TANTRA

SUBHAGANANDANATHA DIKSHIT

Sanatana Dharma or Hinduism as it is often called is unique in several respects. The foremost of it is that it can not be attributed to any one person as the founder of the religion. Deriving its authority from the Vedas and Agamas and profiting by the visions of the Seers or Rishis it has maintained its vitality by the ministrations of the Acharyas. Unlike some other religions it does not confine itself to the pulpit or to the place of worship. As its name Sanatana Dharma implies, it lays down the code of conduct and permeates the entire being of its votaries. Within its broad frame work, there are various methods or margas which lead the faithful to the ultimate goal of self realisation. It is left to the seeker of the truth to follow, under the guidance of the Guru or preceptor, the path best suited to his native genius. Of the several paths, the Tantra marga deserves special mention because of its quick results and catholic outlook. It does not insist upon a rigorous or protracted period of preparatory training as in the case of the Vedic and Vedantic schools. before one is admitted to its fold. Again it is a Universal Marga which transcends all barriers of race, caste or creed. No one is denied access to it, if one seeks it sincerely. The Mahanirvana Tantra says "That low *Kaula* who refuses to initiate a *Chandala* or *Mlechcha* into the *Kaula Dharma* considering them to be inferior, or a woman out of disrespect for her goes the downward way". It is no wonder then that the influence

of the Tantra Sastras spread far and wide. Mongolia (Mahacina), China, Tibet, Iran and Iraq, came under its influence. Yet not much was known to the lay and uninitiated of the Tantra Sastras as they were transmitted from the Guru to Sishya in the traditional way. Most of the esoteric and mystic rites associated with the Tantras were kept closely guarded secrets as enjoined in the Tantras themselves. Consequently no systematic study of the Tantras or at least the principles underlying them appear to have been made till the beginning of this century. It was left to Sir John Woodroffe, a Puisne Judge of the High Court of Calcutta to bring to the notice of the world the glory of the Tantras and their contribution to philosophic thought and spiritual evolution. His monumental works on the Tantras are a treasure house of valuable information which reveals the import and importance of the Tantras. It will be no exaggeration to say that Sir John Woodroffe has done to the Tantras what Max Muller did to the Vedas. But even a studious and painstaking savant like Sir John could not cover the entire Tantrik literature. It requires dedicated work on the part of many more like him to continue the good work started by him.

It is now well established both by internal and external evidence that the Tantras are as ancient as the Vedas. The celebrated commentator on Manu, Kulluka Bhatta has held the Tantras are part and parcel of the Shruti. He says "*Vaidiki tantriki chaiva dvividha Sruti kirtita*". The Rig Veda contains the well known Durga Sukta which is a hymm in praise of Durga, one of the main deities of the Tantras. In the Kularnava Tantra, the Lord asserts "*Vedatmakam Sastram Viddhi Kaulatmakam*". Traditionally it is stated that the Tantras were revealed through the Sadyojata face of Siva. Tradition also has it that each Yuga has its Yuga Sastra. According to the Kularnava Tantra, the Sruti (Vedas and Upanishads) were the Yuga Sastra in Krita or Satya Yuga; the Smriti in the Tretayuga; the Puranas in the Dwapara Yuga and the Tantras (Agamas) alone in the present Kali Yuga.

"Krite Srutyukta acharastretayam Smritisambhavah; Dwapare tu puranoktam, *Kalau agama kevalam*"

This distinction has evidently been made to suit the conditions prevailing during the respective periods especially the longevity of the human beings and the time available to them for religious practices. In the present modern world with the pronounced materialistic outlook, it will not be practicable to observe all the rituals and austerities prescribed under the Vaidik system. What is required is a system which provides the most practicable and sure guide for the achievement of the twin objects of life namely bhukti and mukti. The Tantra Sastra which is well known as a pratyaksha sastra— a sastra which gives sure and readily perceptible results, is therefore ordained as the achara for the present Kali-yuga. An eminent Oriental scholar has aptly stated "The Tantras offered themselves to the people at this stage, containing within them the essentials of the Vedic sacrifices and oblations and the essence of the monotheistic philosophy of the Upanishads of the Bhakti marga preached by the Puranas, of the yoga method produced by Patanjali and of the mantra element of the Atharva Veda". It may therefore be seen that the Tantra Sastra is a harmonious system which has assimilated in it the essence of the other methods as well. It is evidently this development that has led Sris Bose and Haldar to put forward the thesis that the Tantra Sastra was the gift of Lord Shiva to those who were usually denied access to the Vedik religion because of Varnasrama dharma. In other words it was the religion for those who did not have the eligibility (Adhikara) to do the Vedic rites. This thesis about the evolution of the Tantras may appeal to the "rational" mind of the modern Hindu

but it suffers from the infirmity in that it brings down the date of origin of the Tantras to the days when the Brahminical cults were prevalent in the ritualistic and exclusive forms. This discrepancy can however be reconciled by assuming that while the Tantras were revealed along with the Vedas, they gained currency and prevalence only later. This would not be inconsistent with the internal evidence from the Tantras themselves according to which the Tantra marga is the mode ordained for Kali yuga Much debate had also centred round the point whether the Tantras were of Buddhist origin and whether they were imported from Buddhism. It has now been established beyond doubt that there is no basis for this thesis and that it is some schools of Buddhism that had absorbed some of the principles of Tantras.

Though the extensive tantra literature consists of Saiva Tantras, Vaishnava Tantras etc.; the vast majority of it deals with Sakta. The Tantras are usually in the form of dialogues between Siva and Parvati, seated on the top of Mount Kailas. When the truths are revealed by the Lord they are called Agamas and when they are revealed by the Mother they are called Nigamas, The Tantras provide for a graded system of worship (sadhana) according to the competence of the Sadhaka. Through this graded system which is on integration of the Karma, Bhakti and Gnana Margas, the seeker (Sadhaka) is ultimately led to the goal of self realisation and Brahma bhava. Advaita is one of the basic and cardinal principles of the Tantras In fact the Mahanirvana Tantra dwells at length on Nirguna Brahmopasana. It also enjoins the meditation of the Brahma mantra —"*Om Sat Chid Ekam Brahma*". The Brahma referred to here is none other than the "Para Brahmam" or "Nirguna Brahmam". As complementary to the Brahma Mantra, the Maha Nirvana Tantra gives the Brahma Gayatri as follows: "*Parameswaraya Vidmahe Paratattwaya dhimahi; tanno brahma prachodayat*". The Mahanirvana Tantra describes the Brahmopasana and the attainment of self realisation and Brahmabhava as the acme of spiritual evolution. But we must heed to what the Lord himself says about Dwaita and Adwaita. He says "some prefer advaita - (non-dualism) and some dualism, dwaita. But those who have known my Truth know that it is above both dualism and non - dualism dwaita - dwaita vivarjitam". Hence in the Tantras we find Dwaita and Adwaita take their due place as truths valid at different stages of spiritual development and the ultimate object of the Sadhaka is to reach the stage beyond dualism and non Dualism".

This stage can be reached—say the Tantras—here and now if only the Sadhaka is sincere and practises Sadhana. It is not necessary that faith should precede Sadhana. If performed sincerely, Sadhana produces faith in the mind of the Sadhaka by the effects it achieves. The Sadhakas are of three classes. The Pasu, the Vira and the Divya and the division is based on the variations in Guna—Satwa, Rajas and Tamas. The Tantras provide different grades of Sadhana for the three types of Sadhakas as also for the transitional stages. The Pasu belongs to the lowest order while the Divya, as the name implies, is almost divine in nature and is of the highest order. Even the pasu under the guidance and by the grace of the Sat Guru and by constant practice evolve himself into the higher orders.

Any Sadhana can be undertaken by the Sadhaka only after initiation by the chosen Guru and under his guidance. While the Guru occupies a pre-eminent position in any system of Hindu Sadhana, his position in the Tantra system is supreme and unequalled as most of the mystic and esoteric rites are kept closely guarded secrets and transmitted only by the Guru to the chosen sishya. The Kularnava Tantra deals at great length the devotion with

which the Guru should be held and the result of such Guru bhakti. To quote a few slokas.

"Sree Natha charanambojam yasyam disi virajate
Tasyam disi namaskuryat bhaktya prati dinam priye.
Na padukaparo mantro na devah sri guroh paraha
Na hi Saktat para diksha na pushpam kulapujanath.
Dhyanamulam Guror murthihi pujamulam Guroh padam
Mantramulam Guror vakhyam Mokshamulam Guroh Kripa.
Bhaktya Thustena Guruna Yaha pradishtaha Kripaluna
Karma Mukto Bavetchishyo Bhukti Mukhtyoh Sa Bhajam.
Guruh Pitha Gururmatha Gururdevo Maheswaraha
Sive Rushte Gurusthratha Gurau na kaschana.

This is only illustrative and by no means exhaustive. The Tantras also describe the relationship that should exist between the Guru and Sishya and the various forms of Diksha or initiation. A sishya thus initiated is ready for Sadhana.

Sadhana under the Tantras as already pointed out is an integration of the Karma, Bhakti and Gnana margas. The worship of the idol or the yantra of the Ishta Devata, followed by the Japa and the Dhyana or meditation are part of the Bahya Sadhana In more advanced stages antah puja or inner meditation is prescribed. Even in Bahya puja the preliminaries like Nyasa, Bhuta suddhi etc. have to be performed in accordance with the dictum "*Devo Bhutva Yajet Devam*" The Pranaprathishta explains the very significance of the puja. The Sadhaka invokes the deity in himself and then with the appropriate mantras transplants it in the yantra or vigraha. This process instills in the Sadhaka the feeling of one-ness with the deity worshipped: In course of time even this bahya puja generates the "*Soham bhava*" in the Sadhaka The mantra japa which follows, produces in him the vibrational forces which tune him for higher realisation. During the Japa his intense concentration on the Devata and mantra produce the effect of identity with the Devata. Verily is it said "*Yat Bhavam Tat Bhavati.*"

We have already seen that the Tantras lead the Sadhaka to liberation by Sadhana by which the ultimate monistic truth is reached through the dualistic world Unlike the Adwaita Vedantin, the Tantrik Sadhaka does not shun or remove himself from Maya or Samsara but finds in it the leela or manifestation of the Para Brahma and this knowledge helps him rise above it through the Sadhana aforesaid. In the Tantras the monistic god head is the Supreme Mother, Anandamayi or the Adya Sakti. She manifests hereself at her pleasure in diverse forms, of which the most important forms are the celebrated Dasa Mahavidyas of the Tantras. They are *Kali, Tara, Shodasi, Bhuvaneswari, Bhairavi, Bagala, Chinnamasta. Sundari (Kamala), Dhumavati* and *Matangi.* Of these Kali is the Vidya *par-excellence* for the Tantrik. She is pure ecstacy, above all senses. From her emanate the other Maha Vidyas. They represent the seven stages in which the Adya Shakti manifests herself and the three stages in which she withdraws the creation within herself. In short they represent Srishti, Sthithi and Samhara or laya or evolution and involution. It is not possible to give the esoteric or spiritual significance of the Dasa Maha Vidyas within the compass of this short article. It will be of interest to readers to note that the

Block at the top of this article is that of Kali, the Chief of the Mahavidyas.

Any article on Tantras will not be complete if it does not touch upon the use of the "controversial" makara panchaka in the Tantrik rituals. The five are Madya, Mamsa, Matsya, Mudra and Maithuna. It is true that the five'M's have been prescribed in the Tantras only for the Veerachara. Anticipating their being taken in their literal sense and being indiscriminately used, the Tantras have categorically proscribed their use by all and sundry. Yet there is reason to presume that the panchamakaras were freely used in medieval times leading to decadence. Even the high ideals and truths underlying the system of Tantrika Sadana were almost lost sight of and the system itself was getting into disrepute till the advent of Lord Sankara. To our good fortune, the Acharya rescued the system from its decadence and restored it to its pristine glory by introducing a new achara or sampradaya; the Vaidika achara. It may be relevant to mention here that the pancha makaras have their own spiritual connotation which is not even remotely connected with their literal meanings. According to Agama Sara the term Madya represents the Yogic process by which the Kundalini Sakti is roused from the Muladhara and unites with the Para Siva at the Sahasrara. Mamsa really means the Kechari mudra which is the raising of the tip of the tongue to the palate. Matsya refers to pranayama or control of breathing. Mudra itself symbolises the Yogic state of dhyana while Maithuna stands for the highest form of yoga, namely samadhi. In the South, the Dakshinachāra or the Vaidika Achara of Sri Vidya has been generally prevalent. This is a happy and harmonious blend of the best in the Vaidik and Tantrik traditions. Veerachara is not much in vogue in the South, though stray cases have come to notice.

Members of our Peetam and Sri Vidya Upasakas in general will be interested to know of the close similarity between Shakta Tantras and the Vaidik Sri Vidya. To cite instances, two of them the Kularnava Tantra and the Tantra Raja Tantra bear a remarkable similarity to Sri Vidya. The former is of the Urdhvamnaya and enshrines the Prasadapara mantra. The Tantra Raja Tantra on the other hand devotes itself to Devi Worship through the Sri Chakra. Its similarity to the Vedic Bhavanopanishad and the Puranic Lalitopakyana is striking. This makes one believe that the Tantra Raja Tantra serves as the link between the Tantrik and Vaidik systems. More detailed research relating to the chronology of the Tantras may perhaps reveal that the Tantra Raja is a later development and refinement of the Tantrik system, as there is a *prima facie* case for such assumption.

It will be of interest to the readers to know that the Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam, thanks to the catholic outlook of the Adhyaksha, encourages its members to study the Tantra marga. In certain special cases where the members have special aptitude, they receive initiation in Tantra, according to the Vaidika Achara.

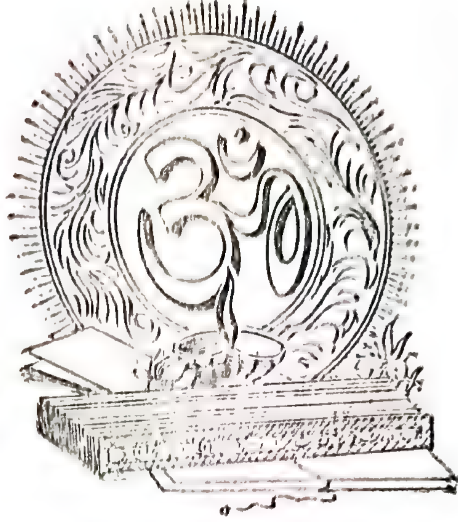
Due to severe limitations of space, only a sketch of some of the salient features of the great system has been attempted. If this has aroused the interests of the readers in Tantra Sastras, the object of this article will be fully achieved.

Let me conclude by quoting from the Niruttara Tantra of the importance of possession of a thorough knowledge of Sakti:

"Bahunam Janmanamanthe Saktignanam Prajayate

Saktignanam Vina, Devi, Nirvanam Naiva Jayate".

Rendered in English, the Sloka means that the desire to worship Devi comes to a person only after several births and that without such worship no person can attain Moksha"

ஜபயோகம்

(ஸ்ரீ குஞ்சுமணி)

வேதங்கள் ஈச்வரனின் வாக்கு அவை ஆகாசம் முழுவதும் ஒலிவடிவமாக நிரம்பியுள்ளன. தவ மஹிமையால், ஞானக்கண் பெற்ற "த்ரஷ்டாக்கள்" என்கிற முனிவர்களே முதன் முதலில் வேதங்களை அறிந்தவர்கள். பதினான்குலகங்களையுமாளும் ஈசனும் அனாதி. அவன் அருள்வாக்கான வேதங்களும் அனாதி. உலகம் உற்பத்தியாகிறது. வளர்கிறது. பிரளயம் உண்டாகிறது. ஸர்வமும் அழிகின்றன. ஆனால் ஈசனும் வேதங்களும் சாஸ்வதம். ஜீவன்கள் ஸ்திரமற்றுச் சுற்றுகின்றனர் பிறப்பு இறப்பு இரண்டையும் கடந்த துரிய நிலையடைந்த முனிவர்களும் நிலை பெறுகின்றனர்.

நாடிகள் அசைவதால் சித்தத்திற்கு ஒவ்வொரு விதமான விகாரங்களேற்படுகின்றன. சில நாடிகளசைவினால் ஆசைகளும், சில நாடிகளசைவினால் சோம்பலும், சோக, துக்க, இன்ப விகாரங்களும் தனித்தனியே ஏற்படுகின்றன. சாந்தம் ஏற்படும் போது முகத்தில் களை உண்டாகிறது. கண்கள் சிவக்கின்றன கோபத்தால். "ஐம்பதெழுத்தே அனைத்து வேதங்களும்" என்கிறார் திருமூலர். யாவும் சப்தமயமே. உலகம் த்வநி அல்லது ஒலியால் இயங்குகின்றது. சப்தமே உயிர்களை இணைக்கிறது. சிற்சில பீஜாக்ஷரங்களை நாம் உச்சரிக்கும் பொழுது, அந்த அக்ஷர த்வநியினால் எந்தெந்த உறுப்புகளில் ப்ராணவாயு ஸஞ்சரிக்கிறதோ அந்த இடம் ஸம்பந்தமான நாடிகள் சலனமடைவதால் மனத்தின் பற்பல வ்ருத்திகள் தோன்றி புண்யமும், ஆத்ம க்ஷேமமும் அடைய ஹேதுவாகின்றன.

ஜபம் என்பது தேவதையின் மந்த்ரத்தை திருப்பித் திருப்பித் தொடர்ச்சியாய் உச்சரிப்பது. "ப" என்ற எழுத்து ஜன்மஹேதுவான பாபத்தையும் "ஜ" என்ற எழுத்து ஜன்மாவையும் குறிக்கும். பாபமகற்றுவதால் ஜபம் எனப்படும். ஸத்குரு நாதன் மூலமாக உபதேசிக்கப்பட்டு வழிபடுவதே சிறந்த முறை. ஸ்ரீ மஹா பாரதத்திலே.

"ஜபஸ்து ஸர்வ தர்மேப்ய:
பரமோ தர்ம உச்யதே
அஹிம்ஸயா ச பூதானாம்
ஜப யக்ஞ: ப்ரவர்த்ததே"

என்றும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் "யக்ஞானாம் ஜப யக்ஞோஸ்மி" என்றும் "ஏஷமே ஸர்வ தர்மாணாம் தர்மோதிகதமோ மத:" என்றும் அருளியுள்ளனர்.

ஜபம் மாத்திரமே செய்யும் ஸாதகனையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யும். பல்லாயிரம் முறை ஜபிப்பதால் ஸம்ஸ்காரங்கள் தெய்வீகமாகி ஈச்வர க்ருபை ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீ த்யாக

ப்ருஹ்மத்திற்கு ஸ்ரீ ஸீதாராம தர்சனமும் ஸ்ரீ புரந்தரருக்கு ஸ்ரீ விட்டலன் தரிசனமும், ஸ்ரீ ஜயதேவ மஹாகவிக்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தர்சனமும் ஜபயோக ஸாதனையினால் தான்.

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ஒளிரும் எல்லையற்ற கடவுளை எல்லைக்குட்படுத்தி மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துவது ஜபமாகும்.

ஒவ்வொரு மந்த்ரத்தையும் முதன் முதலில் உணர்ந்து உலகிற்களித்தவர் அம் மந்த்ரத்தின் ருஷி எனப்படுவர். மந்த்ரம் உச்சரிக்கும் அளவை இலக்கண நியதிக்கு சந்தஸ் எனப்பெயர். எந்த தேவதையைக் குறிப்பிட்டுள்ளதோ அது மந்த்ர தேவதை யெனப்படும் ஒவ்வோர் மந்த்ரத்திற்கும் வித்தாகும் அக்ஷரமோ அல்லது அக்ஷரக்கூட்டமோ பீஜம் எனப்படும். இது மந்த்ரத்திற்கு தனி சக்தியை யளிக்கவல்லது பீஜம் மந்த்ர ஸாரம். மந்த்ர சக்தியாம் மாபெரும் மாளிகைக்கு அச்சாணிகளாக அல்லது தூண்களாக இருப்பது கீலகம் என்பர். இவை ஸாதகனின் குறைகளை களைகின்றன. எந்த தேவதையின் கருணைக்காக ஸாதகன் ஜபிக்கிறானோ அதை விநியோகம் எனக் குறிப்பிடுவர்.

மனித சக்தி நரம்பு மண்டலங்களின் நுனிகளின் மூலமாக செலவழிகிறது. முக்கியமாக தசப்ராணன் போன்ற கைகளிலுள்ள பத்து விரல்கள் மூலமாக, மந்த்ரயோக சக்தியை உடலெங்கும் வ்யாபித்து சேமித்துக் காக்கவே கரந்யாஸம், அங்கந்யாஸம் முதலியவை ஜபத்தின் அங்கங்கள் என்று ஏற்பட்டன. தேவதைக்கு ஷோடசோபசார பூஜை உண்டென்றாலும், மந்த்ர யோகத்திலே பஞ்சபூத தத்வங்களை ஸ்மரித்து கந்த, புஷ்ப, தூப, தீப, நைவேத்யங்களாக பஞ்ச பூஜை என்ற மானஸிக பூஜை ஜபத்திற்கு அங்கமாக உள்ளது. மந்த்ர தேவதையின் ஸ்வரூப, லீலா, குண விபூதிகளின் ஸ்மரணையே த்யான ஸ்லோகமாகிறது. இதற்கெல்லாம் பிறகு மூல மந்த்ர ஜபம் பீஜாக்ஷரக் கூட்டத்தை முன் வைத்து வருகிறது. பரம்பராக்ரமப்படி உபதேசிக்கப்பட்டு ஸாதகனை அருளுவது ஜபமாம் உயிரெலாம் வ்யாபித்து விளங்கும் ஆத்மாவும், மந்த்ர தேவதையும், மந்த்ரமும் ஒன்றே என்ற உண்மையைத் தத்துவ உணர்வுடன், ஸத்குருநாதன் க்ருபையால் சித்தசுத்தியடைந்து செய்யும் ஜபம் அபரிமித பலனளிக்கவல்லது.

மந்த்ரத்தின் பொருளை உணராது செய்யும ஜபமும் காலதாமதத்திற்கு பிறகே பலனளிக்க வல்லது

தேவதா பூஜா, ஜபம், தர்ப்பணம், ஹோமம், ஸமாராதனை என்கிற தசாம்சக் கணக்கிலே கூறப்படுவது ஜபத்தின் ஐவித பஞ்சாங்கமாகும்.

"மன்" என்கிற தாது சிந்திக்க என்றும் "த்ரை" என்ற தாது விடுவிக்க என்றும் பொருள்படும். "மந்த்ரம்" என்ற சொல் இவ்விரு தாதுக்களும் சேர்ந்து உண்டான சொல். மந்த்ரமே தேவதைதான்; "மநநாத் த்ராய தேதி மந்த்ர:" மனனம் செய்பவனை உய்விப்பதால் மந்த்ரம் என்று பெயர்படும்.

சப்தத்தின் நான்கு நிலைகள் வைகரி, மத்யமா, பச்யந்தி, பரை என்று பெயர் கொண்டவை. வாக்கில் உச்சரித்து காதுகள் கேட்கப்படுகின்ற நிலை சப்ததத்தின் வைகரி நிலை உச்சரிப்பவனுக்கு மாத்திரம கேட்பது மத்யநிலை. இதற்கும் சூக்ஷ்மமானதும் ஸாதகன் உச்சரிக்காதது மானது பச்யந்தி நிலை. பரை என்பது ஆதி ப்ரம்ம ஒலியாகும்.

ஜபம் மூன்று வகைப்படும். மானஸிக ஜபம், உபாம்சு ஜபம், வைகரி ஜபம் என்று கூறுவர். மனத்துக்குள்ளே ஏகாக்ரமாக சித்த சலனமின்றி முதிர்ந்த விவேகிகளுக்கே ஸாத்யமானது மானஸிக ஜபம். இரண்டாவது மனத்துக்குள்ளே உச்சரிக்கப்படுவது உபாம்சு வகை. மூன்றாவது வகை வாய்விட்டு பிறர் கேட்க உச்சரிக்கப்படும்படியான ஜபம்.

ஜபம் சித்த சுத்தி தரும். ஸம்ஸ்கார நாசத்தையும் பூர்வீக வாஸனைகளின் நாசத்தினால் தெய்வீக ஸம்பத்தையும் அளிக்கும். ஞானோதயம் தரும்.

ப்ரம்ம முகூர்த்தம், புண்ய ஸ்தல நதி தீரங்கள், மலைகள், அச்வத்த, வட வ்ருக்ஷநிழல்கள், துளஸி வனங்கள் முதலியவை ஜபத்திற்கு எடுத்தவை. திருமாலின் ஸந்நதி முன் ஜபம் கணக்கிட முடியாத பலனளிக்கும். பூமியில்

டலின் பாகம் படும்படி ஜபித்தால் ஆகர்ஷண சக்தியால் ஜபத்தின் சக்தி பூமியிலேயே இழுக்கப்படுவதால் பட்டு, கம்பளி, பலகை, தர்ப்பை, மான்தோல் புலித்தோல் முதலிய ஆஸனங்கள் உபயோகிக்க அவையவை தனித்தனி பலனளிக்க வல்லவை.

கணக்கிடாமல் செய்யும் ஜபம் பலனளிக்காது. நிஷ்காம்ய மோக்ஷமே லக்ஷ்யமாயின் ஜபத்திற்கு எவ்வித நியமமும் கிடையாது.

பொன், வெள்ளி, சங்கு, ருத்ராக்ஷம், துளசி, தாமரை மணி, ஸ்படிகம், டவளம் முதலியவைகளால் விதிப்படி கோர்க்கப்பட்டு, மேரு என்கிற சற்றே பெரிய மணி நடுவில் சேர்க்கப்பட்டு, பஞ்ச கவ்யாபிஷேகங்களினுல் சுத்தி செய்யப்பட்டதே ஜபமாலைக்குகந்தவை. இறைவன் பூஜையில் பூஜிக்கப்பட்ட மாலைகள் சிறந்தவையாம்.

ஜபம் செய்யுங்கால் ஆள்காட்டி விரலை உபயோகிக்காமல், மாலை பூமியில் படாமல், இடுப்புக்குக் கீழ் மாலை படாமல் ஜபிக்கவேண்டும். மாலை ஸாதகன் கண்களுக்கோ, பிறர் கண்களுக்கோ தெரியாமல் ஜபிப்பதே சிறந்தது என்பர் பெரியோர். இதற்கனுகூலமாக வடநாட்டிலே, முக்யமாக இமயமலை தீரத்திலே 'ட' வடிவுள்ள பட்டு அல்லது கம்பளிப்பை செய்து அதனுள் வலது கையை விட்டு மாலையையும் பைக்குள்ளேயே இருக்கும்படி ஜபிக்கிறுர்கள்.

மூன்று மணி நேரமாவது சலனமின்றி ஒரே மாதிரியாக உட்கார்ந்து ஜபம் செய்வது சிறப்பாகும். அவசரமாகவும், அசிரத்தையாகவும் ஜபிக்கலாகாது. ஒவ்வொரு நாளும் தவருமல் நியமமாக த்ருட நிச்சயத்துடன் ஒழுங்காக ஜபம் நடைபெறவேண்டும். ஒரே இடம், திசை, காலம், மந்த்ரம் எண்ணிக்கை இவை சீக்ர பலனளிக்கும். புரச்சரணை என்பது மந்த்ரத்தின் அக்ஷரலக்ஷஜபமாகும். தேள்கடி, பாம்புகடி முதலிய விஷஹர மந்த்ரங்களை ஸித்தி செய்ய கிரகண காலங்களில் சுத்தனுய்த் தண்ணீரில் நின்று கொண்டே ஜபிக்க பலன். பிரயோகப் படுத்துபவர்கள் பிரதி உபகாரம் எதிர்பார்க்காமல் இருந்தால் சக்தி குறையாது.

பிரதி தினம் பிரியமான மந்த்ரத்தை 108 முறையாவது எழுதுவது லிகித ஜபம் எனப்படும்.

ஸத்வ குணமுள்ள ஆகாரம் ஜப ஸாதனைக்கு உதவும், தாமஸ குணம் தரும் உணவு வகைகளை அறவே விலக்கவேண்டும், பாலும், பழங்களும் ஏகாக்ரத்திற்கு மிக உதவும்.

ஜீவனுள்ள போதே அது இல்லாத தாக்குவது ஜீவன் முக்தி. இதற்கு ஜபயோகம் ஹேது ஜபம் ஜபமாவதற்கு குரு அவசியம். விநயமில்லையேல் குருத்வம் புரியாது. ஆணவ மலமற அநுபூதி நிலை பெற குருநாதன் க்ருபை நாடவேண்டும்.

ஸ்ரீ பூர்ணுநந்த நாத ஸ்ரீ வித்யாபீடம் பற்பல மக்களை மறை முறையான ஜபயோக ஸாதனைகளில் ஈடுபட்டு உய்யும் வழியருள பகவானின் க்ருபையினுல் தோன்றியுள்ள ஸ்தாபனம். இஹத்தில் மனக்லேசமகலவும், தன தான்யாபி வருத்திக்கும் பீடம் மந்த்ர, யந்த்ராதிகளினுல் பெரும் பணியாற்றி வருகிறது

வாழ்க ஸ்ரீ பீடம்

வாழ்க ஜபயோகம்.

மனிதகுலம் ஜீவன் முக்தியுணர்வடைந்து என்றும் கைவல்ய தத்துவமஸிப்பதத்திலே

வாழ்க.

SRI GURUBYO NAMAHA

Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam

Sri S. RAJARAMAN
(Madras Educational Service)

Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam is unique in itself. It is one of the very few institutions of its kind in the country. I have been associated with the Peetam since 1962. Due to such association my life which looked gloomy took a miraculously new turn for the better with the result that many things which looked quite insurmountable became easy. My wife also got associated with the Peetam and we have gained [illegible] together with material benefits. We have learned the preliminary japas leading to Sri Vidya.

The Adyaksha is indeed a spiritual giant. He is simple, unassuming, and kind hearted. It is no exaggeration to say that he is christ like. Being a Grahasta himself he is alive to the difficulties of others. Due to frequent contact the Guru sishya relationship gradually emerges and a consciousness grows that we belong to one family. The most characteristic feature of the Peetam is the personal and individual attention that each member of the Peetam receives, and the prevalence of perfect Guru sishya relationship. The Guru quickens the process of evolution and carries the aspirant rapidly to the ultimate goal. The Adyaksha makes it clear that redemption is by ones own faith and effort only. He offers the necessary help and guidance.

The Adyaksha possesses rich and Variegated repertoire which he lavishly distributes to his disciples irrespective of caste, creed, sex, age or status. This is another important feature of the Peetam. What is required is sincerity, faith and devotion. One who gets attached to the Peetam finds himself coming under a mystic force which can be felt, experienced but not described. This is my experience as well as of my wife. The Peetam is the fountain source of spiritual knowledge. The Peetam is doing the excellent work of disseminating useful information about our religion. The rituals that are propagated are indeed exhaustive and authoritative. The four Navarathris are celebrated with great religious fervour and devotion. The singing of the Trisathi in ragamalika by the Adyaksha at the end of the Pooja is not only ennervating but exhilerating. The disciples of the Peetam are drawn from a wide cross section of the people and the Peetam has attracted many [illegible] Judicial and educational stalwarts. The colossal expenditure incurred for performing the Poojas and bringing out the publication containing rare stotras, Sahasranamas, together with the strain that they involve can only be imagined.

May the number who are genuinely interested in spiritual advancement increase. May the Peetam with the Adyaksha shine for ever so that humanity may be benefitted.

மந்திரங்களே தைவம்

(ப்ரஹ்மஸ்ரீ அக்னி ஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சார்ய ஸ்வாமின்)

பகவான் செய்யும் காரியங்களை செய்யவே ஏற்பட்டது மந்திரம். தைவத்திற்கு மந்திரம் என்ற உருவம் உண்டு. இது ப்ரத்யக்ஷமானது. மனனம் பண்ணுவதின் மூலம் இது தைவ சக்தியை உண்டாக்குகிறது. மந்திரம் என்ற கொள்கை பாரததேசத்திற்கு தனியானது. மந்திரம் என்ற வார்த்தையே அழகானது. மந்திரம் என்ற சொல்லுக்கு பல பொருள்கள் பல கருத்துக்கள் இருந்தாலும் எழுத்து உருவத்திலுள்ள தைவம் என்ற பொருளே பொருத்தமானது. ருக்வேதத்திலேயே மந்திரம் என்ற வார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வரை அதனுடைய உள்பொருள் மாருமல் பழக்கத்திலிருந்து வருகிறது. மந்திரம் என்ற வார்த்தையை, காதால் கேட்டவுடனேயே இன்றும் தைவிக உணர்ச்சி ஏற்படுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். ஸ்தூல திருஷ்டியில் கவனிக்கும் காலத்தில் மனனம் பண்ண ஸாதகமாக இருப்பது மந்திரம் என்று தோன்றுகிறது. தன்னை மனனம் செய்பவர்களை காப்பாற்ற ஏற்பட்டது மந்திரம் என்ற கருத்தையும் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். மந்திரங்கள் மூலம் கடவுளின் உருவம், இயற்கை, குணம், முதலியவைகளை நாம் ஞாபகபடுத்திக் கொள்கிறோம். மந்திரங்களை வேத மந்திரங்கள், தாந்திரிக மந்திரங்கள் என்று இருவிதமாக பிரிக்கலாம். வேத மந்திரங்கள் ருக், யஜுர், ஸாம, அதர்வ மந்திரங்கள் என்று காணப்படுபவை, தாந்திரீக மந்திரங்கள் ஒரு அக்ஷரம் முதல் அநேக அக்ஷரங்கள் உள்ள. பீஜாக்ஷர ரூபமாகவோ அந்த அந்த தேவதையின் நாமாவை அடிப்படையாக கொண்டோ ஏற்பட்டவை. ஆனால் மந்திரம் என்ற பெயர் இரண்டிற்கும் பொதுவானது. வேத மந்திரங்கள் விரிவாக அமைந்து உள்ளன. அந்த அந்த தேவதைகளை குறித்து அவர்களிடம் [illegible] தன்னுடைய வேண்டுகோளை தெரிவிக்க வேத மந்திரங்கள் ஏற்பட்டன. ருக் மந்திரம் செய்யுள் நடையில் அமைந்து உள்ளது. ஸாம மந்திரங்கள் ருக் மந்திரம் போன்ற [illegible] வைத்திருந்தை அடிப்படையாக கொண்டவை. யஜுர் மந்திரங்கள் மிக சிறிய வாக்கியங்கள். ருக்வேத மந்திரங்கள் தேவதைகளை வழிபட ஏற்பட்டவை. யஜுர் வேத மந்திரங்கள்

கர்மாவை செய்யும் காலத்தில் சொல்ல ஏற்பட்டவை. இருவகை மந்திரங்களும், விரிவாகவே அமைந்து உள்ளன. ருக், யஜுர், ஸாம மந்திரங்களுக்கு அந்த அந்த கர்மாக்கள் ஸம்பந்தமிருப்பதினாலேயே மந்திரத்வம் ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது, அந்த அந்த மந்திரத்தின் உருவத்தை வேதமே விவஸ்தை செய்து விட்டது. வேத மந்திரங்களை பாராயணம் செய்யும் காலத்தில் வேதம் முழுவதும் மந்திரமாக ஆகிவிடுகிறது. கர்மாக்களில் விநியோகம் செய்யும் காலத்தில் அந்த அந்த மந்திரங்களுக்கு தனி அர்த்தமிருந்தாலும், பாராயண காலத்தில் இந்த மந்திரங்களில் தனித்த நிலை மறைந்து ஒரே உருவமாக ஆகிவிடுகிறது. பிற்காலத்தில் வேத மந்திரங்கள் போல் பீஜாக்ஷரத்தை முக்யமாக் கொண்ட அந்த அந்த நாம மந்திரங்களும் உண்டாகி இருக்கின்றன. பீஜாக்ஷரம் நாம மந்திரம் இவைகள், ஸங்கிரஹமாக இருக்கின்றன. இதற்காக த்யான ச்லோகங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அவ்விதமே பீஜாக்ஷரத்தின் கருத்துக்களும்; நாமாக்களின் கருத்துக்களும் உபதேச பரம்பரையிலேயே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்து இருக்கின்றன. வேத மந்திரங்களின் அர்த்தத்தை எப்படி நாம் ப்ரகிருதி, ப்ரத்யய, விவேகத்தால் தெரிந்துகொள்ள முடியுமோ அவ்விதம் தாந்திரிக மந்திரங்களின் கருத்தை சுலபமாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. இதனால் மந்திரம் என்ற சப்தத்திற்கு ரஹஸ்யம் என்ற அர்த்தமும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனாலேயே பிறருக்கு தெரியாமல் செய்யப்படும் ஆலோசனைகளை மந்திராலோசனை என்று கூறுகிறோம். வேத மந்திரங்களின் தைவத் தன்மைக்கு உபநயனம், காயத்ரீ ஜபம் ஆசார்யனிடமிருந்து க்ரஹிப்பது உபாகர்ம உத்ஸர்ஜனங்கள இவைகள் அவசியமானவை அவ்விதமே, தாந்திரீக மந்திரங்களுக்கும் தீக்ஷை, குரு உபதேசம், ஜபம், புரச்சரணம் இவை தேவையானவை. வெறும் பீஜாக்ஷரமாகவோ, நாமஸ்வரூபத்திலேயோ உள்ள எழுத்துக்கள் குரு உபதேசம் முதலியவைகளால் பூரண தெய்வ தன்மை உள்ளதாக ஆகிவிடுகின்றன. அந்த அந்த மந்திரங்களில் ஸித்தி அடைந்த குரு, மந்திரங்கள் உபதேசிப்பதின மூலம் தன்னிடம் உள்ள தெய்வ தன்மையை மந்திரங்கள் மூலம் சிஷ்யர்களிடம் சேரும்படி செய்கிறான், அதை தொடர்ந்து சிஷ்யனும் ஜபம் செய்து தைவத் தன்மையை வளர்த்து விடுகிறான். மந்திரம் என்பது பாஷைகளுக்கு அப்பால் உள்ள தத்வம். மந்திரங்கள் தன் காரியங்களை செய்யும் போது, எழுத்துக்கள், பதம், என்ற உருவத்தை மறந்து ஒரே தைவ ரூபமாக நிற்கிறது. மந்திரங்கள் தைவம் செய்யும் காரியங்களை செய்ய ஏற்பட்டவை. "படைத்தல்," "காத்தல்," "அழித்தல்" என்ற முத்தொழில்களும் மந்திரங்களுக்கு உண்டு. பழங்கால யுத்தங்களில், மந்திரங்களே ஆச்சர்யத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய காரியங்களை செய்து இருக்கின்றன. அஸ்திரம் சஸ்திரம் என்ற லௌகிக சாதனங்கள் மந்திரங்கள் மூலமாகவே பல காரியங்களை செய்து இருக்கின்றன. மழை உண்டாக்குவது, மழையை நிறுத்துவது. அவ்விதமே காற்று நெருப்பு, இவை போன்றவைகளை மந்திரங்கள் உண்டாக்கியும் அழித்துமிருக்கின்றன. மந்திரங்களுக்கு எவ்வளவு சக்தி உண்டு என்பதை விச்வாமித்ரர் ராமனுக்கு செய்யும் உபதேசத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். மேலும் மனிதனுடைய வாழ்நாளுக்கு ஒரு மந்திரத்தின் பலம் தேவை என்பதை பலை, அதிபலை என்ற மந்திரத்தை உபதேசிக்கும் ஸமயத்தில் விச்வாமித்திரர் வற்புறுத்தி பேசுகிறார். நல்ல காலத்தில் ஸத்குருவினிடமிருந்து பெற்றதாயும் இவருடைய ஸித்தாரி கோஷ்டங்களுக்கு இசைந்ததாக உள்ள மந்திரங்கள், சிஷ்யனுக்கு உதவுகின்றன. மந்திரங்களுடைய தைவ சக்தியை விளக்கி, யஜுர் வேதத்தில் ஒரு கதை சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் சுருக்கம் பின் வருமாறு: நிருமேதன், பருச்சேபன் என்ற இரண்டு ப்ரம்மசாரிகள் தங்களுடைய மந்திர சக்தியை பரிக்ஷிக்க எண்ணினார்கள். ஈரக் கட்டையில் மந்திரம் மூலம் யார் நெருப்பை உண்டுபண்ணுகிறானோ அவனே மந்திர சக்தி உள்ளவன் என்று நிர்மாணிக்க நினைத்தார்கள். நிருமேதன் என்பவன் மந்திரத்தை சொன்னவுடன் புகை மட்டும் உண்டாயிற்று. பருச்சேபன சொன்ன உடன் நெருப்பு உண்டாயிற்று.

மதம் மனிதனின் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்ற ஏற்பட்டது. வேதம் இந்த நோக்கத்

துடன் தான் காம்ய கர்மாக்களை விதிகக்கிறது ஆனல் காலக்ரமத்தில் அபிலாஷைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. லௌகிகஸாதனங்கள் எவ்வளவு வளர்ந்தும் போதவில்லை. வளர்ந்து வரும் உலகத்தில் மனிதனின் தனிப்பட்ட பலமோ. அந்ததந்த பதார்தங்களின் சக்திகளோ மனிதனை பாதுகாக்கவில்லை. மனிதனின் உருப்புகள் போல் தைவ பலமும் அவச்யமானதாக ஆகிவிட்டது. இந்த தேவையை பூர்த்தி பண்ணவே மந்திர சாஸ்திரங்கள் ஏற்பட்டன. ஏழு கோடி மந்திரங்கள் இருப்பதாகப் பெரியோர்கள் கூறுகிருர்கள். நூல்களில் சில மந்திரங்களே காணப்படுகின்றன. உபதேச பரம்பரையில் கணக்கற்ற மந்திரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மந்திர ஸம்பிரதாயத்தை பாதுகாத்து ப்ரசாரமும் செய்யவே ஸ்ரீ பூர்ணநந்தநாத ஸ்ரீ வித்யா பீடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ப்ரகிருத பீடத்தின் அதிபர் பலவித மந்திரங்களில் ஸித்தியை அடைந்திருப்பதுடன் பலருக்கு மந்திரங்கள் மூலம் உதவியும் வருகிருர்கள். மந்திர ஸம்பிரதாயத்தை வளர்த்துவரும் இந்த பீடம் மேல் மேலும் வளர பகவானை பிரார்த்திக்கிறேன். ✓

அபிலாஷைகள் வளர்ப்பது வேண்

ௐ

ப்ரபு ஸம்ஹிதை

நித்யாக்னிஹோத்ரீ
டாக்டர் V. R. லக்ஷ்மீகாந்த சர்மா ஸோமயாஜி
லலிதா பார்மஸி, கும்பகோணம்.

வைதீக மதத்திற்கு மூலப்ரமாணம் வேதமாகும். இதையே "ப்ரபு ஸம்ஹிதை" என்றும் கூறுவர். ப்ரபு ஸம்ஹிதை என்றால் அரசனின் ஆணை என்று பொருள். ஆனால் உற்று நோக்குங்கால் அரசன் சதுரங்க ஸைன்யத்துடன் எப்படி விளங்குகிறானோ அது போல வேதயானது ஆறு அங்கங்களுடன் கூடியிருப்பதால் இப்படி பொருள் கூறுவது உகந்ததாகும்.

வேதத்தின் பொருளை அறிய வேண்டுமானால் அதன் ஆறு அங்கங்களின் அறிவு அவச்யமாகிறது.

சீக்ஷா வ்யாகரணம் சந்த:
2 3
நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம் ததா |
2
கல்பச்சைதி ஷடங்கானி
3 3
வேதஸ்யாஹு: மனீஷண: ||
3

மேற்கண்ட ஆறு அங்கங்களையும் வேத புருஷனுடைய அவயவங்களாகக் கூறுவர்.

முகம் வ்யாகரணம் தஸ்ய
2
ஜ்யோதிஷம் நேத்ரமுச்யதே
நிருக்தம் ச்ரோத்ரமுத்திஷ்டம்
3 4
சந்தஸாம் விசிதி: பதே |
2 3
சிக்ஷா த்ராணந்து வேதஸ்ய
4 3
ஹஸ்தோகல்பான் ப்ரசக்ஷதே ||

வேதபுருஷனுக்கு "வ்யாகரணம்" முகமாகவும் "ஜ்யோதிஷம்" கண்களாகவும், "நிருக்தம்" காதுகளாகவும், "சந்தஸ்" பாதங்களாகவும் "சிக்ஷை" மூக்காகவும், "கல்பங்கள்" கைகளாகவும், சொல்லப்படுகின்றன. ரிக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம், அதர்வண வேதம் என நான்கு பிரிவுகளாக வேதமானது பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேதங்கள் உலக க்ஷேமத்திற்காக அனுஷ்டிக்கப்படும் யக்ஞ கர்மாவில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. யக்ஞகர்மானுஷ்டானமானது நான்கு பிரிவுள்ள ரித்விக்குகளைக் கொண்டு செய்யப்படுகிறது. ரிக்வேதம் பயின்றவர்களைக் கொண்டு "ஹௌத்ரம்" என்ற பாகத்தையும், யஜுர் வேதம் பயின்றவர்களைக் கொண்டு "ஆத்வரம்" என்ற பாகத்தையும், ஸாம வேதம் பயின்றவர்களைக் கொண்டு "ஔத்காரம்" என்ற பாகத்தையும் செய்து வைப்பர்.

அதர்வ வேதமானது யக்ஞ அனுஷ்டானத்தில் நேரடியான ஸம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் அந்த வேதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யக்ஞானுஷ்டானம் செய்கையில், அந்த வேதத்திலிருந்து "ஹௌத்ரம்," "ப்ரம்மத்வம்" முதலிய மந்த்ர பாகங்கள் க்ரஹித்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே அந்த வேதத்தைத் தனியே கூறாமல், அதை உள்ளடக்கி "த்ரயீ" என்றே வேதங்களைக் கூறுவர்,

வேதத்தின் அங்கங்களுள் "சிக்ஷை" என்பது அக்ஷரங்கள் உண்டாகும் இடத்தையும், உச்சரிக்கும் முறையையும் ஸ்வரத்தையும் தெளிவு படுத்துகிறது. "வ்யாகரணம்" வேதத்தில் உள்ள பதங்களுக்கு "இலக்கணப்

பொருள்'' கூறுவது. "சந்தஸ்" மந்திரங்களில் காணும் அக்ஷரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு மந்த்ரங்களுடைய நடையை (Metre) நிர்ணயிப்பது ஆகும். (உ-ம் அனுஷ்டுப், காயத்ரீ, த்ருஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்க்தி). "நிருக்தம்'' என்பது வேதத்தின் பொருளை விளக்குவது. "ஜ்யோதிஷம்'' கர்மானுஷ்டானங்களுக்கு முக்யமான திதி வார நக்ஷத்ரங்களை நிர்ணயித்துக் கொடுப்பது

கல்பம் இவ்வேதங்களில் கூறப்பட்ட மந்த்ரங்களுக்கு உபயோக முறையை விளக்குவது.

(1) ரிக்வேதத்திற்கு ஆச்வலாயனரும் (2) யஜுர் வேதத்திற்கு "சாகா" or உட்பிரிவுகளை அனுஸரித்து, ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், காத்யாயனர், ஸத்யாஷாடர், வைகானஸர் பாரத்வாஜர் முதலியவர்களும், (3) ஸாம வேதத்திற்கு த்ராஹ்யாயணர், லாட்யாயனர் என்ற கல்ப ஸூத்ர மஹரிஷிகள் நமக்குத் தெளிவாய் உபதேசித்துள்ளார்கள். இதே போல வேத ப்ரமாணத்தை அநுமானம் செய்து க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்களையும் மஹரிஷிகள் அருளியிருக்கின்றனர். க்ருஹ்ய ஸூத்ரங்களின் துணையைக் கொண்டே உபநயனம், விவாஹம், ஔபாஸனம், ஸ்தாலிபாகம் முதலிய கர்மாக்களை செய்து வருகிறோம்.

இப்படி ஆறு அங்கங்களுடன் கூடிய வேதத்திற்கு தாயாக விளங்குவது "காயத்ரீ" என்ற மஹாமந்த்ரமே.

"ஸ்துதோ மயா வரதா வேத மாதா"
3 3

"காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதா"
3 2 3

—என்றும் கூறுவர்

இந்த காயத்ரியே பரப்ரும்ம ஸ்வரூபிணியான ஸ்ரீ வித்யை ஆவாள். "காயத்ரீ வ்யாஹ்ருதி: ஸந்த்யா'' என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் கூறுகிறது. ஸகல வேதங்களாலும், ஸகல சாஸ்த்ரங்களாலும் ஸ்ரீ வித்யா தத்வமே கூறப்படுகிறது. ஸர்வோபநிஷதுத்க்ருஷ்டா, ஸர்வ வேதாந்த ஸம்வேத்யா, நிஜாக்ஞாரூப நிகமா என்றும் லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் கூறுகிறது. ச்ருதியானது—"சத்வாரி வாக்பரிமிதா பதானி''......என்று கூறி ஸ்ரீ பரதேவதையின் பரா, மத்யமா, வைகரீ ஸ்வரூபத்தை வர்ணிக்கிறது. ஸதஸ்ஸின்னேவாகாசே. ஸ்த்ரியம்...... ஸா ப்ரஹ்மேதி என்ற கேனோபநிஷதம் கூறுவதையும் பார்க்கிறோம். இந்த ஸ்வரூபத்தையே "யோவைதாம் ப்ரஹ்மணோ வேத:, "ஸதாநந்த பரிபூர்ண ஸ்வாத்மைவ பரதேவதா லலிதா'' என்றும் ச்ருதி கூறுகிறது. சாந்தோக்ய ச்ருதியில் "ப்ரஹ்ம வித்யாம்'' என்ற பதத்திற்கு "ப்ரஹ்மண:—ரிக், யஜுர் ஸாமாக்யஸ்ய, வித்யாம்—ப்ரஹ்மவித்யாம்'' என்று ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாள் பொருள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

"உத்தமே சிகரே தேவி பூம்யாம் பர்வத மூர்த்தனி'' என்ற ச்ருதி வாக்யமும். "ஸுமேரு மத்ய ச்ருங்கஸ்தா'' என்று லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் கூறப்படுவதையும் கவனிக்கவேண்டும். "யா ஸந்த்யா ஸாச சித்ரூபா. மாயாதீதா ஸுநிச்சலா, ப்ரஹ்மவித்யாஸ்வரூபிணீ'' என்பதும் கூடத்ரயங்களுடன் ப்ரகாசிக்கின்ற பரதேவதையையே குறிப்பிடுகிறது அல்லவா ?

இப்பரதேவதையின் நிலையையே "சத்வார ஈம் பிப்ரதி க்ஷேமயந்த:'' என்று ரிக்வேதம் புகழ்கிறது.

"ஸைஷா பராசக்தி:, ஸைஷா சாம்பவீ வித்யா, காதி வித்யேதிவா, ஹாதி வித்யேதிவா, ஸாதிவித்யேதிவா ரஹஸ்யம், ஓம் ஓம் வாசி ப்ரதிஷ்டா ஏஷா ஆத்ம சக்தி:, ஏஷா விச்வ மோஹினி, பாசாங்குச தனுர்பாண தரா, ஏஷா ஸ்ரீ மஹாவித்யா'' என்றும், "ஸ்வயம் ப்ரபா'' என்றும் ஸூதஸம் ஹிதையிலும் கூறப்படுவதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ வித்யா பரதேவதையின் அவயவங்களாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள கூடத்ரயங்களால் ஸகல வேத ஸாரங்களும், ஸகல சாஸ்த்ர

ஸாரங்களும், ஸகல புராணங்களின் உட்கருத்துக்களும், பகவானின் ராமக்ருஷ்ணாதி அவதாரங்களில் நடந்த லீலா விபூதிகளும் கூட விளக்கப்பட்டு இருப்பதாய் பெரியோர்கள் கூறுவர்.

ஸகல வேதஸார பூதையான ஸ்ரீ வித்யையின் ப்ரபாவத்தையே ஸகல வேதங்களும் கூறுவதாலும், வேதத்திற்கு ''ப்ரபு ஸம்ஹிதை'' என்ற பெயரும் உகந்ததே. ஸ்ரீ அம்பாளை ''ஸ்ரீ மஹாராக்ஞீ'' என்றல்லவா லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் குறிப்பிடுகிறது!

ஆகவேதான் ஸ்ரீ வித்யையின் உபாஸனையைப் பற்றிக் கூறுகையில் ''ராஜ்யம் தேயம், சிரோதேயம், நதேயா ஷோடசாக்ஷரீ'' என்றும் ''யதிவா பஸ்சிமம் ஜன்ம யதிவா சங்கரஸ்வயம், தேனைவ லப்யதே வித்யா ஸ்ரீமத் பஞ்சதசாக்ஷரீ'' என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஜகன்மாதாவான ஸ்ரீ ஸ்ரீவித்யா பரதேவதையின் உபாஸனையில் ஜன்மாந்தர பாக்ய வசத்தால் ஈடுபட்டுள்ள பெரியோர்களுக்கு எனது வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இக்கட்டுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

தேவீம் வாசமஜனயந்த தேவா
3 3
தாம் விச்வரூபா: பசவோ வதந்தி |
3
ஸா நோ மந்த்ரேஷூர்ஜம் துஹானா
3
தேனுர்வாகஸ்மானுப ஸுஷ்டுதைது ||
3 3

SACRED WATERS

By **DHARMANANDA**

Universal Unity and Causation, Human Solidarity, Law of Karma and Reincarnation are the four great pillars over which any and every great exposition of Value is attempted to be made by sages who are neither ancient nor modern but who ever stand by Humarity from its infancy to its present middle-age maturity. They clothe their thoughts so vitally needed for all in mystery language. It is accessible to all irrespective of caste, colour or creed. It being the ocean of Knowledge which spreads from shore to shore of the evolution of sentient beings, unfathomable in its deepest parts, it gives the greatest minds their fullest scope, yet shallow enough at its shores, it will not overwhelm the understanding of a child.

The blinds which conceal the real mysteries of Esoteric Philosophy are great and puzzling. The veil however may be a little removed and some explanation offered to the earnest seekers, as we are called upon to shed light on other minds through our mind.

That the word WATER is one such blind, used admirably sagaciously in archaic literature, will be at once apparent when one feels an awe-inspiring reverence as he meditates on the first three of the ten great avataras (descents of the Universal spirit) with which most of mankind is familiar : the *Matsya Kurma*, *Varaha*, (the fish, the tortoise, the boar) having had their mission in "*Water*," the colourless, transparent, tasteless, odourless compound of oxygen and hydrogen, in liquid state, convertible by heat into steam and by cold into ice ! the simple word "Water" then is not so simple but subtle, secret and sacred. Let us therefore approach the subject with an open mind and unveiled spiritual perception.

In the Vedic Mantras occur freely the statement "The three worlds terrestrial, astral and celestial are the *Sacred Waters*"

Allegory is found in the churning of the Ocean (Vast expanse of the waters) by the gods in the Hindu mythology.

"Thou art *Varuna*, God of *Waters*" Says Arjuna to Sri Krishna while experiencing the vision of His Divine form.
GITA XI (29)

"And when the embodied SELF surpasseth these three qualities of of Goodness, Action and Indifference which are Co-existent with the body, it is released from rebirth and death, old age and pain, and drinketh of the *Water of Immortality* says Sri. Krishna.
GITA XIV (20)

The words "as sweet as the *Waters of Life*" are used by Sri Krishna
GITA XVIII (37, 38).

In the very last Chapter of The Holy bible entitled The Revelation of St. John The Divine' appear the following recondite statements :

"And he showed me a pure river of *Water of Life*, clear as crystal, proceeding out of the throne of God and of the lamb." Ch. 22 V. (1)

" And whosoever will, let him take the *Water of Life* freely.

Ch. 22 V. (17)

No man can swim unless he enters deep water. No bird can fly unless its wings are grown, and it has space before it and courage to trust itself to air. It needs depth of vision and breadth of imagination on the part of the enquiring mind to probe into the secrets of the above mentioned statements. On the matrix of *Verbum* has been laid the thought celestial and the penetrating glance of the mind has the capacity, when directed by the Real Inner Man, to lift up the veils one by one and be able to get a close range view—a direct perception of the Truth behind anything.

The Puranas go on record that Maha Vishnu took the from of a Boar (*Varaha Avatara*) and penetrated the *Waters* and recovered this world of ours; The present period of Evolution bears the terminology *Sveta Varaha Kalpa* in honour of this mythological event. The Varaha however is no simple boar; it seems to have meant at first some antediluvian lacustrine animal " delighting to sport in Water" (*Vayu Purana*). What a masterpiece of allegory to preserve for posterity the truth of *Chaos Theos Cosmos*, restricted in a minor sense to our Earth which had the *Involution* of Spirit completed and *Evolution* of Matter progressed for enough with its five elements admirably functioning in perfect rhythm and co-ordination putting on the scene self-conscious man in male and female bodies for now over eighteen million years and over.

What is the primordial CHAOS but AETHER! the **Moderm** Ether; not such as is recogniged by our scientists, but such as it was known to the ancient philosophers; Ether with all its mysterious and occult properties containing in itself the germs of universal creation; Ether the celestial virgin, the spiritual mother of every existing form and being, from whose bosom as soon as "incubated" by the Divine Spirit, are called into existence Matter and life, Force and Action. Electricity, magnetism, heat, light and chemical action are so little understood even now that fresh facts are constantly widening the range of our knowledge. Who knows where ends the power of this protean giant—Ether; or whence its mysterious origin?—Who, we mean, that denies the Spirit that works in it and evolves out of it all visible forms?

Brahma is the THEOS, evolving out of CHAOS (space that is plenum or POORNAM not soonyam) or the " Great Deep" the WATERS over which SPIRIT—SPACE personified by AYANA—the Spirit moving over the face of the future boundless Kosmos. is silently hovering, in the first hour of re-awakening.

Although *Universal Brotherhood* is a fact in Nature and *Humanity* is *One*, yet clothed as we are in bodies Indian, and growing as we do amidst the fauna and flora provided by our ancient *Aryavartha*, it is but natural for us to look to the river Ganges as the pride of our land. This perennial river aside from having inspired all the bards of the land down the ages, leads us to metaphysics in that her first abode was celestial as *Akasa—Ganga*. The property of Akasa is *Sound*. From it have streamed forth the other elements of Air, fire, water and Earth evolving **pari pasu** our gnanendriyas (organs of perception) and Karmendriyas (organs of action) to experience sabdha — sparisa, — roopa — rasa — gandha (sound - touch - sight - taste - smell). This has made our work easy to aid the seeker after knowledge to look into the idea of pilgrimage the terrestrial parallel of the celestial movement of the Eternal Monad (the evolving soul) from *Be-ness* through *Becoming* to *Being*.

MAN in form, the crown piece of Evolution is then the fitting habitat for the God to be seated in his heart "I am the Ego seated in the hearts of all beings" says Sri Krishna in the Bhagavat Gita ch. X v. (20). Where then are we to seek for help? Seeking within does not however preclude us from seeking without, as certainly we have to be clear-eyed enough to look for our *Elder Brothers*—those who have become radiating points of the Universal Wisdom who live regenerating the world even as the spring season does; they who having crossed the ocean of existence have chosen to remain with us in order to aid us to become Mahatmas. Hark to the mellifluous words of Sri Krishna:

> "There is nothing O son of Pritha, in three regions of the Universe which it is necessary for me to perform, nor anything possible to obtain which I have not obtained; and yet I am constantly in action".
>
> —GITA III (22)

And again we are given in *Varuna* the God of *Waters*, the synthesis of the endless ramifications of Powers—rates of vibrations now being discovered by advanced science which is knocking at the doors of Metaphysics to unlock the doors of the mysteries. Inquire of the earth, the Air, and the *Water* of the secrets they hold for you; the development of your inner senses will enable you to do this. Inquire of the Holy ones of the earth of the secrets they hold for you; the conquering of the desires of the outer senses will give you the right to do this. Inquire of the *Inmost*, the one, of its final secret which it holds for you through the ages. The great and difficult victory the conquering of the desires of the individual soul, is a work of ages; therefore expect not to obtain its reward until ages of experience have been accumulated."

Perhaps it would be fitting to conclude this article with what Sri Adi Sankara had said in his *Kasi-Panchakam* with incomparable grace and majesty. "In the sacred temple of one's own body must be recognised the *Waters of Wisdom* of the three worlds. In the combination of *effort* with *Devotion* and *Faith* must be concourse *Prayaga* be located. In it must also be realized the transcendental aspect of *Omniscience* with the aid of the eternal witness—the functioning of *Self-conciousness*; Where else are we to seek for the *Sacred Waters*?!".

A Pilgrim hath returned back from the other Shore. Peace to all beings.

மந்த்ரசாஸ்த்ரமும் அதன் அநுஷ்டான விதிகளும்

நமது ஸனாதன மதத்தில் வைதீக மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தது மந்த்ர சாஸ்த்ரம். இதன் ஒரு பாகம் ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராண காலத்திற்குப் பின், தந்த்ர சாஸ்திரங்களில் (தச மஹாவித்யாவில்) சேர்க்கப்பட்டது.

''மநநேந த்ராயதே - இதி மந்த்ரம்'' என்றும் ''மகாரம் மநநஞ்சைவ த்ரகாரம் த்ராண முச்யதே, மநநாத் த்ராணமித்யாஹுர் மந்த்ரம் இத்யபிதீயதே'' என்று மந்த்ரங்களின் பெருமை கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ப் பண்டைகால நூலான தொல்காப்பியம் ''நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையில் கிளக்கும் மறை மொழிதானே மந்திரம் என்ப'' என்று கூறியிருப்பதால் வேதமும் அதன் ஜீவனாகிய மந்த்ர சாஸ்திரமும் நமது தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு விளங்கி வருகிறது நமது தமிழ் நாட்டில் விளங்கி வந்த ஸித்தர்கள் மந்த்ர சாஸ்திரத்தில் மஹத்தான அநுஷ்டானம் உள்ளவர்கள் என்பதை அவர்கள் பாடல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அவர்கள் இயற்றிய சூத்திரங்களில் அழகாகவும் சூக்ஷ்மமாகவும் பொதிந்திருக்கும் மந்திரங்கள் பல உள. பரிபாஷையிலுள்ள யந்த்ர விதானங்கள் சிறப்புவாய்ந்தவைகள். அப் பாடல்களின் அமைப்பும் இலக்கண இலக்கிய மேன்மையும் அவர்களுக்குத் தமிழ் மொழியிலுள்ள புலமையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மந்த்ரங்களை உச்சரிக்குங்கால் ஏற்படும் த்வனி மஹா சக்தி வாய்ந்தது; தெய்வீகமானது. ''தெய்வாதீனம் ஜகத்ஸர்வம், மந்த்ராதீனந்து தெய்வதம்'' என்றபடி உலகம் மந்த்ரசக்தியில் ஏற்பட்ட தெய்வீக சக்தியால் வியாபித்து விளங்கி வருகிறது.

தேவதோபாஸனைக்கு மந்த்ரம் அத்யாவச்யமானது. உபாஸனை ஐந்து அங்கங்கள் கூடியது.

அவை பூஜை, ஜபம், தர்ப்பணம், ஹோமம், ப்ராஹ்மண போஜனம் என ஆகும். தர்ப்பண, ஹோமம் செய்ய முடியாதவர்கள் விதிப்படி அதிக ஆவர்த்தி ஜபம் செய்யலாம். வேத ப்ராஹ்மண போஜனமிட வசதி இல்லாதவர்கள் எறும்புகளுக்கு அரிசி நொய் போடலாம். அதை அனுசரித்தே அரிசி மா கோலம் (சுண்ணாம்பு மாவான மொக்குமா அல்ல) நாம் தினசரி போடும் ஸம்ப்ரதாயம் இருந்து வருகிறது. அவைகள் ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஷண்மத தேவதைகளையும் அவைகளின் அங்க உபாங்க தெய்வங்களையும் உபாஸிக்க ஏற்பட்டவையாகும். அத்தகைய மந்த்ரங்களில் சிலவற்றையும் அவைகளின் அனுக்ரஹத்தால் ஏற்படும் பலன்களையும் கீழ்விவரிக்கிறோம்:-

மஹாகணபதி: ஸகல விக்ன நிவாரணம், ஸர்வ கார்ய ஸித்திப்ரதம், ஷட்கர்ம ப்ரயோகம், கேதுக்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

லக்ஷ்மீ கணபதி: ஸம்பத்ப்ரதம், ஸௌபாக்ய ப்ரதம்.

வல்லப கணபதி: வாக்ஸித்தி, கார்யாநுகூலம், ஜனவசீகரம், வித்யாப்ரதம்.

த்ரைலோக்ய ஸம்மோஹன கணபதி: ஸர்வ ஜனவசீகரம், ஜனாகர்ஷணம்.

ஸித்த கணபதி: விக்ன நிவாரணம், கார்யாநுகூலம்.

உச்சிஷ்ட கணபதி: ஸர்வ ஸித்திப்ரதம், ஷட்கர்ம ஸாதனம்.

ஷடக்ஷர ஸுப்ரஹ்மண்யம்: மோக்ஷப்ரதம்.

த்வாதசாக்ஷர ஸுப்ரஹ்மண்யம்: தர்மார்த்த காம மோக்ஷப்ரதம்.

கார்த்திகேயம்: புத்ரப்ரதம்.

குமார தந்த்ர விதான ஸுப்ரஹ்மண்ய மந்த்ரங்கள்: பூதப்ரேத, பிசாச அபஸ்மார நிவாரணம்; புத்ரதோஷ நிவாரணம்; சத்ருபாதா நிவாரணம்; அங்காரக க்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

ஷடக்ஷரமாறல்: ஷட்ப்ரயோக பலப்ரதம்.

ஸம்மோஹன சாஸ்தா: லோகஸம்மோஹன வசீகரணம், புத்ரப்ரதம்.

உக்ர சாஸ்தா: சத்ருபீடா நிவாரணம், அஷ்டக்ரஹ பீடா நிவர்த்தி, கேதுக்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

ஸ்மசான சாஸ்தா: சத்ரு ஸம்ஹாரம்.

இடும்பன்: சத்ரு சேஷ்டா நிவாரணம், ரக்ஷாகரம்.

வடுகபைரவர்: பூதப்ரேத, பைசாச சேஷ்டா நிவாரணம்.

ஆபத்துத்தாரணபைரவர்: ஸகல ஆபத் நிவாரணம், ஆத்மரக்ஷாகரம்.

காலபைரவர்: துஷ்சேஷ்டா நிவாரணம், சத்ரு ஸம்ஹாரம்.

ஸ்வர்ணாகர்ஷண பைரவர்: ஸ்வர்ண ப்ராப்தி, ரஸாயன ஸித்தி.

ஸௌரம்: நேத்ர ரோக நிவாரணம், ஆரோக்யப்ரதம், ஆயுஷ்கரம்.

அச்வினீதேவதா மந்த்ரம்: ரோக சாந்தி.

ஸந்தான கோபாலம்: புத்ரப்ரதம்.

ஸம்பத் கோபாலம்: ஐஸ்வர்யப்ரதம்.

ராஜகோபாலம்: ஸௌபாக்யப்ரதம் க்ஷேமகரம்.

மதன கோபாலம்: லோகவசீகரணம்.

நாராயண அஷ்டாக்ஷரம்: ஞான மோக்ஷப்ரதம்.

மத்ஸ்யமூர்த்தி: தனதான்ய ஸம்பத்ப்ரதம்.

ஹயக்ரீவ மூர்த்தி: வித்யாப்ரதம், மேதா விருத்தி, ஆத்மக்ஞானப்ரதம்.

தன்வந்தரீ: ரோக நிவாரணம்

வராஹ மூர்த்தி: சத்ரு நிவாரணம்.

ந்ருஸிம்ஹ மூர்த்தி: பூத, ப்ரேத, பைசாச சேஷ்டா நிவாரணம்; சத்ரு நிக்ரஹம்.

ஸுதர்சனம்: ஜயப்ரதம், கார்யாநுகூலம், சத்ரு நிவாரணம், சூர்ய, புதக்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

ராம மந்த்ரம்: மோக்ஷப்ரதம், ஆத்மக்ஞான விருத்தி.

ஹநுமான்: கார்யஸித்தி, ஆத்மரக்ஷாகரம், சத்ரு நிக்ரஹம்.

கார்த்த வீர்யார்ஜுனன்: நஷ்டதன லாப ப்ராப்தி, சோர நிவாரணம்.

பதினெட்டாம் புள்ளி கறுப்பு (கிருஷ்ண புத்ராள்): ஜால வித்யாப்ரதம், சத்ரு சேஷ்டா நிவாரணம்.

மாடன் (அக்நியாஸுரன்): அக்னி ஜாலவித்யா ப்ரதம்.

காருடம்: ஸர்ப்பவிஷநாசம்.

தத்தாத்ரேயம்: ஞான வைராக்ய கைவல்ய ப்ரதம்.

காளிகா மந்த்ரங்கள்: சத்ருபாதா நிவாரணம், ஜயப்ரதம்.

ப்ரத்யங்கிரா: பரப்ரேரித மந்த்ர யந்த்ர பாதா நிவாரணம்; பூதப்ரேத சேஷ்டா விநாசனம்.

உக்ரக்ருத்யா அதர்வண ப்ரத்யங்கிரா: சத்ரு ஸம்ஹாரம்.

தக்ஷிண காளிகா: ஸர்வஸித்திப்ரதம்.

சண்டிகா நவாக்ஷரீ: ஸகலாரிஷ்ட நிவாரணம்; ஜயப்ரதம்.

மங்கள சண்டிகா: புத்ரப்ரதம், (ஸ்திரீ களுக்கு) ஸௌபாக்யப்ரதம், அங்காரக தோஷ நிவாரணம்.

ரக்தசாமுண்டி: ஆகர்ஷணம், ஷட்கர்ம ப்ரயோக ஸாதனம்.

வ்யாக்ர சாமுண்டி: சத்ரு சேஷ்டா நிவாரணம்.

உக்ர சாமுண்டி, வீர சாமுண்டி: சத்ரு நிவாரணம்.

ருத்ர சாமுண்டி: ஸகல பாதா நிவாரணம்.

ஜயதுர்க்கா: துக்க நிவாரணம், ராகு க்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

தீபதுர்க்கா: த்ரிகால ஞானப்ரதம்.

பக்ஷி துர்க்கா: சத்ரு நிவாரணம்.

ஆசூரீ துர்க்கா: சத்ரு ஸம்ஹாரம்.

சூலிநீ துர்க்கா மஹிஷ மர்த்தினி: கர்ம விபாவம், ஸகல தோஷ நிவாரணம், ஷட் கர்ம ஸாதனம். சுக்ரக்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

வனதுர்க்கா: வாஞ்சிதார்த்த பலப்ரதம்.

இந்த்ராக்ஷி: பூதப்ரேத பிசாச நிவாரணம், ஜ்வரஹரம்.

ரேணுகா: பாலாரிஷ்ட நிவாரணம்.

சீதலா: வசூரி பாதா சமனம்.

மஹாலக்ஷ்மீ: ஐஸ்வர்ய ப்ரதம்.

குபேரம்: ஐஸ்வர்ய ப்ராப்தி.

இந்த்ராணி: ஸுப்ரஹ்மண்ய ஜபஸித்தி.

பகளாமுகி: சத்ருஸ்தம்பனம்.

மஹாவாராஹி: ஸகல கார்ய ஸித்தி, சத்ரு சேஷ்டா நிவாரணம், பலப்ரதம், ஸ்ரீ வித்யாங்க தெய்வம்.

ஸ்வப்ன வாராஹி: சத்ரு சேஷ்டா நிவாரணம் த்ரிகால ஞானம்.

தூம்ர வாராஹி: சத்ரு நிக்ரஹம்.

ப்ருஹத் வாராஹி: சத்ரு சேஷ்டா பந்தனம்.

அஸ்த்ர வாராஹி: சத்ரு ஸம்ஹாரம்.

புளிந்தினீ: த்ரிகால ஞானம், வாக்ஸித்தி.

ராஜச்யாமளா: கீர்த்தி, யசஸ், ஸௌபாக்ய ப்ரதம், ஸ்ரீ வித்யாங்க தெய்வம்.

ஸ்வயம்வரா பார்வதி: ஸத்பதிப்ரதம் (ஸ்த்ரீ களுக்கு)

கந்தர்வ மந்த்ரம்: சீக்ரவிவாஹ ப்ராப்தி

மன்மதன்: ஸ்த்ரீ வச்யம், லோக ஸம்மோஹனம், ஷட்கர்ம ஸித்தி.

ரதிதேவீ: புருஷ வச்யம், மங்களப்ரதாயகம்.

சாரதா மந்த்ரங்கள்: வித்யாப்ரதம்.

ஸரஸ்வதி, நீல ஸரஸ்வதி: ஸகல கலாக்ஞான ப்ராப்தி.

ஸங்கீத ச்யாமளா: ஸங்கீத க்ஞான ப்ராப்தி.

பாலா த்ரிபுரஸுந்தரி: நவஸித்திப்ரதம், ஸ்ரீ வித்யா மந்த்ரம்.

புவனேஶ்வரீ: ஸகல ஸௌபாக்ய ப்ரதம், ஸ்ரீ வித்யா மந்த்ரம்.

பஞ்சதசாக்ஷரீ மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ (லலிதா, ராஜராஜேஸ்வரீ) ஸ்ரீ வித்யா தெய்வம்; தெய்வதம், தர்மார்த்த காம, மோக்ஷ ப்ரதம், ஸ்ரீ சக்ர மேருபூஜை.

மஹா அல்லது பரா ஷோடசாக்ஷரீ மஹா த்ரிபுரஸுந்தரீ: ஸ்ரீ வித்யா பூர்த்திகரம், ஸர்வஸித்தி ப்ரதம்.

பராசாம்பவி மந்த்ரம், ப்ராஸாத மந்த்ரம், பராப்ராஸாத மந்த்ரம்: ஸ்ரீ வித்யா, க்ஞான மோக்ஷ ப்ரதம்.

சக்தி பஞ்சாக்ஷரம்: பஞ்சபாதக நாசனம்.

வாசி பஞ்சாக்ஷரம், சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம்: ஞான கைவல்ய தாயகம்

ஸோமாஸ்கந்தம், ஸந்தான பரமேச்வரம்: புத்ரப்ரதம், பாப நிவாரணம்.

சிதம்பர பஞ்சாக்ஷரம்: யோகஸாதனம், மோக்ஷ ப்ரதம், சந்த்ர க்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

அகோர வீரபத்ரம்: சத்ரு நிவாரணம்.

சரபம், சரப சூலிநீ ஸர்வ சாந்தி ஜபம்: ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸ முனீச்வர சேஷ்டா நிவாரணம், கர்ம விபாவம், மஹாபாதக நிவாரணம்.

நீலகண்டம்: விஷவ்யாதி நிவாரணம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி: ஞான ப்ரதம், மோக்ஷ கைவல்யம், குருக்ரஹ தோஷ நிவாரணம்.

லக்ஷ்மி தக்ஷிணாமூர்த்தி: ஐச்வர்ய ப்ரதம், ஞான விருத்தி ப்ரதம்.

மேதா தக்ஷிணாமூர்த்தி: மேதாபி விருத்தி.

வீர தக்ஷிணாமூர்த்தி: துஷ்டக்ரஹ தோஷ அபஸ்மார நிவாரணம்.

கான தக்ஷிணாமூர்த்தி: ஸங்கீத மேதா ப்ரதம்.

ஞான தக்ஷிணாமூர்த்தி: வைராக்யம், ஆத்மக் ஞானம்.

அம்ருத ம்ருத்யுஞ்சயம்: ஆயுள் விருத்தி; அகாலமருத்யு நிவாரணம்

ம்ருதஸஞ்ஜீவிநீ மந்த்ரம்: ஸகல ரோக நிவர்த்தி, அபம்ருத்யு பயஹரம்

பலாதி பலா மந்த்ரம்: காயத்ரி உபமந்த்ரம், க்ஷுத்பாதா நிவாரணம்

சூக்ஷ்ம அல்லது ப்ரணவ காயத்ரி மந்த்ரம்: ஆசமன, ப்ராணயாம, அர்க்ய, ஜபம் ஆகிய நான்கு அங்கங்கள் கொண்டது. காயத்ரி ஜபஸித்தியைக் கொடுப்பது.

ம்ருத்யலாங்குல மந்த்ரம்: "ஏகவாரம் ஜப்த்வா அஷ்டோத்தரசத ஸஹஸ்ர, லக்ஷகாயத்ரீ ஜப பலாநி பவந்தி" என்ற பலஸ்ருதிப்படி காயத்ரி மந்த்ரஸித்தி கொடுக்கவல்லது.

உத்கீலந மஹா மந்த்ரம்: காயத்ரியாதி ஸகல மந்த்ர சாப விமோசனம்.

த்வநி வித்யா: நாதாநு ஸந்தானம், யோக ஸாதனம்.

மஹாவாக்யம்: ஆத்மக்ஞானம்.

தவிர பகளாமுகி (ப்ரும்மாஸ்த்ரம்) நாராயணாஸ்த்ரம், பாசுபதாஸ்த்ரம். முதலியவைகள் ப்ரயோகரீதியில் அமைந்தவை தவிர மஹா மந்த்ரங்களுக்குத் தனி காயத்ரீ, ஹ்ருதயம், மாலாமந்த்ரம். கவசம், ஸ்தோத்ரம் போன்ற அங்கங்கள் உண்டு. அவைகளையும் சேர்த்து மந்த்ரங்களை ஜபம் செய்வது விசேஷம்.

பூஜைகளுக்கு விக்ரஹங்களைக் காட்டிலும் யந்த்ரங்கள் விசேஷம். யந்த்ரங்கள் ஸர்வ லக்ஷணங்களும் கூடியவை. யந்த்ரத்தில் தேவதா பீஜங்கள், ஆவரண தேவதைகள், ப்ராணப்ரதிஷ்டை, ஜிஹ்வா, நேத்ரம், ஸ்ரோத்ரம், பஞ்ச பூதங்கள். அஷ்டதிக்பாலர்கள், மந்த்ர, யந்த்ர, தேவதா காயத்ரிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். விஷம ரேகைகள் இருக்கக் கூடாது. பூஜை ஆரம்பிக்குமுன் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு கலச பூஜை, சங்க பூஜை, ஆத்ம பூஜை, த்வார பூஜை, பீட பூஜைகள் செய்து கொண்டு பிறகு தேவதைகளுக்கு ப்ராணப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்சோபசார அல்லது ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்ய வேண்டும். தேவிகளுக்கு சதுஷ்ஷஷ்டி உபசாரம் விசேஷம். பரமேச்வரன் அபிஷேகத்தாலும், வைகுந்த நாதன் ஸ்தோத்ர, நாம ஸங்கீர்த்தனத்தாலும், தேவி அலங்கார, உபசாரங்களாலும் முத்ரைகள் காண்பிப்பதாலும் சந்தோஷமடைகிறார்கள். காயத்ரிக்கு 24 முத்ரைகள்; பாலைக்கு அஷ்ட முத்ரைகள், இதர ஸ்த்ரீ தேவதைகளுக்கு பஞ்ச முத்ரை ப்ரீதியானது. மந்த்ரங்களை அக்ஷரலக்ஷம் என சங்கையைக் கருத்தில் வைப்பது முறையல்ல. "அக்ஷர லக்ஷ்யம்" என்றபடி மந்த்ரங்களை லக்ஷ்யத்தோடு மனனம் செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயதன பூஜையில் ஆதித்யம், அம்பிகை, விஷ்ணு, கணநாதம், மாஹேச்வரம்

இவை ஐந்தும் முறையே பாறு (ஸ்படிகம்), தும்பிகை (ஸ்வர்ணமுகி), விறைறு (ஸாலக்ராமம்), கணநாதம் (சோணபத்ரம்), மாஹேச்வரம் (பாணலிங்கம்) உருவில் உள்ளவை. நுட்பமான வஸ்துவாக இருந்தாலும் அந்தந்தமான உருவத்தில் (அதாவது மூர்த்தியின் அமைப்போடு) இணைந்து இவை விக்ரஹ ஆராதனைக்கு சிறந்த முறை என்பதை விளக்கும்.

எந்த தேவதையை உபாஸித்தாலும் அதன் அனுக்ரஹத்தையே பெறுவார்கள். இது விளக்கத்துள்ள விதிகளை நன்கு அனுஷ்டித்து உபாஸனை செய்வோர்களுக்கு ப்ரதிகூலம் என்றும் எவ்விதத்திலும் ஏற்படாது.

1. ஸாதகன் மந்த்ர ஸ்வீகாரத்தை ஸத்குருவின் மூலமே அறிய வேண்டும். ஸத்குருவானவர் பரம்பராக்ரமத்தில் வந்து நன்கு உபாஸித்தவராக இருக்கவேண்டும். [illegible] ஆலயத்திலுள்ள ஸாதகன் இத்தகைய ஆலயத்திலுள்ள குருவிடம் உபதேசம் பெறுதலே சிறந்த முறையாகும். பரம்பராக்ரமத்தில் வராததும் குரு உபாஸிக்காததுமான மந்த்ரங்களும், புஸ்தகத்திலிருந்து எடுத்து எழுதி பிறருக்கு உபதேசிக்கப்படும் மந்திரங்களும், பிறர் உபதேசமின்றி கொடுக்கும் ஜபங்களும் பலனளிக்காததோடு ப்ரதிகூலமும் செய்யக்கூடும்.

உபாஸனையில் ஏற்படும் குற்றம், தோஷங்களை குருவின் சக்தியால் விலக்கக் கூடும். அதிலும் ப்ரயோகங்களை அப்யஸிக்குங்கால் அதன் திருப்பம் ஏற்படும். (Every action has reaction on the person who acts). அந்த ப்ரதிகூலம் ஸாதகனுக்கு ஏற்படாமல் தடுப்பது குரு பரம்பரையின் அருளே ஆகும். ஏனெனில் குரு பரம்பரை ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. ஆதலால் பூஜா, ஜபங்களை ஆரம்பிக்கும் முன் குரு அல்லது மஹா குரு பாதுகா ஜபங்கள் செய்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

2. குரு சிஷ்யனுக்கு மந்த்ரோபதேசம் செய்யுமுன் ஸித்தாரி கோஷ்ட சோதனை செய்ய வேண்டும். ஸாதகனின் நாமாக்ஷரத்திற்கு தேவதையின் பீஜாக்ஷரம் ஸித்தகோஷ்டத்திலிருந்தால் ஒரு மந்த்ரம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் முழு ஆவர்த்தியும் செய்தால் பலன் கொடுக்கும். ஸாத்யத்திலிருந்தால் பலனளிக்காது. ஸுஸித்தத்திலிருந்தால் அதி சீக்ரம் பலனளிக்கும். அரிகோஷ்டத்திலிருந்தால் புத்ரன், களத்ரம், ஸாதகன், ஆசார்யன் இவர்களுக்குக் கெடுதி ஸம்பவிக்கும். தேவதா பீஜம் அரிகோஷ்டத்திலிருந்தால் ஸுஸித்த கோஷ்டத்திலுள்ள ஜீவாக்ஷர பீஜத்தை மந்திரத்தின் முன் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டும். காயத்ரீ, பஞ்சாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரம், ந்ருஸிம்ம மந்த்ரம், ஸபிண்டாக்ஷரத்துடன் தொடங்கும் மந்திரங்களுக்கு ஸித்தாரி கோஷ்ட சோதனை செய்யக்கூடாது.

3. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ருஷிகள் சாபமுண்டு. காயத்ரிக்கு வஸிஷ்டர், கௌதமர், விச்வாமித்ரர் போன்றவர்களின் சாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லா மஹா மந்திரங்களுக்குமுள்ள சாபங்களை உத்கீலன மஹாமந்த்ர ஜபம் கொண்டு விலக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் மந்த்ர ஸித்தி ஏற்படாது. தேவதானுக்ரஹமும் கிட்டாது.

4. யோகாப்யாஸத்திற்கு எவ்விதம் இயம நியமங்கள் அவசியமோ அதே போல் தேவதா உபாஸனைக்கும் ஓர் அளவு இவைகள் அவசியமாகும். அஹங்காரம், தௌஷ்டிகம், க்ரோதம், ஸந்தேஹம், த்வேஷம் போன்றவைகள் மந்த்ர ஸித்திக்கும் தேவதானுக்ரஹத்தையும் அடைய முடியாதவாறு இடையூறு செய்கின்றன. சாந்தம், ஸஹிப்புத் தன்மை, சகதுக்க ஸமத்வ பாவனை சிறிய ஸாதனங்கள் ஆகும்.

5. மேலும் ஸாதகன் மந்த்ர ஸ்வீகாரம் செய்து கொள்ளுமுன் தன் ஜாதக ரீதியாக கவனிக்க வேண்டிய அவசியமும் உண்டு. ஜாதகத்தில் பஞ்சம, பாக்ய, கர்ம ஸ்தானங்களையும் அவைகளை நோக்கும் க்ரஹத் தன்மைகளையும் அந்த ஸ்தானாதிபதிகளின் நிலையையும் கவனிக்க வேண்டும். பஞ்சம ஸ்தானம் கொண்டே அவன் தேவதா உபாஸனைக்கு உகந்தவனா என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு உகந்த தேவதைகளையும் அறியலாம்.

கர்ம ஸ்தானத்தைக் கவனித்து அவன் பூஜா, ஜபங்கள் க்ரியாம்சையில் ஒழுங்காக செய்வாறு அதற்கு அனுகூலமான க்ரஹம் எது? அதற்கு அதிஷ்டான தெய்வங்கள் யாவை என்று அறிய வேண்டும். பாக்ய ஸ்தானம் கொண்டு எந்த தெய்வாராதனையால் தேவதானுக்ரஹம் ஏற்படும் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் தவிர அஷ்டம, ஷஷ்டம ஸ்தானங்கள் கொண்டு எவ்வித வ்யாதி ஸாதகனைப் பீடிக்கும் அதற்கு பரிஹாரம் எந்த தேவதை ஆராதனை உகந்தது என்று அறிய வேண்டும். ரோக அபம்ருத்யுக்காகப் பரிஹாரம் செய்யலாம். ஏனென்றால் "பூர்வ ஜன்ம க்ருதம் பாபம் வ்யாதி ரூபேண பீடதம். தத் சாந்தி ஒளஷதைர் தானை: ஜப ஹோமார்ச்சனாதிபி:" என்ற முதுரை தெளிவு படுத்துகிறது "அவச்யம் அனுபோக்தவ்யம், க்ருதம் கர்ம சுபாசுபம்" என்று கூறியிருக்கிறதே என்றால் அது ப்ராரப்த கர்மாவைக் குறிக்கிறது. கர்மாவில் "ஸஞ்சிதம்" முன் பல ஜன்மங்களில் செய்த பாப புண்ய மூட்டை ஆகும். "ஆகாமி" இந்த ஜன்மாவில் ஏற்பட்ட பாப புண்ய காரியங்கள். "ப்ராரப்தம்" முன் ஜன்ம வினையின் விளைவால் இந்த ஜன்மா எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டியதாகும். தெய்வ பலத்தால் முன் இரண்டு வினையின் பந்தத்தை தவிர்க்க லாம். ஆனால் 'ப்ராரப்தம்' இந்த ஜன்மாவில் அனுபவிக்கவேண்டியதேயாயினும் அதன் வலிமையையும் கொடுமையையும் தெய்வ பலத்தால் சமனம் செய்து குறைக்கலாம். அதன் கடுமையை ஒழிக்க தெய்வ பலம் கொண்டு ஸமாளிக்கலாம்.

6. தேவதோபாஸனை வர்ணாச்ரம நிலைக்கு உகந்ததாயிருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக இருந்தால் ப்ரதி கூலமான பலனைக் கொடுக்கும். நமது மதம் மிகவும் விரிவான கொள்கையையும் ஸாதனங்களையும் உடையது ஆகையால் அவரவர்கள் தங்கள் நிலைக்கு ஏற்றவாறு தேவதைகளை உபாஸித்து எல்லோருக்கும் பொதுவானதும், எல்லாவற்றிற்கும் முடிவானதுமான பரப்ருஹ்மத்தை அறிந்து தர்மார்த்த காம மோக்ஷ பலன்களை அடையலாம்.

7. சுத்த வேதபரமான மந்த்ரங்களை ஸ்வரத்துடன் ஜபிக்க வேண்டும். ருக்வேத மந்த்ரங்களான ப்ருத ஸாந்த்ரீயீ போன்றவைகளை மூலமந்த்ரத்துடன் ருக்வேதஸ்வரத்துடன் ஜபம் செய்ய வேண்டும். இவைகளுக்கு ருஷி, சந்தஸ், த்யானங்கள் உண்டு. அக்ஷீ ஸூக்தம் (ரோக நிவாரணம்), "யதஹ்ய கச்ச" (ஐச்வர்ய ப்ராப்தி) "யோ தேவா" (ருண நிவாரணம்), "ஸௌபர்ணீ" (ஸந்தான ப்ராப்தி) போன்றவைகள் ருக்வேதத்தைச் சேர்ந்தவை. "சாந்தி ஸூக்தம்" (துக்க நிவாரணம்) "த்ரயம்பகம்" (ரோக நிவாரணம்) போன்றவை யாஜுஷத்தைச் சேர்ந்தவை. "யாம் கல்பயந்தி" என்று ஆரம்பமாகும் ப்ரத்யங்கிரா 45 ருக்குகளும் அதர்வண வேதத்தைச் சேர்ந்தவை. இவைகளை "ப்ரத்யங்கிரா" ஜபம் செய்த பின்தான் செய்ய வேண்டும். ஸப்தசதீ பாராயணம் செய்வோர் சண்டிகா நவாக்ஷரீ ஜபம் உபதேசம் பெற்று அனுஷ்டித்த பின்தான் செய்ய வேண்டும். "ஸப்தசதீ" 700 மந்த்ரங்கள் அடங்கியது ஸ்வரமில்லாமல் செய்யும் வேத மந்த்ரங்கள் விபரீத பலனைத் தரும். "இந்த்ர சத்ரு வர்தஸ்வ" என்பது ஸ்வர பேதத்தால் "இந்த்ராணிவா விதவா பூயாஸம்" என்று விபரீதமாக மாறிவிடும்.

8. மந்த்ராரம்பத்தில் எந்த ருஷியால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ, வெளியிடப்பட்டதோ அந்த ருஷியின் பெயர் சொல்ல வேண்டும். பிறகு அந்த மந்த்ரம் எந்த அளவு கொண்ட அமைப்பானது (Metre) என்று சந்தஸை சொல்ல வேண்டும். பிறகு அனுஷ்டிக்கும் தேவதையை ஹ்ருதயாகாசத்தில் (நடுமார்பில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். பின் அந்த மந்தரத்திற்கு வித்தாயுள்ளது (பீஜம்-Seed) வலது மார்பிலும் அதற்கு ஆதாரசக்தி (Soil) என்பதை இடது மார்பிலும் பாவிக்கவேண்டும் அதில் ஏற்படும் தேவதா ஸாந்நித்யத்தை நடுவில் (ஹ்ருதயாகாசத்தில்) கீலகம் என்று ஸ்தாபிக்க வேண்டும் பின் எதற்காக இந்த ஜபம் செய்கிறோம் என்பதை ஜபே விநியோக: என்று கூற வேண்டும் பின் அந்த தேவதையின் பீஜ வரிசைகளையோ மந்த்ர பாகங்களையோ சரீரத்தின் பல பாகங்களில் (ந்யாஸம்) ஸ்தாபிதம் செய்ய வேண்டும் இதனால் அந்த தேவதை ஸாதகன் சரீரம் முழுதும் வ்யாபித்து அவனை நித்ய பரிசுத்தனாக செய்கிறது பிறகு துச்சேஷ்டைகள் ஜபகாலத்தில் அவனை அணு

ராவண்ணம் திக்பந்தனம் செய்துகொண்டு பின் த்யானத்தால் அந்த தேவதையைத் தன் மனதில் வரவழைத்து பஞ்ச பௌதிக தத்வங்களால் (லம் ப்ருத்வி தத்வாத்மனே போன்றவைகள்) உபசாரம் (பூஜை) செய்து பிறகு ஜபம் செய்ய வேண்டும். ஸ்த்ரீ தேவதைகளுக்கு முத்ரைகள் மிக்க ஸந்துஷ்டியைத் தரக் கூடியவை.

9. ஸாதகர்கள் அவசியம் அறிந்து அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவர வேண்டியது குரு தத்வம். குருவே தேவதா ஸ்வரூபம் சத்குருவால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட பூஜா விதி, ஜபங்கள் சரியா, இல்லையா? என்பதை மற்றும் பலரைக் கேட்டு ஸந்தேஹத்தைக்கொண்டு சஞ்சலமடைவது மஹா பாபமாகும் தன் குருவால் உபதேசிக்கப்பட்டது சரியானாலும் தவறுதலானாலும் ஸத்யமான தென்று நிச்சய புத்தியுடன் ஏற்கவேண்டும். "க்ருஷ்ணாய நம:" என்பதைத் தவறி "த்ருஷ்ணாய நம:" என்று சொல்லியும், குரு வாக்காகக்கொண்ட ஓர் விப்ரன் க்ருஷ்ணானுக்ரஹம் பெற்றதையும் ஓர் அந்தணனைக் குருவாக வரித்த ஓர் பஞ்சமன் அவர் அவனைத் தன் அருகில் வராவண்ணம் மிரட்ட "ட்ரும்" என்று கூற அதையே குரு உபதேசமாக ஏற்று ஜபம் செய்து மேற்படி பஞ்சமன் வராஹ மூர்த்தியின் பூர்ணானுக்ரஹம் பெற்றதையும், ஸதா சலனமுள்ள ஸூரியனிடம் யாக்ஞவல்க்யர் வேதாத்யயனம் அவஸரத்தில் வேறுபட்ட வார்த்தைகளுடன் கற்றும் சூர்யானுக்ரஹம் பெற்றதால் "சுக்ல யாஜுஷம்" என்ற சிறந்த பெயர் வஹிக்கிறார் என்பதையும் நாம் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளாகக் கேட்கிறோம்.

எவ்விதம் ஓர் ஸ்த்ரீயானவள் தன்கணவனைத் தவிர அன்னிய புருஷனை மனதாலும் நினைக்காமல் பதிவ்ரதா தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறாளோ அவ்விதம் உத்தம சிஷ்யன் தன் ஸத்குருவைத் தவிர மற்றவர்களிடம் யாதொரு மந்த்ரமோ உபதேசமோ பெறக்கூடாது. பதிவ்ரதா தர்மமற்ற ஸ்த்ரீ சண்டாளி அல்லது பதிதை ஆகிறாள். அதுபோல் ஸ்வகுருவைத் தவிர மற்றவர்களிடம் உபதேசம் பெறுவதால் ஸாதகன் பதிதனாகிறான் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

ஸாதகன் ப்ரதிதினம் காலையில் எழுந்ததும் குருவை த்யானிக்க வேண்டும். விசேஷ புண்ய காலங்களில் (மாஸ ஸங்க்ரமணம் போன்றவைகள்) ஸத்குருவைத் தரிசித்து, பூஜித்து (மரியாதை செய்து, கந்த, புஷ்ப பலாதிகளால் உபசரித்து அனுக்ரஹம் பெற வேண்டும் பூஜா, ஜபங்கள் செய்யமுடியாத காலத்தில் ம்ருகி முத்ரை போட்டு குருபாதுகா மந்த்ரத்தை மட்டுமாவது ஜபம் செய்ய வேண்டும் குருபாதுகையைப் பூஜிப்பதால் ஸகல தேவதானுக்ரஹம் ஏற்படும்.

குரு தத்வம் மஹத்தானது. கீழ்க்கண்ட த்யான ஸ்லோகம் ஸத்குருவின் உயர்நிலையை விளக்குகிறது.

"க்ஷமாக்ஷமஸ்தம் க்ஷமநாதி ஶூன்யம்
சித்₃ரூபமேகம், பரமாத்மஹாஸம்
ஊர்த்₄வாம்நாய குருத்ரிபு₄வன-
மயோங்கார ஸிம்ஹாஸனம்

ஸித்₃த₄ாசார ஸமஸ்த தே₃வ மத₃னம்
ஷட்சக்ர ஸஞ்சாரிணம்
ஜீவாத்மைக்யமக₂ண்ட₃ ஜ்யோதிரமலம்
பூர்ணப்ரப₄ா ஶோபி₄தம்
ஶாந்தம் ஸத்கு₃ரு பாது₃காம் ப₄ஜநம
ச்சைதன்ய சந்த்₃ரோத₃யம்"

இந்த குரு தத்வம் உபாஸகர்களுக்கும், யோகிகளுக்கும், ஞானிகளுக்கும் பொது வானது.

ஆதலால் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் மந்த்ர அனுஷ்டானத்தை விதிப்படி ஸத்குருவினிடமிருந்து அனுக்ரஹ பூர்வமாய் உபதேசம் பெற்று ஸாதனம் செய்தால் பூர்வ வினையின் உபாதையிலிருந்து ஒரு அளவு விடுபட்டு துக்கம் நீங்கி இன்ப வாழ்வையும் இகபர ஸாதனத்தையும் இறுதியில் பேரின்பத்தையும் அடைவார்கள் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

"ஸ்ரீ ஸத்குரு சரணாரவிந்தாப்யாம் நம:"

சுபமஸ்து.

நவக்ரஹங்கள் - பிரஹஸ்பதி

(அனுபவ ஸித்தாந்தம்)

நவக்ரஹங்களில் சூரியனை அடுத்து மஹா பெரியது குரு மண்டலம். இம்மண்டலம் பூமியைவிட பத்து மடங்குக்குமேல் பெரியது. சூரியனிடமிருந்து பூமியைக் காட்டிலும் ஐந்து மடங்கு அதிகம் துலைவிலிருப்பதால் ஸதா குளிர்ச்சி பொருந்தியதாயிருக்கவேண்டுமென்று வான சாஸ்த்ர ஆராய்ச்சியாளர் ஊகிக்கிறார்கள்.

குரு பகவான் மிகவும் சாத்வீக குணமும் தன் ஆதிக்யம் உள்ளவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மை தரும் இயல்புமுள்ளவர். இக்கிரஹத்திற்கு தனுசு, மீனம் ஆதிக்யமான இடம், கடகம் உச்சவீடு, மகரம் நீசஸ்தானம். இவர் ரிஷப, மிதுன, கன்னி, துலா, மகர லக்னக்காரர்களுக்கு பொதுவில் நல்ல பலனைக் கொடுக்க மாட்டார். அதிலும் ரிஷப, துலா ராசிக்காரர்களுக்கு பிரதிகூல பலனையே அளிப்பார். இவர் புத்ரகாரகர். உயர்ந்த அந்தஸ்து, சிறந்த மேதை, ஆத்மஞானம், ஸத்கர்ம ஈடுபாடு முதலியவைகள் அளிப்பவர். இக்கிரஹத்திற்கு சூரியன், சந்த்ரன், செவ்வாய், சனி போன்றவர்கள் ஸ்வபாவ மித்ரர்கள். புதன், சுக்ரன் வைரிகள். இவர் தேவகுரு வானதாலும் சுக்ரன் அஸுரகுரு வானதாலும் இவர்களுக்குள் பகைமை அதிகம். குருபகவான் தான் இருக்கும் ராசியிலிருந்து 5, 7, 9 ராசிகளை பார்ப்பார். குரு பார்வை விசேஷமானது. ஆதலால் ''குரு பார்த்தால் கோடி பாவம் (தோஷம்) போகும்'' என்று ஸாதாரணமாகச் சொல்லுவதுண்டு

குரு பகவான் வெளுப்பும் மஞ்சளும் கலந்த பொன் நிறத்தை உடையவர். பொதுவாக குரு பிரதிகூலமான இடத்தில் இருப்பதால் ஸ்வாஸ காசம், ரக்தக்குழல் வியாதி, சர்ம ரோகம் முதலிய உபாதிகளும், இடுப்பு, கீழ் குடல் முதலிய இடங்களில் வியாதியையும் உண்டாக்குவார். குருவால் ஸ்வாஸ காசம், ரக்தக் கோளாறு, ஈரல் வியாதி, ஹ்ருதய நோய், இழுப்பு, வாத ரோகங்கள் போன்ற உபாதிகள் சிலருக்கு உண்டாக ஹேது உண்டு.

குரு த்வாதச பாவங்களில் ஜனன காலத்தில் இருப்பின் பொது பலன்கள்

1. லக்னம்: லக்னத்தில் குரு இருந்தால் ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணம் அமைந்த சரீரம், நல்ல வித்தை, அறிவு, மதப்பற்று, நன்னடத்தை, கௌரவம், அந்தஸ்து இவைகள் ஏற்படும்.

ஆனுல் துஷ்ட க்ரஹங்கள், அல்லது சுக்ரன் சேர்க்கை, அல்லது திருஷ்டி, சரீர பீடையை யும், களத்ர சுகமில்லாமையையும், கொடுக் கும்.

2. த்விதீயஸ்தாநம்: பாபிகள் சேர்க் கை இல்லாமலிருந்தால் சிறந்த வித்தை, தன தான்ய ஸம்பத்து, குடும்ப ஸுகம், வாக் விலாஸம், இவைகளைக் கொடுப்பார்.

3. திரிதீயஸ்தாநம்: ஸந்ததிகளிடம் பற்று இல்லாமை, ஸஹோதரக் குறைவு, குடல் சம்பந்தமான வியாதிகள் கொடுக்கும்.

4. சதுர்த்தஸ்தாநம்: துஷ்ட கிரஹங்கள் சேர்க்கை அல்லது த்ருஷ்டி இல்லாமல் குரு தீர்க்க பலத்துடன் இருப்பின் தாயாருக்கு பூர்ண ஆயுள், ஜாதகருக்கு வித்தை, ஸ்நேகிதர் கள் உதவி, மன அமைதி, பூமி க்ரஹ, வாகன ஸுகம் போன்றவைகள் ஏற்படும். ஸ்த்கர் மாக்கள், பொதுஜன ராஜீய விஷயங்களில் ஈடுபாடு அதனுல் முக்யத்வம் கீர்த்தி பெறுதல் உண்டாகும்.

5. பஞ்சமஸ்தாநம்: ஆத்மீக ஞானம், வேதாந்த விசாரணை ஏற்படும். புத்ரகார கரான குரு புத்ரஸ்தாநத்தில் இருந்தால் ஸந்தானக் குறைவு ஏற்படும். ஸத்காரியங் களிலேயே மனம் ஈடுபடும். சுபக்ரஹமான குரு த்ருகோண ஸ்தானத்தில் இருப்பது நன்மையே.

6. ஷஷ்டமஸ்தாநம்: ரோகத்தையும், சரீர பலஹீனத்தையும், பொதுஜன விரோதம், கடன் உபாதிகளையும் கொடுப்பார். சிலருக்கு பொதுஜனசேவையிலும், பந்துக்களிடமும் அப கீர்த்தி ஏற்படும்.

7. சப்தமஸ்தானம்: பாப க்ரஹங்கள் சேர்க்கை, அல்லது த்ருஷ்டி இல்லாமலிருந் தால், சிறந்த அறிவு, வித்தை, குடும்ப க்ஷேமம் உண்டாகும். ஆசாரசீலமும், அழகும் வாய்ந்த களத்ரம் ஏற்படும். குரு சந்த்ர சேர்க்கை குருசந்த்ர யோகத்தைக் கொடுத்தாலும் இந்த சேர்க்கை ஸப்தமஸ்தானத்தில் உண்டானுல் அகால விவாகம், குடும்ப சுகமில்லாமை சிலருக்குக் கொடுப்பது அனுபவத்தில் தெரிய வருகிறது. குரு ஸப்தமத்திலிருந்து ராகு, கேது, சனி போன்ற கிருஹங்கள் சேர்க்கை அல்லது திருஷ்டி ஏற்பட்டால் முறையற்ற வகையில் விவாகம் அல்லது தொடர்பு சிலருக்கு ஏற்படலாம்.

8. அஷ்டமஸ்தாநம்: பாபிகள் சேர்க்கை அல்லது பார்வை இல்லாவிட்டால் பூர்ண ஆயுள் கொடுக்கும். ஆனுல், ஆசாரக் குறைவு, புத்ரபீடை, சரீரத்தில் குடல், மார்பு, ஹ்ருதய ஸ்தானங்களில் ரோகம் சிலருக்கு ஏற்படலாம். முறையற்ற வகையில்தொடர்பு உண்டாகலாம்.

9. நவமஸ்தானம்: பாபிகள் சேர்க்கை அல்லது த்ருஷ்டியற்று குரு பகவான் திரு கோண ஸ்தாணமான 9இல் பலமாக இருந் தால் ஸகலகலா ஞானம், சீரிய கொள்கை, தனதான்ய ஸம்பத்து, புண்யகார்யங்களில் ஈடுபாடு, தேவதோபாஸனை, தர்ம சிந்தனை, கைங்கர்யம் பித்ர் ஆர்ஜித சொத்து, வேதாந்த விசாரணை, பொதுவில் இகபர ஸாதனங்கள் ஏற்படும்.

10. தசமஸ்தானம்: குரு 10ம் வீட்டில் இருப்பது விசேஷம். பொதுவாக பலம் பெற்ற குரு, சந்த்ரன் போன்ற கிரஹத்தின் சேர்க்கை அல்லது பார்வை, உண்டானவர்கள், நீதிபதி அமைச்சர், பொதுஸ்தல, மடாலய, தேவா லய, தலைவர்கள் சிறந்த மதகுரு, பேராசிரியர், புரோஹிதர் போன்ற பதவிகளை சிலர் வகிப் பார். தவிர, ராஜாங்க உத்தியோகம் ராஜங்க பட்டங்கள் பெறுவார். நல்ல காரியங்களில் ஈடுபடுவார்.

11. ஏகாதசஸ்தானம்: பொதுவில் அதிக தனமும் செல்வாக்கும் உண்டாகும். பூர்வ பக்ஷசந்த்ரன் சேர்க்கை அல்லது த்ருஷ்டி யால், புதை பொருள், பந்தயங்கள் மூலம் சிலர் அவற்றை அடையலாம்.

12. த்வாதசஸ்தானம்: தனநாசம், புத்ர நாசம் கொடுத்து துக்கத்தையும் உண்டாக்கி விரக்தியையும் ஆத்மீக விஷயங்களில் துறவி போல் ஈடுபடவும் செய்யும். சிலருக்கு சத் விஷயங்களிலும சுயநலமற்ற கார்யங்களிலும் அடிக்கடி தனவிரயத்தை உண்டாக்கலாம்.

கோசர பலன்: குரு 2, 5, 7, 9, 11 போன்ற ராசிகளுக்கு வருங்காலங்களில் சுப பலன்களைக் கொடுப்பார். குரு 3ம் வீடு வருங்காலத்தில் எல்லாத் துறையிலும் கெட்டதும் விபரீதமானதும் எதிர்பாராதது மான கெடுதிகளை உண்டாக்குவார். குரு ஒரு ராசியில் சுமாராக 1 வருஷம் தங்குவார்.

மனிதன் நாற்பது வயது வரையில் சரீர பலத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டு சகல விவகாரங்களை நடத்துகிறான். அதனால் லக்னத்தைக் கொண்டு கோசார பலன் பார்க்கவும். பின் 60 வயது வரையில் சரீர பலம் க்ரமேண குன்றி புத்தி பலம் கொண்டு செயலாற்றுகிறான். ஆதலால் சந்த்ரன் நிற்கும் ராசி கொண்டு கோசாரம் பார்க்கவும். அறுபது வயதிற்குப் பின் புத்தி பலமும் ஒடுங்குவதால் ஆத்ம (ஜீவ) பலம் கொண்டு இயங்குகிறான். ஆதலால் சூரியன் ஜனன காலத்தில் நிற்கும் ராசி கொண்டு கோசாரம் பார்க்கவும். இவ்விதம் பார்ப்பது சிலருடைய சித்தாந்தம் ஜனன காலத்தில் எந்த ராசியில் குரு இருக்கிறாரோ அதிலிருந்து தற்காலம் குரு சஞ்சரிக்கும் ராசி வரையில் எண்ணுவது சிலருடைய கொள்கை.

இவைகள், ஷட்பலம் அஷ்டவர்க்கம், கிரஹ சமயம் போன்ற கணக்குப்படி கிரஹ ராசி பலன்களை அறிந்து. பிறகு நிர்ணயம் செய்வதே சிறந்ததாகும்.

குருவுடன் இதர கிரஹ சேர்க்கை: குரு சந்த்ர சேர்க்கை குரு சந்த்ர யோகத்தை கொடுக்கிறது. இது 2, 4, 9 போன்ற இடங்களில் ஏற்படுவது விசேஷம். லக்னம் ஸப்தமம் போன்ற இடங்கள் குடும்ப சுகத்தைக் கொடுப்பதில்லை. குருவும் லக்னதிபதியும் ஒருவருக்கொருவர் கேந்திரஸ்தானத்திலிருந்து லக்னதிபதி பலம் அடைந்தால் பொதுஜனத் தலைமை, கீர்த்தி முதலியவைகள் உண்டாகும். குரு, சந்த்ர, புத சேர்க்கை காதுகளின் ரோகத்தை உண்டாக்கும். குரு, சனி, சூர்ய கிரஹங்கள் 7 அல்லது 8வது ஸ்தானங்களில் இருப்பின் காச ரோகம், க்ஷய ரோகங்களை உண்டாக்கும். பலம் பெற்ற குரு, பாபக் கிரஹங்கள், த்ருஷ்டி சேர்க்கை இல்லாமல் தசமஸ்தானத்தில் இருப்பின் "அமல" யோகத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்த ஜாதகன் யாவரும் போற்றும் சீலனாய் இருப்பான். குரு பகவான் வளர்பிறை சந்திரனுக்கு கேந்திரத்தில் இருப்பது "கஜகேசரி" யோகமாகும். இது கீர்த்தி, பிரதாபம், நற்குணம், நன்னடத்தை, சமூகத் தலைமை இவைகளைக் கொடுக்கும். குருவிற்கு 6, 8, 12ம் இடங்களில் சந்திரன் இருப்பின் "சகட யோகத்தைக்" கொடுப்பார். இத்தகைய யோகக்காரருக்கு வாழ்வில் அடிக்கடி ஏற்றத்தாழ்வும் சுக துக்கங்களும் உண்டாகும். குரு, சுக்ரன் சேர்க்கை வாழ்க்கையில் இகபர ஸாதநங்களைத் தடுத்து குறைத்து விடும். குரு, ராகு அல்லது கேதுவுடன் கூடில் "குரு சண்டாள" யோகம் ஏற்படுகிறது. இது ஸ்திரீகளுக்கு பொதுவில் கெடுதியான பலனைக் கொடுக்கும். இந்த சேர்க்கை 4ம் வீட்டில் ஏற்படின் அவர்களின் ஆசரணைகளைக் கெடுக்கும். பொதுவில் வியாழக்கிழமை பிறந்தவர்களுக்கு ஒரு அளவில் குரு ஆதிக்யம் உண்டு.

ரேகை சாஸ்திரப்படி (Palmistry) கையில் ஆள்காட்டி விரலுக்கு அடியில் உள்ள பாகம் குருமேடாகும். இது மேற்படி விரலின் நேர் அடி பாகத்தின் மத்தியில் சரிவர அமைந்து மற்ற மேடுகளைக் காட்டிலும் உன்னதமாக இருப்பின் அவர்கள் குரு ஆதிக்யம் உள்ளவர்கள் ஆவார்கள். அத்தகையோர் அதிக ஆசாபாசமும், வித்தை, பொது ஜனசேவைகள் அதிகமுள்ள வராயிருந்து பெருமை, கௌரவம், அதிக ஆசை உள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள், குரு ரேகை அல்லது ஹ்ருதய ரேகை புத மேட்டின் அடியிலிருந்து சூர்ய, சனி மேடுகளுக்கு அடிப்புறம் வந்து குரு மேட்டில் முடியும். குரு மேடு ஹ்ருதய ரேகையை நோக்கி இருந்தால் ஆசாபாசங்கள் அதிகங் கொண்டு பல துறைகளில் பிடிவாதத்துடன் நடந்து கொள்வார்கள். ஹ்ருதய ரேகைக்குக் கீழ்புறமாய் சந்த்ர மேட்டிலிருந்து கிளம்பி செவ்வாய் மேட்டை நோக்கி வரும் புத்தி ரேகையைச் சார்ந்து இருந்தால் வித்யா கர்வத்துடன் இருப்பார். சுக்கிர மேட்டின் அடிபாகத்தில் உள்ள ஆயுள் ரேகையின் புறம் நோக்கிச் சாய்ந்திருந்தால் தன் குலத்தின் பெருமையைப் பாராட்டிக் கொள்வார்கள்.

குருமேடு நன்கு உயர்ந்து ஆதிக்யம் பெற்றவர்கள் பல பொது ஜன ஸ்தாபனங்களுக்கு தலைவராக இருப்பார், நாட்டின் நலனையும் மக்களின் முன்னேற்றத்தையும் கருதி பாடுபடுவார். விசேஷமாக தன் மதத்தின் மேன்மையைப் பரப்பப் பாடுபடுவார்கள். குரு ஆதிக்கத்திற்கு ஆள் காட்டி விரல் நன்கு உயர்ந்து நேராக அமையவேண்டும். ஆனால் நடுவிரலைவிட சற்று குட்டையாக இருக்க வேண்டும். இவர்கள் நடுத்தரமான உயரமும் திடகாத்ர சரீரத்தையும் ஆரோக்யத்தையும் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் பார்வை பிரகாசமாகவும் கவர்ச்சியாகவும் இருக்கும். சாத்விக குணமும் இனிய வார்த்தை பேசுபவர்களாவும் இருப்பார்கள். புத்தி ரேகை ஆரம்பத்திலிருந்து ஓர் ரேகை கிளம்பி குரு மேட்டில் சென்றிருந்தால் தீவிர ஆசாபாசமும், கீர்த்தி, பிரதாபம் இவைகள் அடைய ஆசை உள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இவ்விதம் பல கோடுகள் மேல் நோக்கிச் சென்றிருந்தால் பலவித துறைகளில் ஈடுபட்டு வெற்றிபெற பாடுபடுவார்கள். குருமேட்டில் ஓர் வளையம் நன்கு அமைந்திருந்தால் இதை ''சாலமன்'' ரேகை என்பார்கள். இதனால் சிறந்த ஞானம், நீதிநெறியில் பற்று, தெய்வீக வாழ்க்கை ஏற்படும். குருமேட்டில் ஓர் சதுரக் குறியிருந்தால் அவனை அது ரக்ஷிக்கக்கூடியதாகும். அவ்விதம் ஓர் முக்கோணமிருப்பின் புத்தி சாதுர்யம், பேரறிவு, சிறந்த தீரம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கும்; வலைக்குறி இருப்பின் வீண் அகம்பாவம், கர்வம், அடக்கமில்லாமை, தீய செயல்களில் ஈடு படுபவராகவும் இருப்பார்கள். குருமேடு கையில் இல்லாதவர்கள் மிகவும் தாழ்மையான வாழ்க்கை உள்ளவராவார்கள். இவர்கள் இருப்பிடமோ இவ்ரைப்பற்றியோ பிறருக்குத் தெரிய வராது.

எண் சாஸ்திர (Numerology) ப்படி குருபகவான் எண் 3 ஆகும். மேற்படி எண்ணின் வகையைச் சேர்ந்த எண்கள் 6, 9 ஆகும். மூன்று மூன்றாக சேர்க்கின் 6, 9 எண்கள் வருகின்றன. 3, 12, 21, 30 தேதிகளில் பிறந்தவர்கள் குரு ஆதிக்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள். வருஷந்தோரும் 3 எண்ணிற்கு உகந்த காலம் பிப்ரவரீ 10 தேதி முதல் மார்ச்சு 27 தேதி ஆகும். அதேபோல் நவம்பர் 21 தேதி முதல் டிசம்பர் 27 தேதி வரையில் குருவின் ஆதிக்க காலமாகும். மூன்று எண் கொண்ட தேதிகளில் பிறந்தவர்களுக்கு அதிக ஆர்வம் ஏற்படும். அவர்கள் ஸாதாரண அந்தஸ்தோடு திருப்தி அடையமாட்டார்கள். அவர்கள் உயர்ந்த நிலைக்கும் மிகுந்த அதிகாரம் செலுத்தும் பதவிக்கும் செல்ல எப்பொழுதும் முயலுவார்கள். அதிகாரம் செலுத்துவதில் மிக்க திறமை வாய்ந்தவர்கள். அவர்களில் பலர் அமைதி, ஒழுக்கம் இவைகளை நிலைநிறுத்தும் சீர்திருத்த வாதிகளாவார்கள். உத்தியோகம், வியாபாரம் போன்றவைகளில் முக்யத்வமும் தலைமையும் வஹிக்க முயலுவார்கள். விடா முயற்சியால் வெற்றியும் பெறுவார்கள்.

ஆனால் தன் அதிகாரத்தை பிறர் மேல் செலுத்தும் வகையில் அநேகர் பிறர் விரோதத்தையும், வெறுப்பையும் அடைவார்கள். அவர்கள் எளிதில் நரம்பு பலஹீநத்தை அடைவதால் மனச் சோர்வு ஏற்பட்டு முன் கோபமடைவார்கள். சிலருக்கு ஸந்ததி ஏற்படுவதில்லை. பொதுவாக இவர்களுக்கு ஸ்வாஸ கோசம், ஹ்ருதயம், குடல் போன்ற இடத்தில் வியாதி ஏற்படும்.

இவர்களுக்கு உகந்த நிறம் லேசான சாம்பல் நிறம், வெண்மை போன்றவைகளாகும். புஷ்பராகம், முத்து போன்றவைகள் உகந்த ரத்னங்களாகும். அவர்கள் வைரக் கற்கள் பதித்த ஆபரணங்கள் அணிவதால் நன்மை உண்டு.

சங்கீத கலையின்படி ''நிஷாதம்'' ஸப்தஸ்வரங்களில் குருவிற்கு உகந்தது. ராகங்களில் ''சாரங்கா'' இவருக்கு உரியது, என்று தெரிய வருகிறது.

எவ்விதம் நாம் நிதர்சனமாக பூமியை ஸ்தூலமாகப் பார்ப்பினும் அதை ''பூமா தேவீ'' என்று அதன் அதிஷ்டான தெய்வத்தைக் கொண்டாடுகிறோமோ, அதேபோல், குரு மண்டலத்தை ஸ்தூலமான ஒரு கிரகம் (Physical Body) என்று நாம் காண்போமானாலும் அதில் சூக்ஷ்மமான தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த குரு பகவான் விளங்குகிறார்.

இவ்வித கிருஹத்தில் தசா புக்தி, அந்தரம், கோசாரங்களால் ஏற்படும் தோஷ பிரதி கூலங்களை மந்த்ரபூர்வமான கீழ்கண்ட ஜபங்கள் சாந்தி செய்து அனுகூலங்களைக் கொடுக்கும் என்பது அனுபவ ஸித்தாந்தம்.

குருபகவான் மஹாமந்த்ரம்

த்யானம் :

தேஜோமயம் சக்தி த்ரிசூலஹஸ்தம்,
ஸுரேந்த்ரஸம்ஸேவித பாதபத்மம் ||
மேதாநிதிம், மத்ஸ்யகதம் த்விபாஹும்,
குரும்ஸ்மரேத் மாநஸ பங்கஜேஹம் ||

மூலமந்த்ரம் :

ஓம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் ப்லீம் ஐம்
க்லௌம் க்ரஹாதிபதயே,
ப்ருஹஸ்பதயே ப்லீம்
ட: ஐம்ட: ஸ்வாஹா ||

இந்த மந்திரத்தை குருமுகமாய் கிரஹித்து காலையில் 108 தடவை செய்ய நலம் உண்டாகும்.

குரு பகவானால் ஏற்படும் மஹத்தான தோஷங்களை லக்ஷ்மி தக்ஷிணாமூர்த்தி, மேதா தக்ஷிணாமூர்த்தி போன்ற மஹாமந்த்ரங்களைக் குருமுகமாய் ஸ்விகரித்து தினம் அல்லது வியாழக்கிழமை தோறும் ஜபம் செய்வது மிகவும் விசேஷமாகும்.

ருத்ராக்ஷ மஹிமை

பரமசிவன் த்ரிபுராஸுரனை ஸம்ஹரிக்க அகோராஸ்த்ரத்தை நினைக்கும்கால் அவர் கண்களிலிருந்து உண்டான கண்ணீர் ருத்ராக்ஷ மரங்களாயிற்று. அவை 38 வகையாகும். அவர் சூர்ய வடிவமான கண்ணிலிருந்து கபில வர்ணமான 12 வகை ருத்ராக்ஷங்களும் சோம மயமான நேத்ரத்திலிருந்து வெண்ணிற ருத்ராக்ஷங்கள் 16ம் தேஜோமய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து 10 வகை ருத்ராக்ஷங்களுமுண்டாயின.

ஏகமுக ருத்ராக்ஷம் ஸதாஶிவ ஸ்வரூபம், ப்ருஹ்ம ஹத்தி தோஷத்தை நீக்கும். இருமுகம் கொண்டது அர்த்தநாரீஸ்வரஸ்வரூபம், பாப மகற்றி சந்தோஷப்படுத்தும். மும்முகம் அக்னி ரூபம், ஸத்ரீஹத்தி தோஷ நிவர்த்தி செய்து ஆநந்தமளிக்கும். நான்கு முகம் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம், ஞானப்ரதம், மனுஷ ஹத்தி நிவாரணம். ஐந்து முகம் ருத்ராம்சம், சாஸ்த்ர விரோதமான, போஜன, ஸம்ஸர்க்கங்களின் தோஷமகற்றும்.

ஷண்முகம்:— ஸுப்ரஹ்மண்யப்பிரதம், ஷண்முக, கணேசப்ரீதியை அளிப்பது, ப்ருஹ்ம ஹத்தி தோஷ மகலும். ஏழுமுகம், ஸப்தமாத்ருகைகளையும், சூரியனையும் ஸந்தோஷப் படுத்தி ஞானத்தையும் ஆரோக்யத்தையும் அளிக்கும். எட்டு முகம், விக்னேஶ ப்ரீதிகரம், பல தோஷங்கள் நிவர்த்தி. ஒன்பது முகம் பைரவஸ்வரூபம், புக்திமுக்திகளைத் தரும். தஶமுகம் ஜநார்த்தன ஸ்வரூபம் பூதப்ரேத பைசாச பாதா நிவாரணம். ஏகாதசமுகம் ருத்ராம்ஶம் அஶ்வமேத ராஜஸூய யாக பலனையும் கோடிகோதான புண்யத்தையும் அளிக்கும். பனிரெண்டு முகம், விஷ்ணு ஸ்வரூபம் பல யாக பலனைத் தரும், வ்யாதி நாஶகரம். பதிமூன்று முகம் ஷண்முக, அங்கப்ரீதி ரஸ, ரஸாயன ஸித்தி தரும், ஸகல காமங்களையும் தரும், பதினான்கு முகருத்ராக்ஷம் தலையில் தரிக்க உகந்தது. ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனே அவனிடம் வஸிப்பார். ஸகலரோக மகலும்.

ருத்ராக்ஷ மணிபவர்கள் மதுமாம்ஸாதிகளை விலக்க வேண்டும். க்ரஹண, விஷு, ஸங்க்ரமண

அயன, அமாவாஸ்யாதி பௌர்ணிமி காலங்களில் அணிய ஸகல பாபங்களுமகலும். கழுத்தில் 32, தலையில் நாற்பது, ஒவ்வொரு காதிலும் ஆறு, ஆறு, கரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 12, புஜங்களில் பதினாறு, பதினாறு, மார்பில் 108, ருத்ராக்ஷங்கள் அணிவது விசேஷம். 21 தலைமுறை முன்னோர்களுக்கும் நற்கதியுண்டாகும். மார்பில் 108, அல்லது 54 அல்லது 27 ருத்ராக்ஷ மணிவது மிக்க புண்யமளிக்கும்.

ஸ்நானம், ஜபம், ஹோமம், வைஸ்வதேவம், சிவபூஜை, ப்ராய சித்தம், ஸ்ராத்தம், தீக்ஷை, முதலியவைகள் செய்யும் பொழுது ருத்ராக்ஷ மணிவது சாலச் சிறந்தது. பட்டு அல்லது எருக்க நாரில் சேர்த்து ருத்ராக்ஷ மணியலாம். ஒருவர் அணிந்ததை மற்றவர் அணியலாகாது, அசுத்தனா யிருக்கும் பொழுது அணியக் கூடாது. ருத்ராக்ஷ மாலையால் ஜபம் செய்வது விசேஷ பலனளிக்கும்.

புருஷரில் விஷ்ணு, க்ரஹங்களில் சூர்யன், நதியில் கங்கை, முனிவரில் கஸ்யபர், தேவரில் ஸிவன், தேவியில் கௌரி, மணிகளில் ருத்ராக்ஷ மாலை சிறந்ததெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பாபிகளும், மிலேச்ச, சண்டாளர்களும் ருத்ராக்ஷ மணிவதால் சிவ ஸாயுஜ்ய மடைவார்கள். தங்கமணி, முத்து, பவழம், ஸ்படிகம் வைடூர்யங்களுடன் கலந்தும் ருத்ராக்ஷ மாலை அணியலாம். ருத்ராக்ஷம், ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அளித்து ஏழையையும் தனிகனாகச் செய்யும்.

—தேவீபாகவதம்

———o———

வல்லாரை

இம் மூலிகை நீர் கசிவுள்ள எல்லா இடங் களிலும் பயிராகக் கூடிய சிறு செடி. மேல் நாட்டு வைத்திய நிகண்டில் 'Hydrocotyle Asiatica' என்ற பெயரையும் சம்ஸ்க்ருதத்தில் ''ப்ராம்ஹீ'' என்ற பெயரையும் உடையது. வித்தையை அபிவிருத்தி செய்யும் அளவில் புத்தி கூர்மையைக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தி இம்மூலி கைக்கு இருப்பதால் இது ''ப்ராம்ஹீ'' ''ஸரஸ்வதி'' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வைத்திய சாஸ்த்திர முறையில் இதன் இலை, பழம், வேர் எல்லாவற்றையும் உபயோகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. வேருக்கு வீர்யம் அதிகம். இம் மூலிகையில் தங்க ஸத்து இருப் பதால் காயகல்பங்களில் கூட இதை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். இது பொதுவாக தேக ஆரோக்யத்தை உண்டு பண்ணும் குணம் வாய்ந் தது. தவிர மூத்திராசயம், கர்ப்பை முதலிய பாகங்களில் உள்ள எரிச்சல்களை நீக்கி நீரைப் பிரித்து உஷ்ணத்தை சமனம் செய்யும். சரீரத்தி லுள்ள நமச்சல் அரிப்புகளை நீக்கும்.

வல்லாரை பொதுவாக நரம்புகளையும் மூளையையும் சீர் செய்து வலுவாக்கும் சக்தி வாய்ந்த Vitamin B நிறைந்தது. அதனால் ஞாபக சக்தி அதிகம் ஏற்படலாம். ஆனால் வல்லாரையை உஷ்ணப் படுத்தினால் அதிலுள்ள Vitamin சக்தி கெட்டு விடுகிறது. இந்த மூலிகை யைத் தொடர்ச்சியாக அதிக அளவில் உட் கொண்டால், தலைவலி, மயக்கம் முதலியவை கள் உண்டாகும்.

நிழலில் உலர்த்தி நன்கு காய்ந்த வல்லாரை இலையை சூரணம் செய்து வேளைக்கு 5 அரிசி இடை வீதம் இருவேளை உட்கொண்டால் மேற் கூறிய நன்மைகள் ஏற்படும்.

வல்லாரை இலையை விழுதாக அரைத்து புண்களுக்கும், கண்ட மாலை, பரங்கி வியாதி யால் உண்டாகும் புண், குஷ்டரோகம் முதலிய வைகளுக்கும் மேல் பூசலாம். கண்டமாலை, சீல்வாய்வுகள் போன்ற உபாதிகளுக்கும் உபயோகப் படுத்தலாம். யானைக்கால், அண்ட

[illegible]

ஆருதாரம்

நாம் இடைகலை பிங்கலையாக நாஸியின் வழியாக ஸ்வாஸம் விடுகிறோம். அது நாழிகை ஒன்றுக்கு 360 தடவையாக, நாள் ஒன்றுக்கு 21,600 ஸ்வாஸமாகிறது. அவைகளில் 7200 வெளியாகி மிச்சம் உள்ளடங்கும். இவ்விதம் பிராணவாயு நாஸிவழியாக சஞ்சரிக்கும் பொழுது செலவாகி வருகிறது.

இந்த ஸ்வாஸம் நாஸி வழியாய் ரேசக பூரகமாக செல்லாமல் சுசும்நா நாடிவழியாகச் செல்ல ஸாதனமளிப்பதே யோக சாஸ்திர மாகும். மூலாதாரத்தையும் ஸஹஸ்ராரத்தை யும் முடிவாகக் கொண்ட சுசும்னு நாடியில் ஸ்வாஸம் சஞ்சரிப்பதால் பிராணவாயு செல வாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆயுள் குறைவு தினே தினே ஏற்படுவது மில்லை. அவ்வித சாதனத் தால் பிராணவாயு மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி ஷட்சக்கரங் களைப் பேதித்து ஸஹஸ்ராரத்தில் உள்ள சிவத் தில் சக்தியைச் சேர்க்கிறது. ஆதாரங்களின் லக்ஷணம் ;—

மூலாதாரம் :—கால் எலும்புகளுக்கு இடை யே குதத்திற்கும் குஹ்யத்திற்கும் நடுவே குண்டலினி சக்தியுடன் த்ரிகோணகாரமாய் இருக்கும், பிருதிவி தத்வம் கொண்டது, நாலிதழ் கொண்ட கடம்ப மலரைப் போன்று மாணிக்க நிறத்துடன் விளங்கும். இதில் ப்ரணவாகாரம் கொண்ட விநாயகர் வல்லபா சக்தியுடன் வீற்றிருப்பார். மூலதாரத்திலுள்ள 4 இதழ்கள் வ,ஷ,ஸ,ஶ என்ற அக்ஷரங்கள் கொண்டன.

ஸ்வாதிஷ்டானம் :—மூலாதாரத்திற்கு 2 விரக்கடை மேலுள்ளது. நாற் சதுரத்தின் நடுவே ஆறிதழ் கொண்ட புஷ்பமும் அதன் நடுவே நகாரமும், அதன் மத்தியில் சரஸ்வதீ சமேத பிரும்மாவையும் காணலாம். பொன் னிறம் கொண்ட அம் மலரிதழ்களில் ப,ப,ம, ய,ர,ல என்ற அக்ஷரங்களைக் காணலாம்.

மணிபூரகம் :—இது ஸ்வாதிஷ்டானத்திற்கு 8 விரற்கடை மேல் உள்ளது. இது உந்திஸ் தானத்தில் மூன்றும் பிறையை ஒத்திருக்கும். அதன் நடுவே பத்து இதழ் கொண்ட ஓர் புஷ்பம் தோன்றும். அதன் நடுவில் மஹாலக்ஷ்மி மஹாவிஷ்ணு வீற்றிருப்பார்கள். மரகதநிறம் கொண்ட மலரின் 10 இதழ்களில் ட,ட,ண,த, த,த,ந,ப,ப என்ற அக்ஷரங்கள் தோன்றும், அப் புவின் தத்வம் கொண்டது.

அனுகதம் :—இது மணிபூரகத்திற்கு 10 விரற்கடை மேலுள்ளது. இது ஹ்ருதய கமல பாகமாகும். தேயுஸ்தானம். திருகோணகாரம் மத்யே அக்னி நிறம் கொண்ட 12 இதழ் உடைய மலர் வடிவம் அதன் மத்தியில் சிகா

ராக்ஷர மத்தியில் ருத்ரனும் பார்வதியும் வீற்றிருப்பார்கள். பன்னிரண்டு இதழ்களில், க,க,க,க,ங,ச,ச,ஜ,ச,ஞ,ட,ட அக்ஷரங்களுண்டு.

விசுத்தி:—அனாகதத்திற்கு 10 விரல் பிரமாணம் மேலே உள்ள இடம் விசுத்தியாம். இது கண்டத்தில் வாயுஸ்தானத்திலுள்ளது. ஷட்கோணாகாரம், ஷோடசதளம் கொண்ட மலரின் உருவம். மத்தியில் வகாராக்ஷரம், அந்த அக்ஷர நடுவில் மஹேஶ்வர மஹேஶ்வரி, கருமை நிறமானது. அ முதல் அ: வரையில் கொண்ட 16 ஜீவாக்ஷரம் கொண்ட புஷ்பதளம்.

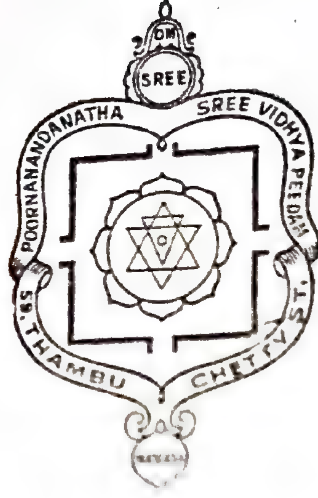
ஆஞ்ஞை :—விசுத்திக்கு 12 விரற்கடை மேலுள்ள லலாடஸ்தானத்தில் கனகமயமாய் புருவமத்தியான ஆகாசஸ்தானத்தில் 3 இதழ் கொண்ட புஷ்ப நடுவில் உள்ளது. அவ்வக்ஷரத்தின் நடுவில் சதாசிவம் மனோன்மணி தேவியுடன் விளங்குகிறார். ஸ்படிகநிறம் கொண்டது ஹ,ய,ள அக்ஷரங்களைக் கொண்டது.

இவ்வாதாரங்களின் இடையே அக்னி ஆதித்ய ஸோம மண்டலங்கள் இருக்கின்றன.

அக்னி மண்டலம் மூலாதாரத்துக்கு மேலும் சூரிய மண்டலம் உந்திக்குமேலும் அமிர்த வர்ஷிணியான சந்த்ர மண்டலம் சிரஸிலும் இருக்கின்றன.

ஸ்ரீ ஆனந்தாநந்தநாத பரமாசார்யாள்

பீடத்தின் செய்திகள்

1. பீடத்தில் ப்லவங்க வருஷ வஸந்த நவராத்ரி பூர்த்தி இரவு நூரு மண்டல ஆராதனை ஸமயம் சரபோபாஸனை வெபூஜை. ஸ்ரீ வித்யா உபாஸகர்களில் அநுஷ்டானத்தில் உள்ள ப்ரம்மஸ்ரீ S. பரமசிவ ஐயர், ஸ்ரீ V S. அங்கப்பன், ஸ்ரீ S. V. நாராயண ஐயர் முதலியோர்களுக்கு வெள்ளிப் பதக்கத்தில் வரையப்பட்ட பிருதுகள் வழங்கப்பட்டன.

2. ஷ வஸந்த நவராத்ரி திருப்பணந்நாள் மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அருள் நந்தி தம்பிரான் அவர்கள் பீடத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கிய பஞ்சலோகத்தால் செய்யப்பட்ட ஸோமாஸ் கந்தமூர்த்தி ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.

3. பம்பாயில் வஸிக்கும் பீடத்தின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ V. S வைத்யநாதன், R. ராமஸ்வாமி R. R. ரங்கநாதன் முதலியோர் சில மந்த்ர சாஸ்த்ர ஏட்டுப் பிரதிகளும், தந்த்ர சாஸ்த்ர ஏட்டுப் பிரதிகளும் வாங்கி பீடத்தின் நூல் நிலையத்திற்கு வழங்கினார்கள்.

4. தஞ்சாவூர் ஸரஸ்வதி மஹால் லைப்ரரி வெளியிடான ''ப்ரபஞ்சஸார ஸார ஸங்க்ரஹ:'' நூலின் முதல் பாகத்தை ஸ்ரீ R. ஷண்முக சிகாமணி அவர்களும், இரண்டாம் பாகத்தை ஸ்ரீ S. V. நாராயண ஐயர் அவர்களும் பீடத்தின் நூல் நிலயத்திற்கு வழங்கினார்கள்.

5. சென்ற அக்டோபர் மாதம் கிண்டி, தொழிற்பேட்டை காலனி விநாயகராலயத்தில் தர்ம சாஸ்தா கோவில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு பீடத்திலிருந்து சாஸ்தா யந்த்ரம் தயாரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

6. ஆவடிக்கடுத்த பருத்திப்பட்டி கிராமத்தில் சென்ற அக்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற ஆஞ்சநேயர் ஆலய கும்பாபிஷேக காலத்தில் ஓர் ஆஞ்சநேய யந்த்ரம் பீடத்தால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டது.

7. சாரதா நவராத்ரி காலத்தில் விஜயதசமி தினம் பீடத்தின் சிஷ்யர்களில் சுமார் 5
பர்களுக்கு விசேஷ மந்த்ர ஸ்வீகாரம் நடைபெற்றது.

8. இவ் வருஷம் வைசாக, ச்ராவண சுத்தத்தில் பீடத்தைச் சார்ந்த சிஷ்யர்கள் சிலா
வதீக்ஷை, பஞ்சாக்ஷர ஜபம், பஞ்சாயதன பூஜை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

9. பீடத்தின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ K R. மாணிக்கம் (alias சுப்ரமண்ய சர்மா) தன் சொந்த செலவில் வனதுர்கா கல்பத்தின் பிரதி ஒன்றை பீடத்தின் நூல் நிலையத்திற்கு வழங்கினர்.

10. நமது பீடத்தின் முக்கிய சிஷ்யரான கானஸுதார்ணவ ஸ்ரீ குஞ்சுமணி பாகவதர் பெங்களூர், பம்பாய், பரோடா, முதலிய இடங்களில் உள்ள ஸ்தலங்களில் விஜயம் செய்து நாமஸங்கீர்த்தனம் நிகழ்த்திய காலங்களில் பீடத்தின் கார்யக்ரமங்களைப்பற்றி ப்ரவசனங்கள் செய்தார்.

11. பீடத்தின் அத்யக்ஷரின் நண்பரும், சுமார் 25 வருஷத்திற்கு முன் சென்னையில் சிறிது காலம் வசித்திருந்து தற்சமயம் ந்யூயார்க்கில் வியாபார ப்ரமுகராக இருந்துவரும் ஸ்ரீ E. B. Reid என்பவரும் அவரது அமெரிக்க நண்பர்களும் விரும்பியபடி அவர்கள் செலவில் சென்ற ப்லவங்க வருஷப் பிறப்பு கொண்டாட்டம் விமரிசையாக பீடத்தில் நடைபெற்றது. அச்சமயம் ஸ்ரீ K. R. மாணிக்கம் அவர்கள் மேற்பார்வையில் சுமார் 100 சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு சிற்றுண்டி அளிக்கப்பட்டது. இவ்வைபவத்தைப் பற்றி ஸ்ரீ S V. நாராயணன் 23-4-67 தினம் வெளிவந்த '' ஹிந்து '' பத்திரிகையில் விரிவாக விமர்சனம் செய்துள்ளார்.

12. பீடத்தின் சிஷ்யர்களான Sri. G. M ஸ்ரீனிவாஸன் (Sub-Editor Hindu) அவர்கள் இவ்வாண்டு நவம்பர் மாதம் காலமானதும்; ஸ்ரீ I. A. சிதம்பரம் பிள்ளை M.A.,M.L.A., அவர்கள் இவ்வருஷம் டிஸம்பர் இறந்ததும் பீடத்திற்கு ஓரளவு நஷ்டத்தை விளைவித்தது.

பீடத்தின் நிர்வாகம்

பீட அத்யக்ஷர்: ஸ்ரீ பூர்ணாநந்தநாத தீக்ஷித் என்கிற ஸ்ரீ M. R. கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர்

கௌரவ அங்கத்தினர்கள்

Sri N. Somasundaram, Retired Judge of the High Court of Madras.
,, Dr. S. Paramasivam, T'Nagar, Madras-17. (Gnananandanatha Dikshit)
,, M. V. Pattabhirama Iyer, West Mambalam, Madras-33.
,, R. Krishnamurthy, Retired Principal, Pachaiyappa's College, Madras.
,, V. S. Angappan, Professor of Physics, Engineering College, Madras. (Prakasanandanatha Dikshit)
,, S. V. Narayanan, Superintendent, Education Department, Madras-9. (Subhaganandanatha Dikshit)
,, S. Vadivelu, Retired Special Officer, Office of the D. S. E., Madras.
,, K. R. Manickam, (alias Subrahmanya Sarma) Principal, Teachers' College, Saidapet, (Subhaganandanatha Dikshit)
,, Ganasudharnava Kunjumani, United India Fire & General Insurance Co., Ltd., Madras. (Prakasanandanatha Dikshit)
,, P. P. Chandrasekharan, United India Fire and General Insurance Co., Ltd., Madras. (Satyanandanatha Dikshit)
,, S. Krishnan, Proprietor, Huxley Press, Madras.
,, A. Devanatha Iyengar, Nungambakkam, Madras.
,, T. T. Kuppuswamy Chettiar, Iron Merchant, Madras.
,, N. Mani, National Insurance Co., Ltd., Calcutta, (Prakasanandanatha Dikshit)
,, M. A. Krishnamurthy, Assistant Director of Employment and Training, Madras.
,, N. K Vinayakam, Director of Supplies & Disposals, Madras.
,, K. Ramiah Chettiar, Manager, A.R.C , Schools, Madras.
,, Al. Sathappa Chettiar, Deputy Secretary, Indian Bank, Madras.
,, B. S. Somasundaram, District Judge, Cuddalore.
,, M. Vaidyanatha Iyer, Bhatts Drappery, Madras.
,, R. L. Srinivasa Mudaliar, Retired Judge of the City Civil Court, Madras.
,, S. Pushpavanam Iyer, Iron Merchant, Madras.
,, P. V. Ramanatha Iyer, Madras-1.
,, S. Guruswamy, Southern Railways, Ambattur.
,, S Ramamurthy, Professor of Physics, Govt. Arts College, Madras.
,, R. Ganesan, West Mambalam, Madras.
,, M. R. Subramania Iyer, General Merchant, Madras.
,, T. T. Shanmuga Vadivel, Iron Merchant, Madras.
,, T. N. Raghunathan, Advocate, Bangalore.
,, G. S. Krishnamurthy, Sub-Judge, Kumbakonam.
,, A. V. Suryanarayanan, D.L W., Varanasi.
,, S. Vaidyanatha Iyer, Vasudevapuram, Madras-33.
,, C. D. S. Mani Iyer, Thambu Chetty Street, Madras.
,, C. R. Balachandran, C/o Ganapathy & Co., Madras.

Sri V. Chintamani Iyengar, New Street, Madras-1.
" R. R. Ranganathan, Chembur, Bombay.
" T. K. Vaidyanathan, Thirumangalakudi, Aduthurai.
" T. R. Balasubramania Chettiar, Office of the D. S. E., Madras.
" Dr Luce Sonnangel Antonio, M.D., Rome.
" V. K. Balasubrahmanian, Indian Bank Ltd., Palacode, Dharmapuri Dt.
" V. Venkatarama Sastri, Kodambakkam.
" Gopala Sastri, Kodambakkam.
" V. S. Balasubramaniam, Nagpur.
" S. R Sundaram. Lakshminarayanan St, West Mambalam.
" S. R. Sivaraman, Lakshminarayanan St, West Mambalam.
" R. Balaguruswamy. Asst. Station Master, Tiruttani.
" V. Srinivasa Iyer, Liptons, G. T. Madras.
" S. Pandurangam, Engineer, Highways Deptt., Nagercoil,
" N. Ramakrishna Iyer, Coimbatore-9.
" R Ramaswamy, Sion, Bombay.
" R Shanmukhasikamani, D.R.O., Madurai.
" R. Sitaraman, West Mambalam.
" V. S Vaidyanathan, Chembur, Bombay.
" S. S. Rangan, Bombay,
" M. P. Radhakrishnan, State Bank of India, Chirala.
" N. Bangariah, Reserve Sub-Inspector Madras Police.
" S. Rajaraman, Mettur Dam R.S.
" K. S. Venkataraman, T'Nagar, Madras.
" S. Sundaresan, Subramanianagar, Madras-33.
" V. Arumugam Pillai, Choolai Medu, Madras.
" P. T. Gopal, Paruthipatti, Avadi, Madras.
" R. Gopalakrishnan, Tatabad, Coimbatore.
" S. Rajagopalan, Tatabad, Coimbatore.
" M. K. Subramanian, United Commercial Bank Ltd, Sowcarpet, Madras.
" M. S. Srinivasan, Triplicane, Madras.
" R. Jayaraman, State Bank of India, Ootacamund.
" R. Krishnamurthy, Bareilly, U.P.
" R. Gopalan, Madras.
" M. Tholasingam, Madras.
" V. S. K. Velu, Visakhapatnam.
" K. Narayanaswamy, Katchaleswara Agraharam, Madras.
" A. V. Srinivasan, Vasudevapuram, Madras.
" V. K. Swaminathan, Hyderabad.
" S. Rajagopalan, Accounts Officer, Madras-28.
" S. R. Narasimha Iyer, Sankaridrug.
" C. S. Ramanathan, Best & Co., Madras.
" M. S. Subrahmanyan, Ordnance Factory, Khamaria.
" S. Venkataraman, Ordnance Factory, Chandrapur.
" R. Chandrasekharan, Radhakrishnan St, Madras-17.
" Dr. V. S. Manishanker, Villiwalkam.

ஷோடச அலங்கார தீபங்கள்

(பீடத்தில் பூஜா காலத்தில் உபயோகிக்கப்படுகின்றவைகள்)

1. மூஷிகதீபம்
2. கஜதீபம்
3. அஸ்வதீபம்
4. குக்குடதீபம்
5. ஹம்ஸதீபம்
6. ரிஷபதீபம்
7. வியாக்ரதீபம்
8. மயூரதீபம்
9. ஸிம்ஹதீபம்
10. கன்யாதீபம
11. புருஷதீபம்
12. ஸோமதீபம்
13. சூர்யதீபம்
14. ஸர்ப்பதீபம்
15. மேருதீபம்
16. நக்ஷத்ரதீபம்

குரு கிருபா நிதி. M. V. பட்டாபிராம ஐயர்

சென்ற 1966ம் வருஷம் எங்களால் பிரசுரிக்கப்பட்ட (Souvenir) வெளியீட்டைப் பற்றி, "ஹிந்து" "மெயில்" "ஸண்டே ஸ்டாண்டேர்ட்" "சுதேசமித்திரன்" "வைதீக தர்மவர்த்தனி" போன்ற பத்திரிகைகளில் மிக சிறப்பாக விமர்சனம் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதைக் கண்ணுற்ற பல ஆஸ்திகர்கள் டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய், பங்களூர் போன்ற இடங்களிலிருந்து தங்களுக்கு பிரதி ஒன்று அனுப்புமாறு வேண்டினார்கள். ஆனல் அவர்கள் எல்லோருக்கும் அனுப்பும் அளவில் பிரதிகள் எங்கள் கைவசமில்லாததால் பெரும்பான்மையோர் ஏமாந்த மடைய நேர்ந்தது.

இந்த வெளியீடு தயார் செய்ய விளம்பரம் மூலம் கிட்டும் பணத்தை கொண்டே சமாளிக்க வேண்டியிருப்பதால் இம்முறை அதிக அளவு பிரதிகள் அச்சடித்து இக்குறையை ஓர் அளவு நீக்க விளம்பரங்கள் பெரும் அளவு கிட்ட முயற்சி செய்தோம். ஆனல் அம் முயற்சி போதிய அளவு பயனளிக்காததால் நாங்கள் உத்தேசித்த அளவு பிரதிகள் அச்சடிக்கக் கூடவில்லை.

ஆயினும் ஓர் அளவு திருப்திகரமான விளம்பரங்கள் சேகரிப்பதில் ஸ்ரீ P. P. சந்திரசேகரன், ஸ்ரீ V. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயர், ஸ்ரீ M V. சேஷகிரி, ஸ்ரீ R. மீனாக்ஷி ஸுந்தரம், ஸ்ரீ S. வைத்தியனாத ஐயர், ஸ்ரீ ராஜகோபாலன் போன்ற அன்பர்கள் அரும் பாடுபட்டு வெற்றி பெற்றார்கள். அவர்கள் பணி மிகவும் போற்றத் தக்கதாகும்.

தன் உத்தியோகத் துறையில் உள்ள பல சிரமங்களையும் உடல் நலம் சற்று குறைவடைந்ததையும் பொருட்படுத்தாது அல்லும் பகலும் இவ் வெளியீடு உருவாக்குவதில் பெரும் அளவு உழைத்து நற்பணி புரிந்த நண்பர் ஸ்ரீ S. V. நாராயணன் அவர்களின் அரும்பணி ஒப்பு உவமையற்றது என்று கூறிடின் மிகையாகாது.

குறுகிய காலத்தில் சிறந்த முறையில் இவ் வெளியீட்டை அச்சடித்துத் தயார் செய்த குரு பிரிண்டர்ஸ், அச்சகத்தாரின் பேருதவி சாலச் சிறந்ததாகும். அவர்களை அறிமுகப்படுத்திய ஸ்ரீ M. C. ஸுப்ரமணியம் அவர்களின் உதவி போற்றத்தக்கது.

இவ் வெளியீடு பிரசுரிக்க ஆதாரமாக இருக்கும் "விளம்பரம்" கொடுத்து உதவிய ஆஸ்திக அன்பர்கள் அனைவருக்கும்; ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர்கள் படங்களையும் ஜகத்குரு ஸ்ரீ ச்ருங்கேரி பெரியவாள் ஸ்ரீ முகத்தை ஸம்ஸ்க்ருத லிபியில் அச்சடித்து ப்ரதிகளை கொடுத்து உதவிசெய்த M/s B. G. பால் அண்டு கம்பெனி மானேஜர் ஸ்ரீ நீலகண்ட ஐயர் அவர்களுக்கும், ஸ்ரீ சிருங்கேரி பெரியவாள் ப்ளாக் கொடுத்து உதவிய ஓர் நண்பருக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்து கொள்கிறோம்.

சரப உருவ படம் ஒன்றை ப்ளாக் செய்ய French Institute of Indology, Pondicherry, Dr. S. பரமசிவம் மூலம் கொடுத்து உதவியதற்கு எங்கள் நன்றி உரியதாகும்.

மேலும் இப்பணியில் ஈடுபட்ட ஆஸ்திக அன்பர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளும் நிறைவான செல்வமும் ஈயுமாறு இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

ஸர்வேஜனா: ஸுகினோபவந்து.

Sri Poornanandanatha Sri Vidya Peetam,

59, Thambu Chetty Street, Madras-1.

Sri Sarada Navarathri Celebrations

1967

Standing :—

Sri V. S. Angappan
Dr. S Paramasivam
Sri M V. Pattabirama Iyer
Sri K. R. Manickam
Sri S. V. Narayana Iyer
Sri P. P. Chandrasekharan

Chair :—

Sri Poornanandanatha (*Adyaksha of the Peetam*)

Sitting :—

Sri V. Srinivasa Iyer, Sri C. Guruswamy, Sri S. Vaidyanatha Iy

(SOUVENIR COMMITTEE)

1968-ஸு பூஜா மஹோத்ஸவ கார்யக்ரமங்களின் விவரங்கள்

1-1-68 வியாழக்கிழமை காலை வைகுண்ட ஏகாதசி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயண பூஜை
3-1-68 சனிக்கிழமை இரவு ஆருத்ரா, நடராஜர் அபிஷேகம்
15-1-68 திங்கட்கிழமை இரவு பௌர்ணமி, தேவீ பூஜை
23-1-68 செவ்வாய்க்கிழமை இரவு விசாக, கணபதி, சுப்ரமண்ய பூஜை
30-1-68 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை முதல்
13-2-68 ,, ,, வரையில் } மாக ராஜச்யாமளா நவராத்ரி
20-2-68 ,, ,, விசாக, கணபதி, சுப்ரமண்ய பூஜை
26-2-68 திங்கட்கிழமை இரவு மஹா சிவராத்ரி, 108 சிவலிங்கங்களுக்கு 108 சங்காபிஷேகம்
14-3-68 வியாழக்கிழமை ,, பௌர்ணமி தேவீ பூஜை
18-3-68 திங்கட்கிழமை ,, விசாக, கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
29-3-68 வெள்ளிக்கிழமை ,, முதல்
12-4-68 ,, ,, வரையில் } வஸந்த நவராத்ரி மஹோத்ஸவம்
14-4-68 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை ருத்ராபிஷேக, மஹன்யாஸ ஹோமங்கள் சமாராதனை
15-4-68 திங்கட்கிழமை இரவு விசாக கணபதி, சுப்ரமண்ய பூஜை
13-4-68 சனிக்கிழமை மாலை வருஷப் பிறப்பு நூதன பஞ்சாங்க ச்ரவணம் பானக பூஜை
12-5-68 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை பௌர்ணமி தேவீ பூஜை-விசாக, கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
8-6-68 சனிக்கிழமை மாலை விசாக, கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
10-6-68 திங்கட்கிழமை மாலை பௌர்ணமி தேவீ பூஜை
26-6-68 புதன்கிழமை மாலை முதல்
9-7-68 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை வரையில் } ஆஷாட மஹாவாராஹி நவராத்திரி மஹோத்ஸபம்
6-7-68 வெள்ளிக்கிழமை மாலை விசாக, கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
2-8-68 செவ்வாய்க்கிழமை இரவு விசாக, கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
7-8-68 புதன்கிழமை இரவு பௌர்ணமி தேவீ பூஜை
29-8-68 வியாழக்கிழமை இரவு விசாக, கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
6-9-68 வெள்ளிக்கிழமை இரவு பௌர்ணமி தேவீ பூஜை
23-9-68 திங்கட்கிழமை இரவு முதல்
5-10-68 சனிக்கிழமை இரவு வரையில் } ஆச்வீக, சாரதா நவராத்ரி மஹோத்ஸவம்
6-10-68 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை ருத்ராபிஷேக, மஹன்யாஸ ஹோமஸமாராதனை
23-10-68 புதன்கிழமை இரவு விசாக கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
4-11-68 திங்கட்கிழமை இரவு பௌர்ணமி தேவீ பூஜை
19-11-68 செவ்வாய்க்கிழமை இரவு விசாக கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
18-11-68 திங்கட்கிழமை இரவு கிர்த்திகா, ஸோமவார, ஸோமாஸ்கந்தர் அபிஷேக பூஜை
25-11-68 ,, ,, ,, ,,
2-12-68 ,, ,, ,, ,,
9-12-68 ,, ,, ,, ,,
17-12-68 செவ்வாய்க்கிழமை இரவு விசாக கணபதி சுப்ரமண்ய பூஜை
30-12-68 திங்கட்கிழமை காலை வைகுண்ட ஏகாதசி ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயண பூஜை

(ராதா கல்யாண மஹோத்ஸவ தேதிகள் பின்பு அறிவிக்கப்படும்)